



De Amerika
Brug

De Amerika Brug

COAB 2018

Hoofdstuk 1. De Semiotieke Poortwachters van de Tweede Bijbel
Hoofdstuk 2. De Pin in het Vlees
Hoofdstuk 3. De Nomadische Kooi
Hoofdstuk 4. Van Roma tot de Romant
Hoofdstuk 5. De Teruggaande Eeuwigheid
Hoofdstuk 6. De Trein tot het Oer
Hoofdstuk 7. Ra-Shu en Yah-Shu
Hoofdstuk 8. Van het Oer tot de Zijwereld
Hoofdstuk 9. De Zijwereld in het Verhaal van de Poppenmaker van Hiroshima
Hoofdstuk 10. De Literaire Drie-Eenheid van het Leven
Hoofdstuk 11. In Liefde Weer Mens Worden
Hoofdstuk 12. De Wereld Binnenin
Hoofdstuk 13. Het Denver Project
Hoofdstuk 14. Het Denver Project II
Hoofdstuk 15. De Spaanse Trap
Hoofdstuk 16. De Onderdelen van de Literatuur
Hoofdstuk 17. Vur-principes van de Literatuur
Hoofdstuk 18. Psalm 5
Hoofdstuk 19. Het Meisjesboek
Hoofdstuk 20. De Tweede Wereldoorlog Vandaag
Hoofdstuk 21. De Poolse Sobibor Sleutel van de Tweede Wereld Oorlog
Hoofdstuk 22. Na Kantoor-Uren Gesloten
Hoofdstuk 23. Korte Bespreking van Tranen van Vuur
Hoofdstuk 24. Aan Beide Kanten van de Tralies - Verdere Bespreking van Tranen van Vuur
Hoofdstuk 25. Het Breken van de Wapen Handel Matrix
Hoofdstuk 26. De Lijkendans
Hoofdstuk 27. Voorlopers van de Nazi's
Hoofdstuk 28. De Honderdjarige Oorlog
Hoofdstuk 29. Kolonisten van het Menselijk Lichaam
Hoofdstuk 30. De Amerika Brug
Hoofdstuk 31. Boer of Esopus
Hoofdstuk 32. Winnen of verliezen ?
Hoofdstuk 33. Maasaw en de Esopus
Hoofdstuk 34. De Put
Hoofdstuk 35. Exodus 1-2
Hoofdstuk 36. Een geestelijke oorlog
Hoofdstuk 37. Alleen op de Wereld
Hoofdstuk 38. De Literaire Ontwaking
Hoofdstuk 39. Bouw Je Eigen Wereld
Hoofdstuk 40. Alleen In De Nacht
Hoofdstuk 41. Gnosisvrezend of Smetvrezend ?
Hoofdstuk 42. De Hoge Markt en de Lage Markt
Hoofdstuk 43. De Verborgen Wereld in de Kern van Betelgeuse
Hoofdstuk 44. Het Vierspoor van de Amerika Brug
Hoofdstuk 45. Bespreking het Metalen Ei
Hoofdstuk 46. Bespreking Het Metalen Ei II
Hoofdstuk 47. Bespreking Het Metalen Ei III - De Mexico Schakel
Hoofdstuk 48. Het China Mysterie
Hoofdstuk 49. Het Hogere Vier-Dimensionale Rusland
Hoofdstuk 50. De Colombia-Schakel als het Amerikaanse Rusland

Hoofdstuk 1. De Semiotieke Poortwachters van de Tweede Bijbel

Er is alleen maar het zelf.

Dat wil niet zeggen dat er geen anderen zijn, maar die zijn slechts reflecties van het zelf door ingewikkelde wetten. Het wil ook niet zeggen dat ons eigen zelf het zelf is, want er is heel veel ego, heel veel vals zelf. Het ware zelf is iets abstracts en kan ook heel ergens anders zijn. Het is zeer zeker geen ego trip, maar eerder iets collectiefs waarvan allerlei snippers in het rond fladderen, waar de wind mee speelt. Het zelf is een principe wat ervoor moet zorgen dat het niet buiten je omgaat. Het zelf is een metafoor voor voorwaardes. Het is zeer zeker geen druk op de knop of een wachtwoord. Het ware zelf is dus een school.

Het potentiële zelf is verdwaald in een spiegelzaal. Elke beweging heeft consequenties. Op elke beweging reageren de spiegels. Er zijn allerlei soorten personen om ons heen, van slecht tot goed. Sommigen zijn erg slecht, duivels. Dat ze zo zijn is een gegeven. Sommigen veranderen op den duur. Anderen veranderen nooit. Als iemand je het leven zuur maakt of heeft gemaakt op een hele onredelijke, nietszeggende manier, en je merkt dat je het niet rechtstreeks kan overwinnen, maak er dan cirkeltjes omheen. Het staat niet op zichzelf. Het is onderdeel van een tekensysteem. Hiervoor springt de semiotiek in, het bestuderen van de tekensystemen. Zo kun je uiteindelijk achter hogere betekenissen komen. Zo heeft ook de geschiedenis haar eigen semiotiek, en zaken zoals geografie, cultuur en religie. Dat is niet het voor de hand liggende, maar de buitenaardse realiteit erachter.

De Tweede Bijbel is een wereld op zichzelf, gebouwd op de buitenaardse semiotiek. Deze wereld heeft ook poorten. Eén van deze poorten is het tweedebijbelse boek 'de Bibelebouse Pap', en een andere poort is het tweedebijbelse boek 'De Evolutie van de Hemel'. Dit is buitenaards zo ingesteld door de gnosis. Dit verhaal is ook zwaar metaforisch. De hoofd-persoon is politie agent, maar dat gaat niet al te goed. De stad staat namelijk zwaar onder druk. Er gebeuren vreemde dingen, zoals zombie activiteit. Daar gaat hij niet alleen zelf doorheen, maar het hele politie team, en het loopt uiteindelijk zwaar uit de hand. De stad is genaamd Tsjernobyl. Tsjernobyl is bekend van de 80-er jaren waar zich een zware kernramp afspeelde. Door de vrijgekomen radio-activiteit maakte het honderden duizenden slachtoffers. Ook het christendom kan in die zin een kernramp genoemd worden wat vele slachtoffers maakte. Tsjernobyl is veel meer dan wat we alleen maar aan de oppervlakte zagen.

De ik-persoon van het verhaal, de politie agent, krijgt door zijn werk zware psychische klachten die ze ver gaan dat hij naar een rustoord moet. Hij komt daar dus terecht als veteraan, maar hij wordt totaal niet serieus genomen. Als dan op een dag zijn vader hem komt bezoeken lijkt het beter met hem te gaan. Zijn vader neemt hem vervolgens mee naar het stadje Sparta, wat achter de rivier ligt. Sparta was in de geschiedenis ook een stad en staat van Griekenland die bekend stond om zijn soberheid, onverschilligheid naar materialisme, comfort en luxe, en ascetisme. Het werd een beeld van de 'harde opvoeding' van het leven, opdat de mens waakzaam zou blijven in tijden van gevaar. Het was een militaire noodzaak. In het stadje Sparta komt de hoofd-persoon tot een creatieve climax die ook zijn vruchten draagt op wereldwijd niveau. Maar dan is er een zware kernramp in het stadje Tsjernobyl, wat zeer kwalijke wereldwijde gevolgen heeft, en waardoor de hoofd-persoon weer tot dienst wordt opgeroepen.

Sparta is in het verhaal als een soort bevrijder, maar het roept ook weer nieuwe problemen op, en de achtervolger geeft niet makkelijk op. Je zou Sparta ook kunnen zien als een soort van tweede bijbelse heilige gekleed in violet en paars in de strijd tegen de gevolgen van Tsjernobyl. Aan het eind van het verhaal werden er semiotieke conclusies gemaakt die ervoor zorgden dat het verhaal werd tot één van de poorten van de Tweede Bijbel.

Hoofdstuk 2. De Pin in het Vlees

We mogen het leven waarderen en vieren zoals het is, want hier gaat de levensmagie mee werken zoals in het Assepoester mysterie. Assepoester had alleen een pompoen met muizen, maar dat was alles wat de magie nodig had, en maakte het tot een rijtuig. Zo zal ook de levensmagie juist dat nodig hebben waar wij ons in bevinden. Dat wat we nu hebben, waar we nu doorheen gaan, is alles wat we nodig hebben. Dit is het. Hier gaat het om. Hiermee gaat het gebeuren. We mogen ons dus in het leven zoals het is verheugen, omdat de diepte ervan geopenbaard zal worden. Er is niets wat dat zal kunnen tegenhouden.

Het Jezus verhaal heeft in die zin veel potentieel, en ik maak er zo nu en dan nog gebruik van, omdat het een multi-cultureel verhaal is en oorspronkelijk niet eens christelijk. Het is gewoon dat de christenen het corrupt hebben gemaakt. Het had symbolisch moeten blijven, maar ze hebben deze mythe verletterlijkt, geschiedkundig gemaakt en monopolistisch, tot een afgod. Dat neemt niet weg dat we het verhaal nog steeds kunnen gebruiken en door het verhaal geïnspireerd kunnen worden als we lijden. Maar dan is het ook belangrijk om naar Paulus te kijken. Paulus had een doorn in het vlees, waardoor hij beschermt werd tegen zonde. De doorn maakte hem zwak zodat God's kracht zijn leven kon leiden. Zowel in het Grieks als in het Aramees is die kracht 'betekenis'. Paulus kwam hierdoor dus tot gnosis. De doorn is zowel in het Grieks als het Aramees 'scherpe pinnen of pennen'. In de Aramese grondtekst is het vlees waardoor deze scherpe pinnen of pennen gingen 'bsr', wat ook het mannelijke geslachtsdeel betekent, oftewel het intieme deel. Dit verwijst ook naar het verkrachtings-probleem waar de mens doorheen gaat. Er zijn onbevoegden op privé-terrein gekomen. Als we dan naar Calvijn kijken dan zien we een ander lijden : de angst voor de eeuwige verdoemenis. Deze angst is verlamdend gebleken. Het is ook de angst voor het lijden op zich. De 'eeuwige verdoemenis' is een metafoor voor de uithuwelijking, oftewel de gedwongen huwelijken en de eveneens gedwongen kinder-huwelijken. Het calvinisme was in die zin het zegel op het christendom. Die dwang is overal : op de scholen, in de medische industrie, in de religies en in de families. Het kan in allerlei vormen komen. Het is een kameleon. Er gingen pinnen door ons vlees. Bij de indianen gebeurt dit vrijwillig. Het is een volwassenheids-ritueel, en ook een ritueel om vision quests op te wekken, oftewel geestelijke reizen. Het is belangrijk om dit geestelijk te nemen en niet materieel. Hetzelfde geldt voor de interpretatie van de islamitische sharia wet. Dit is metaforisch.

Paulus leed ook honger en kwam uiteindelijk in gevangenschap terecht, in de kooi. In die zin is het Paulinische lijden van groot belang, de pin in het vlees. De mens wordt zo in een heilige slaap gehouden, waarin heilige dromen opgewekt kunnen worden. Dat is dan weer een interpretatie van het sprookje van Doornroosje. De pin ging ook door het vlees van Doornroosje toen ze de spoel aanraakte, en viel hierdoor in een honderjarige slaap, en er begonnen doornstruiken rondom haar kasteel te groeien. Doornroosje werd zo afgeschermd van de zonde. Het eeuwig evangelie beschrijft dit proces uitvoerig.

De pin in het vlees, het is geen pretje. Maar het is om de valse visioenen buiten te houden, de valse dromen. De mens wordt zo in een heilige slaap van afzondering gehouden, opdat eens de heilige dromen kunnen komen. Daar is alles om te doen. Het lijden weegt in die zin niet op tegen de eeuwigheid. Het lijden is maar een flits in de eeuwigheid. Deze flits breekt ons geheel af, maar bouwt ons dan weer op.

Dit lijden gaat diep. Zoals Doornroosje door een kus ontwaakte, zo werd Jezus door een kus verraden. In die zin liep het lijden van Jezus parallel aan dat van Paulus, want ook de kus van verraad is een beeld van verkrachting. Maar uiteindelijk leidt dit diepe lijden van verraad naar een diepere droom, naar betekenis.

Zoals er verschil is tussen de corrupte Jezus en de esoterische Jezus zo is er ook een verschil tussen de corrupte Paulus en de diepere, esoterische Paulus. In het diepste van mijn lijden, waarin de pin zo diep ging dat alles in mij knapte, bezocht de esoterische, hemelse Paulus mij, en voerde vele gesprekken met mij. Het was in een schemerige kamer. Het bracht mij er doorheen.

Paulus weet wat het is wanneer er scherpe pinnen door het vlees gaan. Hij kan daarin met ons meevoelen. Paulus weet ook wat het is als die pinnen er niet uitgaan. Paulus bad erom, maar God wilde de pinnen er niet uithalen. Paulus moest zwak zijn, minder worden, opdat hij diepere betekenissen zou gaan zien, het wonder van de semiotiek zou begrijpen. Paulus werd hierdoor een semioticus, en zou die kennis ook met anderen delen. In het Westen maakten ze Paulus zwaar corrupt en oppervlakkig. De pin in het vlees is dus ook belangrijk om door die corruptie heen te breken om terug te keren tot het originele principe, het hemelse beginsel, van het Paulus mysterie.

Hoofdstuk 3. De Nomadische Kooi

Christen : 'Ja, die mensen zijn van een andere cultuur en religie. Daar kan ik niet mee leven. Het gaat om heiligheid.'

Semioticus : 'Kijk eens naar je hand. Daar zitten vijf vingers op die allemaal verschillend zijn, en toch horen ze bij elkaar. Het zijn verschillende tekens die samenwerken in een taal. Het gaat om de semiotiek.'

Een semioticus is iemand die het ontstaan en gebruik van tekens en tekensystemen bestudeert.

Christen : 'Babylon is slecht, zoals satan slecht is. Zo staat het in de bijbel en daar wil ik me aan houden.'

Semioticus : 'Babylon is een cultuur. Als je geheel tegen Babylon bent dan ben je een racist, een nazi. Babylon is in de Hebreeuwse grondtekst : 'vermenging' en 'wegvagen', van het wortelwoord bahal. Toen Johannes in de grondteksten de vrouw genaamd Babylon zag op het beest bewonderde en vereerde hij haar. De naam Babylon wat op haar voorhoofd was geschreven was een geheimenis. In het Grieks gaat het hier om een verborgen betekenis van een OT schriftgedeelte. Dit is ook waar de pin in het vlees van Paulus toe diende, om hem verborgen betekenissen te laten zien. In 1 Petrus 5:13 spreekt Petrus over de kerk van Babylon, als mede-uitverkorenen die een deel van hen zijn.'

Het Paulus mysterie heeft diepe wortels in Betelgeuse, de kern van Orion. In ondergronds Betelgeuse is er de Pili stam in de Betelgeusische paradijs-teksten. Ook zij dragen scherpe pinnen of pennen door hun lichaam. Het is een vorm van ascetisme wat de kanalen van visioenen opent.

Het volk Israël werd twintig jaar onderdrukt door koning Jabin van Kanaan en Sisera, zijn legeraanvoerder. Debora zond toen Barak om het bewind te verbreken, maar zei er ook bij dat een

vrouw Sisera zou doden, en daarvoor de eer zou ontvangen en niet hij. Sisera sloeg toen op de vlucht, en kwam aan bij de tent van Jael die hem binnenliet. Toen hij sliep sloeg ze een scherpe pin door zijn slapen. Sisera is een beeld van het vlees wat doorboord moet worden. Sisera is een beeld van eenzijdigheid wat moet sterven, om plaats te maken voor vermenging, voor Babylon, bahal, Bilha, de vrouw op het beest. Alleen door de ware vermenging kan het beest bereiden worden. Het is een beeld van de semiotiek. Zowel Jakob als Ruben kwamen naar de tent van Bilha, opdat hun eenzijdige vlees doorboort zou worden, en zij onderwezen zouden worden in de semiotiek.

Het is dus van belang voor de mens om de heilige pinnen in het vlees te aanvaarden en te vereren, opdat de mens wordt ingewijd in de semiotiek.

In Paulinische zin waren de vrouwen op de beesten Filippi en Laodicea, vanwege hun woordbetekenis. In zijn brief aan Colosse zegt hij :

4:15 Groet de broeders te Laodicea; ook Nymfa met de gemeente bij haar aan huis. 16 En wanneer deze brief bij u is voorgelezen, zorgt dan, dat hij ook in de gemeente te Laodicea voorgelezen wordt en dat ook gij die van Laodicea u laat voorlezen.

Nymfa betekent bruid in het Grieks.

Er wordt dus nog gesproken over een brief aan Laodicea. In oudere bijbels kwam deze brief soms nog voor. De kern-boodschap van deze brief is de oproep tot soberheid en te wandelen in de heilige vreze (voorzichtigheid) om te ontkomen aan de bedriegelijke ijdelheden. Dit is volgens de brief de weg tot het eeuwige leven. Paulus zegt dat de gebondenheid waarin hij lijdt hem tot behoudenis zal zijn. Ook spoort hij aan tot volharding hierin opdat de mens tot volmaakte kennis zal komen.

Laodicea wordt ook in het boek Openbaring besproken, van Johannes :

3:20 Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.

Mysterie Babylon is in de Aramese grondtekst het avondmaal als metafoor van allegorische interpretatie, oftewel de semiotiek. De niet-semiotische mens moet aan zichzelf afsterven om weer terug te komen tot de borst, om de 'translucente' hemelse melk te drinken, oftewel 'door doorzichtigheid komen tot verlichting'. Dit is het ware avondmaal. Dit is belangrijk om het kannibalisme wat ze ervan hebben gemaakt in de zombie-kerken te overwinnen.

Het beest is gewoon een metafoor voor een voertuig, voor het nomadische leven, voor het progressieve, ook als onderdeel van de vrouw zelf. De vrouw zelf is het beest, ook als beeld van de wildernis. Filippi betekent het liefhebben van de wildernis, de beestenrijder (letterlijk : vriend van paarden). In die zin is Filippi verbonden aan het nomadische leven. Aan het einde van het boek Filippenzen, in hoofdstuk 4, worden twee vrouwen van Filippi genoemd :

2 Evahiti vraag ik en Zunitk vraag ik, eensgezind te zijn in de Here. 3 Ja, ik vraag ook u, mijn trouwe metgezel: wees hen een helper, want zij zijn strijders van het Evangelie.

Evahiti (Aramees) betekent : meenemen en leiden in het nomadische.

Zunitk (Aramees) betekent : geweldadige ontmoeting

In het Grieks gaan deze verzen over permanent krijgsgevangenschap, huwelijk en zwangerschap (syllambano). Het is weer het metaforische proces van de Germaanse strijd tegen het ego waarin de mens hard aan zichzelf sterft en zo wordt opgenomen door de Walkuren, de Germaanse

strijdgodinnen, tot een allegorisch huwelijk met de kennis, wat zich semiotisch zal manifesteren. Zo wordt de mens ingewijd tot de nomadische cycli van het hiervoormaals en hiernamaals.

In Laodicea wacht dus Nympe, de bruid, Name-ph. Name of Name Name is in de Afrikaanse wortels een riviergodin die water in bloed verandert. Dit mysterie is het morgenrood na de nacht, oftewel de translucentie, de verlichting door doorzichtigheid. In de diepste nacht ontstaat doorzichtigheid, waardoor dromen worden opgewekt, wat zijn climax heeft in de translucentie, als een soort ontwaking. De ph is in het Griekse alfabet de letter van de lantaarn, φ. Name kan ook in een beest veranderen. Name komt ook weer terug in de naam Namebia, een land in het Zuiden van Afrika, West boven Zuid-Afrika aan de kust. Het is ook verbonden aan de Namib woestijn langs de kust van Zuid-Afrika, Namibia en Angola. Omdat de woestijn vaak gehuld is in mist wordt het ook weleens de mist-woestijn genoemd, wat ook weer een belangrijk Vur principe is. De mist leidt en beschermt, en zorgt dat het niet overvol wordt. In dat verband is er ook de Nama stam die in Namibia, Zuid-Afrika en Botswana leeft, met de Nama taal. Het zijn nomaden die leven rondom muziek, verhalen en gedichten, waardoor ze het translucentie-verschijnsel opwekken.

De vrouw op het beest is dus een dualistische metafoor voor het nomadische leven, de progressiviteit. Hiertoe zijn de Paulinische pinnen door het vlees belangrijk, anders zou alles stoppen en vastgroeien, en zou de mens tot een stedelijke of kerkelijke zombie worden die het contact met de wildernis heeft verloren. Het is dus een grote strijd. De mens heeft de Paulinische pinnen door het vlees nodig, opdat de semiotiek die translucentie brengt kan blijven stromen. Horizontaal kan de mens dan denken dat hij vast komt te zitten, sociaal gezien, maar vertikaal kan alles door blijven stromen en groeien. De mens wordt in alles geblokkeerd, maar nooit in zijn groei.

In Filippi wordt de mens overweldigd, en heeft zo deel in de kooi van Paulus. Het is dus de dualiteit van de kooi en het nomadische. Juist door de kooi komt de mens tot het nomadische.

Hoofdstuk 4. Van Roma tot de Romant

Ik had een droom dat ik op een lang strand was. Verderop lag er een octopus in het zand. Het was een prachtig beest, maar ik wist dat het een demoon was. Het beest begon zich te verkleinen en vergroten, en begon van kleur veranderen, en kon helemaal wegvagen en weer opkomen. Het beest begon toen netten te werpen zodra hij zich groter maakte. Ik had een groot arsenaal van wapens als demonoloog zijnde, zoals gifpistolen waarvan de loop uitschuifbaar was in etappes, voor precisie. Het beest had ook allerlei waaiers. Er werd mij verteld dat het beest genaamd Xua was, en dat het de dimensie was, of eigenlijk een multi-dimensie, waar de mens in leeft, wat het denken van de mens bestuurt, en ook het heelal waarin de mens leeft, en waarin de mens overschakelt tussen de dimensies. Het is een heel systeem van tunnels die op en neergolven en verbindingen maken. Alhoewel het beest prachtig was moest ik het beest wel uitschakelen, ook omdat het mij probeerde te vangen in zijn netten. Ik moest op verschillende strategische plaatsen een bepaald demonologisch gif inspuiten, dus het duurde wel een tijdje, en ik zag alle verschillende eigenschappen en capaciteiten van het beest, waarover ik me verbaasde en verwonderde. Toen het werk gedaan was

kwamen er twee bescherm-engelen van de wolk van getuigen die me naar een trein zouden leiden om tot een andere dimensie te gaan. De ene bescherm-engel was een overleden vriend van mij waarmee ik samen op twee verschillende bijbelscholen had gezeten, en de andere bescherm-engel was een overleden vriend van mijn vader. Van beiden kreeg ik het ook te horen in een droom destijds nadat ze waren overleden. Ze bezochten mij in een droom. Van de één werd dat bevestigd via internet, en van de ander werd het bevestigd door navraag in de familie.

Ik kwam toen op een station aan, en ging met een trein naar de dimensie genaamd Romant. Ik kwam aan ergens dichtbij een strand. Er waren twee jongens aan het tennissen. Ze hadden nogal vreemde tennisrackets, namelijk een handvat met twee uit elkaar staande balken, als een Y. Ik vertelde één van de jongens waarmee ik in gesprek raakte dat het me moeilijk leek zo de bal te kunnen raken. De jongen nam me toen mee naar zijn huis, en we zouden e-mails uitwisselen, want ik moest weer aan het werk. Het bleek dat ik in deze dimensie ook al mijn eigen huis had. Aan het eind zag ik ook nog even zijn moeder en zijn zusjes. Hij was wel heel emotioneel toen ik weer wegmoest. Het leek wel alsof hij veel jonger was geworden sinds ik bij hem in huis was. Aan het eind was hij in principe gewoon een klein jochie.

Ik wist dat ik op een spoorlijn terecht was gekomen die van dimensie tot dimensie ging, en dat het hoofddoel uiteindelijk zou zijn om terug te keren tot de wildernis, dat zou een reusachtige dimensie zijn waardoor alle andere dimensies in het niet zouden vallen. Het zou alle andere dimensies ver achter zich laten.

Ik zag de multi-dimensie Xua, waar de mens leefde, als een zwevend eiland in de lucht. Alleen door een wonder kan de mens uit deze dimensie ontsnappen.

De dimensie Xua was gewoon als een dikke soep waarin mensen opgekookt werden. De octopus Xua had zijn hormonale sappen daarvoor in de mens gespoten. Ze zouden geheel door het beest geassimileerd worden. De mens moet 'eenworden met God', oftewel met Xua. Hiervoor heeft Xua dus het slimme orthodoxe systeem van het christendom opgesteld : De mens moet het 'lichaam van Jezus' eten en drinken bij het heilige avondmaal. Ze vergeten dat ze zelf het lichaam van Jezus zijn, dus eigenlijk worden ze zelf gegeten door die demoon. Zo eet Xua. De mens moet zichzelf geheel verliezen aan die demoon. Als de mens dan hieraan probeert te ontkomen door 'familie-rechten', dan haalt Xua de islam erbij en zegt : 'God heeft geen kinderen, dus je hebt geen familie-rechten.' Maar Xua heeft ook een heleboel drugs om de mens in het gareel te houden. Xua werkt veel door omkoperij.

Vroeger had romantiek een hele andere betekenis, namelijk verbinding met de natuur en de bewondering van de natuur, vandaar de naam Romant. Rome, Roma, had de aarde verstedelijkt. Daarom moet er gegaan worden van Roma (Italiaans voor Rome) tot Romant, die het vurische medicijn draagt na het tijdperk van de verstedelijking. Allereerst behoort er een samensmelting te komen tussen stad en natuur. Dit proces komt ook voor in het tweedebijbelse boek 'De Evolutie van de Hemel', één van de poortwachters of poorten van de Tweede Bijbel. De hoofd-persoon moet vluchten van het zombie-stadje Tsjernobyl, tot het stadje Sparta, over de rivier. In Sparta wordt er een nieuwe multi-dimensionaliteit aangeboord. De hoofd-persoon komt zo in een creatieve dimensie terecht, en kan zo zijn verleden achter zich laten.

We kunnen dus ook bewonderend terugkijken naar het verleden zonder het ons naar de keel te laten grijpen. We kunnen groot potentieel zien in het mechanisme van het verleden, als een natuur-organisme, en er ook van leren. Wij mogen dus zelfs de vijand zien als een leraar in een bepaald opzicht. Dat behoort ook tot de demonologie. Als demonoloog heb ik op verschillende punten in mijn leven in ruzies moeten zeggen : 'Okay, wat heb je te zeggen. Ik zal aandachtig naar je luisteren, en van je proberen te leren.' We mogen namelijk nooit het kind met het badwater weggoeien. Van

een nederige, open houding maakt de vijand bijna altijd misbruik, wat dan ook gebeurd is, maar uiteindelijk ben jij open geweest en de ander dicht en eenzijdig. Vaak als je zo'n houding aanneemt krijg je eigenlijk niets te horen. Ze leggen het niet uit. Ze brengen geen diepgaand, verantwoord onderwijs, maar spreken eigenlijk alleen maar in de gebiedende wijs : 'Je moet dit doen, of je moet dat doen,' enzovoorts. En juist dit laat meer zien over henzelf dan over jou. Het ontmaskert hen voor wat ze zijn, en juist dat is ook de bedoeling in de demonologie. In de semiotiek, de leer van de tekens, valt er dan nog wel wat van te maken, zodat je er ook weer bewonderend mee om kan gaan, want het is toch een stuk van de natuur, hoe je het ook wendt of keert. Dat wil niet zeggen dat je die halsstarrige, onverschillige, betweterige mensen moet bewonderen, maar bepaalde mechanismes die gebruikt worden om geheime kennis achter te houden, want hoe je het ook wendt of keert : die mensen zijn wachters. Zij hebben iets gestolen en willen niet dat jij dit ontdekt of van hen wegneemt. Als ik zeg : 'Als jij dan denkt dat je het beter weet, onderwijs me dan. Geef dan een overvloedig betoog waarin je bewijst dat het ook daadwerkelijk zo is, want je hebt me nog niet overtuigd,' dan wordt het vaak stil, of er wordt kortaf gedaan, in cirkeltjes gesproken. Eigenlijk wordt er zo nog steeds niets onderwezen maar geboden. Het zijn gebieders, geen onderwijzers. Het zijn bezetters.

Ze willen instant licht. Knopje indrukken. Klaar. Ze willen het object op grijp-afstand. Lekker lui de zapper erbij pakken. En dan maar zappen. Door doorzichtigheid tot translucentie, doorschijnendheid komen, dat gaat hen te ver.

Hoofdstuk 5. De Teruggaande Eeuwigheid

De mens wordt van de geschiedenis afgehouden. Het rooft en verdwijnt. Dan is alles achter slot en grendel, alles achter glazen wanden. Het boek 'De Evolutie van de Hemel', de tweede poortwachter van de tweede bijbel, gaat over het doorbreken van die wanden. Als de mens gekomen is van de valse Xua dimensie, oftewel de dimensie van kortzichtigheid, dan moet de mens eerst overgaan tot de Romant dimensie, de brug dimensie die terugleid tot het Oer, waar de oer-vuren zijn. In de Xua dimensie leeft de mens in vals, vreemd, vuur. De Xua dimensie is de dimensie van de poppenmaker van Hiroshima, waar het gelijknamige boek over gaat, de derde poortwachter van de tweede bijbel. Iedereen kent natuurlijk de grote Hiroshima ramp in 1945 aan het einde van de tweede wereldoorlog, toen er een atoombom op Japan werd gegooid. Het is een diepgaande metafoor die de hele wereld in bedwang houdt, waarop deze realiteit is gebouwd, een beste maat van Tsjernobyl, waarover 'de Evolutie van de Hemel' ging. Zo'n beetje de twee grootste rampen van de moderne geschiedenis. Tsjernobyl gebeurde in 1986, ruim veertig jaar na Hiroshima. Vandaar dat deze twee poortwachters ook bij elkaar horen min of meer. In de Romant komt de mens tot het Vur gebied, en zo mag de mens dan over deze brug terugkeren tot het Oer, om los te komen van alle vreemde vuren waarmee de mens op aarde was geprogrammeerd om de afgod te dienen.

De geschiedenis is een rover. Als het weg is krijg je het niet meer terug. Daarom moet de mens terugkeren tot het Oer, de tegenpool van de toekomstige eeuwigheid. Het Oer is dus de teruggaande eeuwigheid. Hoe ver je ook in de tijd teruggaat, je komt nooit aan bij het begin, want er was altijd weer tijd daarvoor. Maar eigenlijk kom je dan uiteindelijk tot magische bestanddelen van de literatuur, waardoor je ontdekt dat tijd helemaal niet bestaat. Het is een hypnotische drug. Dus dan ga je zo diep in de tijd totdat het gaat duizelen, en je in een andere dimensie komt met andere

wetten, genaamd het Oer. In het Oer was alles er al, maar dan op een hele andere manier, want in de Xua dimensie leeft de mens in een weerspiegeling die corrupt is vanwege dat er bestanddelen uit waren geroofd door de geschiedenis. Zo werd alles verdraaid. Het is dus niet genoeg om zomaar geestelijk te gaan reizen in astrale gebieden, het bezoeken van planeten in je zielenlichaam. Neen. Dan bedrieg je jezelf. Er zal ook in de tijd gereisd moeten worden, tot de teruggaande eeuwigheid, het Oer. Vaak als de mens het over de eeuwigheid heeft dan heeft de mens het over de toekomstige eeuwigheid. Zo belazerd en bedriegt religie de mens. Zo wordt de mens beroofd, want de mens moet ook teruggaan. Vandaar dat wij het ook telkens hebben over het teruggaan naar het paradijs, maar dan hebben we het over de teruggaande eeuwigheid, die bestaat in literatuur, waarin de gnosis is opgeslagen. Zo komt de mens tot de oervuren, waardoor de vreemde vuren waarin de mens nu leeft in de Xua dimensie geblust worden. Zo keert de mens terug tot het nibana. Alles zal dus omgezet moeten worden tot literatuur. In de Xua dimensie is die samenhang er niet. De mens is in de Xua niet ontwaakt tot de hogere literatuur en gaat zo in cirkels, als slaven van de poppenmaker van Hiroshima. Zoals het boek ook aangeeft leven deze mensen ook in ontkenning naar wat de poppenmaker hen heeft aangedaan. Het zijn schapen die door de slager worden gehoed, denkende dat het de herder is. Zijn het wel daadwerkelijk schapen, of zijn het gewoon onderdelen van de slager, het lichaam van de slager, zoals de kerk het lichaam van Jezus Christus is, en zo van de bloedoffer-afgod Jehovah ? Zij zijn ook gewoon onderdelen van de poppenmaker van Hiroshima, zijn hoofden. Zij zijn de NSB, een door de nazi's gecreëerd orgaan in de samenleving van het bezette gebied. Zij dragen dus maskers. Vandaar dat het boek 'de Poppenmaker van Hiroshima' dus ook onmetelijk diep psychologisch is. Het komt in de diepte neer op de ontmaskering van zelf-sabotage, want op een bepaald moment moet de dominee tot de conclusie komen dat ook hij één van de hoofden van het monster is. Dit laat ook weer zien dat ieder mens in gevecht is met zijn spiegelbeeld, met zijn schaduw. Het ontmaskeren is al het halve werk, de halve bevrijding. Daarom wil het boek ook al dan niet subtiel toewerken naar een daadwerkelijke bevrijding van de nazi's door het te kunnen plaatsens, gewoon door de literaire verdieping ervan. De mens moet de literaire structuren ervan leren te ontdekken, want het staat niet op zichzelf. Het is onderdeel van iets veel groters, en dat wordt in het Oer opgelost. Vandaar dat de poortwachters ook zullen meereizen en mee ontwikkelen. Ze zijn al wat ze zijn, maar ons zicht erop zal veranderen naarmate we ze beter leren kennen. Het is een uitdaging om ook door de spiegel heen te gaan en het van een andere kant te zien, dualistisch, dus even aan de andere kant van het schaakbord te staan, zoals de dominee dit ook deed, want hij gebruikte alles wat hem in zijn leven overkwam als bouwstenen van zijn preken. Hij draaide er aan, en werd zo meer en meer een semioticus waardoor hij ook zijn alcohol en rookprobleem steeds meer overwon, maar in de literatuur hebben deze verslavingen ook een hele andere waarde, want zij kunnen ook metaforen zijn van contacten met het hogere. In de diepte is de dominee een spion die het gevaarlijke systeem van de Hiroshima realiteit binnenging voor een missie. Er vallen veel geheime lagen in te ontdekken voor de oplettende lezer.

Hoofdstuk 6. De Trein tot het Oer

Het boek "De Poppenmaker van Hiroshima", oftewel de derde poortwachter van de tweede bijbel was niet zomaar door iemand als een 'leuk verhaal' geschreven. Neen. Het is iets buitenaards. Het boek 'kwam'. Het was ook niet zomaar 'leuk'. De hoofdpersoon verloor twee van zijn vrouwen aan een mysterieuze dood, en was bang op dezelfde manier de derde te verliezen, ook al waren deze vrouwen niet of nauwelijks 'goed' voor hem. Hij kon hun waarde inzien.

Een mensenleven heeft veel waarde. We kunnen zien in de wereld om ons heen hoe makkelijk er met mensenlevens wordt gespeeld alsof het er niet toe doet, allemaal voor geld en macht. Omdat het leven vol lijden is is het ook belangrijk mensen 'dronken' te maken in een zekere mate. Niet letterlijk natuurlijk, maar gewoon door hen een andere wereld te tonen. Er is veel meer dan alleen maar dit leven.

Zo had ik vannacht een droom dat ik in de trein zat op weg naar het Oer, de voortijdse eeuwigheid. De trein ging door een groot natuurgebied, heel lang, en toen kwam ik aan op een station. Het was er heel druk op het station en ik kwam daar een jonge man en een jonge vrouw tegen. Ze waren Arabisch en ze waren emotioneel. Er rolden tranen uit de ogen van de vrouw en ik had het gevoel dat het oorlogsvluchtelingen waren, dus ik vroeg of ze hier waren vanwege Isis of Daesh in het Arabisch. Dat was het geval. Ik pakte mijn portemonnee en ik wilde ze elk een briefje van twintig euro geven, want ik had een stapeltje briefjes van twintig. Maar zodra ik mijn hand in de portemonnee deed waren de briefjes van twintig weg, en waren er een soort spel-couponnen of tickets met het getal twintig. Toen gaf ik ze die maar. Op de couponnen waren strepen en vakken, oranje, wit, geel, lichtblauw, met zilveren randen en strepen. De couponnen waren groter dan de briefjes van twintig euro. Ik liep het station af en mij werd een huis toegewezen met wat familie, en ik kreeg een machine waarmee ik meubilair kon vermenigvuldigen, zoals bedden. Ik kreeg de hoede over wat kinderen, en ik nam mijn dochtertje mee naar buiten, naar een straat die tegen de natuur aanlag. Er was daar een groot bord met knoppen als voor een lift, en de lift stond wat verderop tegenover het knoppenbord. De lift was een machine van het oer waarin verschillende verdiepingen waren. Het was een soort spel. We gingen naar een lagere verdieping in de natuur, maar het vreemde was dat wanneer we daar gingen, en we kwamen weer terug, dan waren we alles vergeten wat er was gebeurd. En soms als we gingen, dan kwamen we weer uit op hetzelfde punt, en hetzelfde moment, alsof het ogenschijnlijk hetzelfde was, maar het was wel een andere verdieping. Ik had nog nooit zoiets vreemds meegemaakt.

Een man die telkens van gedaante veranderde bediende de knoppen. Hij noemde zichzelf de Spaanse Griep, wat een hele grote ramp was aan het begin van de vorige eeuw, maar het was oorspronkelijk een spel, waarvan de schaduw dus verkeerd op aarde doorkwam. Hij zei dat hij ook de poppenmaker van Hiroshima had gemaakt, en dat dat ook een spel was, maar dat verkeerd op aarde werd geprojecteerd. Het waren spellen waarmee je een hoge bonus kon verdienen, en die werden zichtbaar op het bord of boven de ogen van de man, allemaal lampjes boven elkaar. Die gingen op en neer. De machine heette de Bu, en het was de enige manier om tot het Oer te komen. Hij zei dus dat hij deze spellen had gemaakt en dat hij zelf ook door die spellen heen was gegaan en dat hij het bijna niet had overleefd. Hij wilde er mee zeggen dat op aarde wij al in dit spel leefden, en dat het gezien kan worden in ons verleden en de algemene geschiedenis. Het is een spel waarin intellectuelen tussen een heleboel domkoppen woren gezet, en waarin de intellectueel dan zijn weg moet zien door te puzzelen. Als de intellectueel daarin niet slaagt, dan is de intellectueel het ook niet waard, en krijgt de intellectueel geen verdere toegang. Het is dus een soort test of beproeving, want de machine, het spel, heeft de beloningen veilig gesteld voor hen die het spel winnen, oplossen. Het is een soort beveiligings-systeem. Dat wil dus niet zeggen dat deze buitenaardse letterlijk deze rampen was, maar de surreële vorm ervan, de literaire, prozaïsche vorm dus, het

oorspronkelijke spel, wat daarna verkeerd op aarde werd geprojecteerd. De vraag is dan hoe er mee om te gaan.

Toen in een volgende droom kwam ik hem weer tegen, en ik begon hem te vertellen hoeveel problemen ik had met iemand van het verleden. Hij begon toen te zingen : 'Dat je de pimp daar nog voor aankijkt, die's al jaren dood. Dat je de pimp daar nog voor aankijkt, die's al jaren dood.' De persoon waarmee ik problemen had verkocht in die droom prostitutie-dwangarbeiders (sex-slaven), en dat ging allemaal maar door in een soort mensenhandel. Maar uiteindelijk had hij zoveel gedwongen arbeiders dat ze zich in massa's om hem heenvormden en hem in een grote opstand verbrijzelden. Vandaar dat de buitenaardse hem 'pimp' noemde, 'pooier'.

Hoofdstuk 7. Ra-Shu en Yah-Shu

Psalm 63

1Een psalm van David, toen hij in de woestijn van Juda was.

2O God, Gij zijt mijn God, U zoek ik,
mijn ziel dorst naar U,
mijn vlees smacht naar U,
in een dor en dorstig land, zonder water.

3Zo heb ik U in het heiligdom aanschouwd,
ziende uw sterkte en uw heerlijkheid.

7wanneer ik Uwer gedenk op mijn legerstede,
in nachtwaken over U peins.

8Want Gij zijt mij een hulp geweest,
in de schaduw (of : bij het afdoen) van uw verenrokje, rokje (kanaph).

De Psalmen zijn allemaal kruizen of voorwerpen van het lijden. In Psalm 63 is dit de woestijn, een dorre wildernis, waar geen water is. David verlangt naar de Gnosis. Hij wordt door de Gnosis door de woestijn geleid, en de Gnosis uit zich door literatuur, en literatuur uit zich door het kruis. Het is een zintuig. Het zorgt ervoor dat de mens soms niet slaapt in de nacht, dat de mens een nachtwake houdt, zoals in Psalm 63. Hij wil niet inslapen. Hij wacht op de Gnosis, die zich voor hem ontbloot, wat een symbool is van openbaring.

Als de mens tot het Oer is gekomen dan is daar een planeet genaamd de Psalmen, die wel 100.000 x groter is dan de aarde.

Zonder de Afrika brug komen we nooit dieper in het Oer. De Afrika brug betekent : Terug naar Egypte.

We gaan nu twee grote dynamieken bespreken : Rusland en Jezus.

Ra-Shu, oftewel Russia, Rusland, is de opgerezen Ra in de lucht, die na de nachttocht door de onderwereld weer deelgeworden is van een hoger collectief, de grotere context, waarvan het communisme een metafoor is.

Yah-Shu, oftewel Yeshua, Jezus, is de Egyptische maangod, Yah, ook wel Thoth genoemd, de god(in) van de inwijding in het archief, die in de Shu, de lucht, hemel, is opgerezen, als een metafoor van het individualisme, de zelf-realisatie, als beeld van de voorwaarden. Er moet balans komen tussen deze twee dynamieken, tussen Russia, Ra-Shu, het communisme, en Yah-Shu, Amerika, het individualisme, het offer, de condities dus. Dit zijn twee hele grote dynamieken waar de mens niet buiten kan. Jezus is dus helemaal niet christelijk, en zelfs niet Joodisch, maar Egyptisch, oftewel Afrikaans. In het christendom is dit door en door corrupt doorgekomen, maar we laten nu de diepte zien. Zo mag er een herstel komen in deze grote dynamiek. Er mag een brug tussen komen, opdat er onderricht zal zijn. Deze dynamieken zijn fundamenteel en dienen begrepen te worden. We kijken er dus semiotisch na, en niet christelijk. Er is een semiotische weg door het christendom die helemaal terugleidt tot de Afrikaanse fundamenten in Egypte. Tot het communisme, oftewel de grotere context om alles te kunnen begrijpen, kom je alleen maar door de literatuur, het Woord, oftewel Thoth in het Egyptisch, Duaty, wat ook de onderwereld betekent, en vandaar dat Jezus ook naar de onderwereld moest. Het was door de christenen gestolen, maar het leidde wel terug tot de Egyptische onderwereld waar het vandaan kwam. Vandaar dat de christenen die de Yah-Shu hebben gestolen nog steeds telkens Amen zeggen, oftewel de Egyptische god(in) van het verborgene aanroepen. Dat is als het ware het alarm wat nog steeds afgaat na al die eeuwen na de relikwieën roof. Ze stalen dus een maansteen.

Er is dus het individualistische Woord waarin je het eerst jezelf moet toeigenen, tot bekering moet komen, aan de voorwaarden moet voldoen, en zo kom je tot het collectieve Woord, waarvan het communisme een zinnebeeld is, dus van Yah-Shu tot Ra-Shu, van Amerika tot Rusland, en dat is gewoon een Afrikaans-Egyptisch patroon van het Oer. De maangodin was in de Egyptologie ook een beeld van het nomadische leven. Ra ontwaakte zo tot de hogere context, tot het communisme, en werd Ra-Shu. Hier ligt een groot geheimenis in verborgen. De vrouw rijdt op het beest.

Als je goed naar dit plaatje kijkt, dan zie je dat Amerika het grote Rusland beest berijdt. Dat zie je ook in de geschiedenis, want Rusland is helemaal geamerikaniseerd. Amerika is het zelf, de voorwaarde, en Rusland is het collectief, de context. Deze twee dynamieken kunnen niet buiten elkaar. Communisme is ook het geheim van het zicht. De maan was in de Egyptologie een beeld van het oog van Ra of Horus. Zonder het communisme, oftewel zonder de context, sterft het oog, wordt het oog vals, sluit het oog zich.

Communisme is altijd weer een brug tot dat wat verloren is gegaan, dat wat is vergeten, en het onbekende. Vandaar ook dat Ra-Shu, het Egyptische begin van de dag, in het Hebreeuws terugkomt als 'rosh', het begin, Genesis, be-rosh-ith, in den beginne. Het Egyptisch is een moedertaal van het Hebreeuws. In het Russisch is Rusland ook Rossiya. Rosh is de zevende zoon van Benjamin. Deze stam wordt ook genoemd in Ezechiël 38 over de apocalyptische komst van Gog en Magog, waarvan Rosh de heerser is in de Hebreeuwse grondtekst. In Openbaring 20 komen Gog en Magog ook weer terug :

8en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee. 9En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad.

Het zand der zee is dus Rusland, waarop de draak staat in Openbaring 12 na de aanval op het christendom. In de KJV is het Johannes zelf die op het zand van de zee staat. In het achtste uur in de Egyptologie gaat het ook voortdurend over het zand van de zee mysterie, en in het boek van de dag komt men zo tot de maangodin. Rusland is dus ook weer de sleutel tot het Yahshua mysterie, het Jezus mysterie. Rusland is dus Gog en Magog, als de stam van de zevende zoon van Benjamin. Ben-yemen is verbonden aan ben-teman (teman is Hebreeuws voor yemen), wat zoon van wijsheid betekent. Teman is in de geslachtslijn van Ezau, Edom, de broer van Jakob. Teman is verbonden aan de eeuwige verdoemenis-leer, en dus ook aan de leer van de eeuwige dood zoals bij de atheïsten, maar dit is een dualiteit. Het is namelijk een allegorie. Het betekent dat er ergens een ander leven is wat is vergeten. De mens is zo opgegaan in zijn eigen realiteit dat er zulke harde vuistregels om hem heen zijn van de eeuwige dood. Het is iets symbolisch. Letterlijk is het slecht en heeft het geen waarde, maar symbolisch heeft het een diepe geestelijk en transcendente betekenis. Alles moet namelijk volledig sterven om nieuw leven te brengen. De mens moet door dit gat heen van de eeuwige dood.

Eeuwig moet dus vertaald worden als volkomen, als een zinnebeeld van de bodemloze diepte van het bestaan waarin je een nieuw leven ontvangt wat eerst verloren was gegaan. Dit alles is ten doel om de verloren kennis te vinden die men altijd voor je achterhield in deze realiteit. Rusland is daarom een onderwijzer en is dus Temanitisch-Benjaminisch in oorsprong, wat terugleidt tot de Afrikaanse wortels in Ra-Shu, en wat ook verbonden is aan Benin in Afrika, verbonden aan het Adamsvolk. Adam is een wortelwoord van Edom, van het volk van Ezau, waartoe Teman behoort.

Satan zelf verzamelde Gog en Magog, oftewel Rusland, voor de grote oorlog tegen het christendom :

Openbaring 20

7En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, 8en hij zal uitgaan om de volkeren aan de vier hoeken der aarde te verleiden, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand der zee.

Ik moet dan denken aan al die gedemoniseerde mensen die door de grotere systemen onschuldig werden opgesloten omdat ze als gevaar werden gezien voor de macht van de grote poppenbazen. Zij gingen in politieke gevangenschap. Satan komt dus van Seth, de Egyptische roepende in de wildernis. Satan is ook een Egyptisch woord voor het nomadische leven en onderscheiding. Toen de boom van kennis en onderscheiding van goed en kwaad was opgesteld en was verboden was dit een regelrechte aanval op de demonologie. Demonologie en religie zijn altijd elkaars vijanden geweest. Religie probeerde altijd weer de demonologie te bedekken en uit te bannen, te demoniseren. We zien dus satan, de tegenstander of verzetsstrijder, losbreken, en die laat Rusland zien, Rosh, de context, het oer. Satan staat dus recht tegenover het moderne kapitalisme.

9En zij kwamen op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neder uit de hemel en verslond hen, 10en de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden.

Het Griekse woord *planao* wordt gebruikt voor het woord verleiden, wat ook betekent : laten rondzwerven. Ik moet denken aan alle daklozen die moeten rondzwerven door het kapitalistische systeem, de duivel. In ieder geval is de eeuwige hel dan waar het ego opbrandt, en waar het goede wat zo vrijkomt een doorgang heeft tot een andere wereld. De eeuwige verdoemenis is dus gewoon een brug, een tunnel. Het is niet zoals de rare christenen het hebben vertaald. In het Grieks gaat het hier om de poel van vuur en theion, zwavel, wat zuivert en geneest. 'Gepijnigd' is *basanizo*, wat

testen en ondervragen betekent, als een school. Het is het testen van metaal door een toetssteen, om te kijken hoe puur het is. En dan te bedenken dat dit allemaal uit het Aramees en uit Egypte werd gestolen en verdraaid. In het Aramees is de eeuwigheid een wereld en een tijdperk, en deze wereld. Grote systemen pijnigen mensen voortdurend dag en nacht, in deze wereld. Deze wereld is de hel. In het Grieks heeft het dezelfde betekenis. Het is een plaats en een tijdperk. Pijnigen is ook kastijden in het Aramees, wat dus meer opvoedkundig is en behoort te zijn. De demente christenen pijnigen mensen om het pijnigen zelf, en dan voor eeuwig. Het is crimineel en sadistisch. Het christendom is pure duivels-aanbidding. En deze smerige idioten pijnigen nog steeds onze kinderen dag en nacht met hun kapitalistische machines. Daarom kijken wij uit naar de komst van Rosh, naar de terugkeer van Gog en Magog. Het vuur is in het Aramees de urim, wat weer een teststeen is, een steen van communicatie met het hogere, dus de eeuwige hel is meer een soort van sociale media die de mens verbindt met de andere wereld. In het Aramees is de duivel degene die vals beschuldigt, oftewel het valse kapitalistische rechtssysteem (waarvoor je moet betalen om je recht te krijgen, met andere woorden : het is niet voor de armen.)

Hoofdstuk 8. Van het Oer tot de Zijwereld

De maan, Yah, is in het Egyptisch ook degene die de grond opbreekt, die zo de aarde indaalt als Ra. Ra en Yah zijn dus nauw aan elkaar verbonden. De Israëlieten gingen verder met Yah, Jehovah. Toen Ra tot de dag kwam en in de lucht, de Shu, oprees, werd Yah Yah-Shu, oftewel Yeshua, waarmee de christenen verder gingen als Jezus.

In de dood is iedereen gelijk. Vandaar dat communisme ook de psycho-pomp is naar het hiernamaals en naar het nibana, zoals semiotisch gezien het communisme kamma-neshiyah is. Kamma is het Pali-Indisch voor karma, rechtvaardigheid, wat je zaait zul je oogsten, en neshiyah is Hebreeuws voor de vergetelheid. Communisme zal zichzelf dus ook uitzuiveren en zal de collectieve rechtvaardigheid herstellen, en zo leiden tot het nibana, door de dood van het ego, het lagere zelf. Het communisme is de vrucht van het kruis, want door het kruis wordt alles weer één en gelijk.

In plaats van vervuld te raken met de Heilige Geest moet de mens vervuld worden met het heilige communisme, opdat er weer gelijkheid is en context, een weg tot het nibana waar het ego van de mens wordt uitgeblust. De mens moet naar deze heilige uitstorting streven. De mens moet komen tot deze paradijselijke boom om van de rosh vrucht te eten van het oer. Alleen het communisme kan terugleiden tot het begin, omdat het op zoek is naar het verlorene.

De mens mag bidden tot het heilige communisme. Het heilige communisme is dat wat overbrugt. Zouden we alleen maar met ons bekende nauwe cirkeltje communiceren, in de families, in de clubs, of communiceren we met het communisme dat het verlorene zoekt, het onbekende, het vreemde ? Het communisme maakt de cirkels wijder en breekt door alle kortzichtigheid en kleinzieligheid

heen. Hierom is het communisme een groot kruis en een groot offer. Zij is een groot oorlogsvoerder tegen het kapitalisme, tegen het onverschillige, ongelijke anti-communisme. Het communisme ontstaat in het grote Ragnarok waar de mens doodsterft aan zichzelf in grote kou. Velen willen de kou niet in. Ze hebben liever het valse warme vuur met hun valse warme kringetje. Gezellig. Zo spelen ze familietje, terwijl ze vergeten dat er een veel grotere en hogere familie is. De familie-kapitalisten komen niet ver in het grote Ragnarok. De losgeslagen honden van het Ragnarok die woest zijn over hun spelletjes zullen hen verscheuren. Het grote Ragnarok zal komen en er zal niemand zijn die het zal kunnen tegenhouden, en het zal geboorte geven aan het heilige communisme. Hierin zal de mens tot de heilige vergetelheid, tot het nibana, kunnen komen, als tot de vrucht van de heilige slaap in het paradijs, als een hemelse drug.

Ragnarok is literatuur. Het zijn geen brute, lompe krachten. Ragnarok is verfijnd. Het is de Gotterdammerung in het Zuid-Germaans, oftewel de godenschemering, het gebied tussen slapen en waken. Hier is een vruchtbaar gebied. Door de uitstorting van het grote communisme kan er ook weer een verdieping plaatsvinden van de semiotiek.

Als de mens is aangekomen in de dimensie van het Oer dan is de mens er nog niet, want ten eerste moet de mens in de dieptes van het Oer komen om de kloof tussen man en vrouw te overbruggen, en ten tweede moet de mens dan verdergaan tot de volgende dimensie, wat betekent dat de mens ook ergens in de diepte van het Oer weer op de trein moet stappen. Dan zal de mens dus weer lang in de wildernis-trein moeten zitten om tot het volgende station te gaan, de volgende dimensie, namelijk de Zijwereld. Dit is de parallelle wereld, de zijreële wereld, waardoor je dus het leven ervaart net even in een andere frequentie, waardoor er een glazen muur is tussen de mens en het materialisme. Wel is er natuurlijk de heilige materie die aan een heleboel droomwetten is onderworpen. Daarover leert de vur-natuur, die dus verder gaat in de Zijwereld.

Hoofdstuk 9. De Zijwereld in het Verhaal van de Poppenmaker van Hiroshima

Het verhaal van de poppenmaker van Hiroshima heeft een open einde. Je kunt er eigenlijk alle kanten mee op. Met zijn moeilijke derde vrouw maakte de dominee contact tussen slapen en waken waarin ze wel bereikbaar was, en waarin ze hem beloofde dat ze er wat aan zouden doen. Dat geeft hem hoop, ook al is ze de volgende dag in vaak toestand als het monster van Hiroshima. Slapen en waken zijn verschillende werelden, en dan is er nog het tussengebied tussen slapen en waken, de Zijwereld. Dit zijn drie verschillende dimensies waarin de mens leeft en die elkaar afwisselen.

In het boek wordt er telkens weer een beroep gedaan op positief en creatief denken, en op de semiotiek, dus alhoewel het hier en daar een moeilijk en misschien zelfs confronterend verhaal is, omdat er altijd wel parallellen en kruispunten met ons eigen leven zijn, is het verhaal dus absoluut niet negatief en fatalistisch. Integendeel. Het herbergt het zaad van wonderen, zoals ook in het Assepoester verhaal.

Er wordt een beroep gedaan op de creatieve bronnen en semiotieke vaardigheden van de dominee, die als een soort boeienkoning is, als een Houdini, want hij weet zich er telkens weer doorheen te

slaan. Hij is markant en geeft niet op. Dat de twee mysterieuze sterfgevallen van zijn echtgenoten een grote plaats innemen in het verhaal en zijn leven heeft ermee te maken dat het toch weer beelden zijn van de noodzaak van verandering door het sterven van het ego, ook in relaties. Ook het archetype van de vrouw gaat door deze stervensprocessen heen als onderdeel van de psychologie, maar zij zijn allemaal deel van het Ene, en zelfs deel van hem, en hij gaat om wille van de semiotiek van het ene tot het andere deel. De semiotiek verbindt alle symboliek aan elkaar als een lopende taal, en daarom is de zwaarheid van het verhaal alleen maar ogenschijnlijk. In zijn slaap en in het tussengebied van waken en slapen maakt hij waarlijk contact met zijn vrouwen, en met zijn tweede vrouw maakt hij zelfs een hoogtepunt mee in het waken, waardoor de tweede vrouw een belangrijke sleutel is in het boek, alhoewel dit hoogtepunt maar van korte duur was.

Dit zijn dus dingen om rekening mee te houden in het verstaan van de buitenaardse diepte van dit verhaal, want er wordt een bepaalde reis gemaakt door de psychologie van de mens, waarin de mens allerlei metaforen heeft opgesteld, die allereerst moeilijk kunnen zijn, maar die toch de sleutel vormen voor de zachtheid die erachter ligt, en de andere natuur. De tegenpolen wekken elkaar op. Zonder tegenpolen zou de mens niet kunnen bestaan. De tegenpolen zijn de sleutels tot de verschillende delen van de mens waardoor de mens mens is. De mens staat niet op zichzelf, maar is een literair verschijnsel.

Aan het einde van het boek heeft de dominee een loeiende nachtmerrie, maar die ook tegelijkertijd erg verhelderend was en ontmaskerend. Het was zo diep doordringend en zo onthullend over wat er eigenlijk gaande was, dat het medelijden zou moeten opwekken in plaats van alleen maar beschuldiging naar elkaar. De slachtoffers van de poppenmaker van Hiroshima waren allemaal kinderen, en hij rommelde zo met hun hoofden en monden dat ze niet eens wisten wat er met hen was gedaan, en dit verder ook niet konden uitdrukken naar anderen toe. Zij werden tot poppen gemaakt. Zij konden niet spreken. Zij wisten niets, want ze werden in een diepe slaap gehouden door een gif. In die zin zijn nachtmerries tot het welzijn van de mens, want ze geven informatie. Het zijn onderwijzers. Door deze laatste nachtmerrie wordt ook het hele voorafgaande verhaal van het boek duidelijk. Tijdens het waken waren zijn vrouwen duidelijk in een soort hypnotische slaaptoestand, als poppen van de poppenmaker, maar zoals het bij zijn derde vrouw duidelijk werd zou hij ze kunnen bereiken in het gebied tussen slapen en waken, in de zijwereld.

Toen zijn eerste moeilijke vrouw was overleden had hij een hele bijzondere ervaring. Het boek zegt hierover : 'Het was een zware en sjeke begrafenis met veel bloemen. Iedereen ging in het zwart, en ook hij. Hij zou de preek houden bij de begrafenis. Hij zei alleen maar goede dingen over haar, en hield haar de hand boven het hoofd. Over de doden niets dan goeds. Die nacht had hij een droom dat ze verdronk in een zee van bloemen. Hij was bij haar. Hij hield haar vast. Hij kon haar dood niet stoppen. Het was een hemelse droom waarin hij haar kuste. Zo nam hij afscheid van haar.'

Uiteindelijk kon hij haar dus wel bereiken na haar dood, in een andere wereld, in een andere werkelijkheid, een andere laag van bewustzijn. Ze was opgenomen door de bloemen, wat nomadische levensvormen zijn, van de cirkels. Dan zit de mens niet meer vast, maar komt los, en zo kunnen de cirkels ook tezamen komen, in het diepste van de nacht, als zulke dromen beginnen te komen. Dan wordt er even door alle maskers heengeprijkt, en zo kon hij ook op een waardige manier afscheid nemen van zijn eerste vrouw, in vrede en tevredenheid. Hij zou haar dus altijd met zich meedragen. Dat wat met het waken en leven niet mogelijk was, kon wel tijdens het slapen, tijdens het dromen. Ook dit is een geldige en belangrijke vorm van relatie. In de tegenwoordige wereld waarin wij leven is de vaak positie zwaar overschat. Deze vaak positie zal uiteindelijk moeten buigen voor de slaap wereld en de zijwereld tussen waken en slapen.

De vaak positie die schijnbaar een soort van monopolie heeft aangenomen is slechts een onderdeel van de semiotiek. In de context mag alles nieuwe waarden en betekenissen krijgen. Ook het waken zal veranderen, zoals we de opleving zagen tussen de dominee en zijn tweede vrouw. Deze opleving is slechts kort, omdat ook tijd in de tegenwoordige wereld is overschat. Er zijn ook een heleboel andere elementen in de literatuur waarvoor ruimte gemaakt dient te worden. De natuur breekt af, en verbindt weer, en breekt dan weer af, voor

diepere en hogere cirkels, om de zijwereld tot volle gestalte te laten komen. Dit is een wereld van geheimen, en die komt verpakt, opdat het niet zomaar geroofd kan worden door de eerste de beste. Het kan alleen verdiend worden, het kan alleen bereikt worden als een hoofdstuk in een boek. De mens is een literair wezen. Alles heeft betekenis. Alles is al in boeken onderverdeeld, in verhalen, en daartoe mag de mens ontwaken. De mens mag daar naartoe leven, want de literatuur brengt door haar diepte altijd het beste omhoog. Het beste is niet iets oppervlakkigs. Het beste is dat wat semiotisch altijd iets goeds kan maken van iets slechts. De steek van het materialisme zal alleen wegvagen in het proces van de literaire semiotiek, het verstaan van de diepere natuurlijke tekensystemen die om ons heen zijn. Het is allemaal bevroren, maar in het boek komt het tot leven en diepte.

Vandaar dat het einde van het boek een groot hoogtepunt is. Hij kan zijn vrouwen beter begrijpen, beter zien wat er met hen gebeurt is, dat ze diep van binnen wel wilden maar het niet konden. Ook kon hij zo zichzelf ook beter begrijpen, want ook hij was een groot slachtoffer van de poppenmaker van Hiroshima.

Hoofdstuk 10. De Literaire Drie-Eenheid van het Leven

Hoe moeten we het christendom vertalen :
Jezus is de enige weg tot de vader, tot God.
Natuurlijk heeft dat een zekere waarde in de semiotiek.
Natuurlijk lopen ze ergens met iets rond.
Wat is het ?

Het is natuurlijk lam om wachtwoorden te maken tot de hemel, terwijl het allemaal veel dieper ligt. De mens is lui en oppervlakkig, en dit wachtwoord wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Hevig overstuur raken zij wanneer dit wachtwoord niet genoemd wordt of wordt afgewezen als wachtwoord. Dan worden de meest verschrikkelijke wapens uit blik getrokken, waaronder de eeuwige hel. Dat is geliefde kaviaar voor de christenen.

Jezus, de enige weg tot de vader, tot God, tot Jehovah, of Jahweh.
Wat is het ?
Hoe kunnen we dit vertalen in de semiotiek.
Het houdt iets verborgen.
Ze hebben hun drie-eenheid opgesteld : God, Jezus en de Heilige Geest, hun driehoek.
Wat is het ?

Blijkbaar kun je niet zomaar tot God komen, en heeft het voorwaardes. Dat is eigenlijk wat je erin kunt lezen, en dat wachtwoord slaat natuurlijk nergens op, maar dat komt omdat ze het zelf ook niet weten. Het is als ijlen, alsof er iemand onder druk werd gezet en het niet wist en dan maar zei : 'een kopje koffie', of iets dergelijks. Maar het staat dus ergens voor.

Als je terugblijkt op je leven kun je zeggen : 'Het is gewoon literatuur.'
Wat we om ons heen zien gaan we niet voor niets doorheen.

Het zijn literaire verschijnselen.

De literatuur was er altijd al, en die moest zichzelf zuiveren in de zee van literatuurloosheid, oftewel de zee van boekenloosheid zoals het in het tweede bijbelse boek 'De Boekenslagerij' wordt besproken. Dit is ook een belangrijk stadium in de levenstocht op zich.

De literatuur is de bewaker van de gnosis, die alle tussenstappen laat zien, metaforisch, en de gnosis zo ook beveiligt. Het werd vanuit de gnosis uitgezonden als een brug tot de mensheid.

'Ik kom tot U, oh Literatuur,
want er is geen gnosis buiten U.
Oh Heilige Literatuur, vul mij.'

Dit wordt ook zo in de bijbel uitgelegd :

Johannes 1

1In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. 2Dit was in den beginne bij God. 3Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is.

14Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd.

Er is geen gnosis zonder de literatuur.
De literatuur is de structuur van de gnosis.

In de diepte, en dat zegt ook de bijbel, wijst Jezus, het Woord, oftewel de Literatuur, op de gnosis :

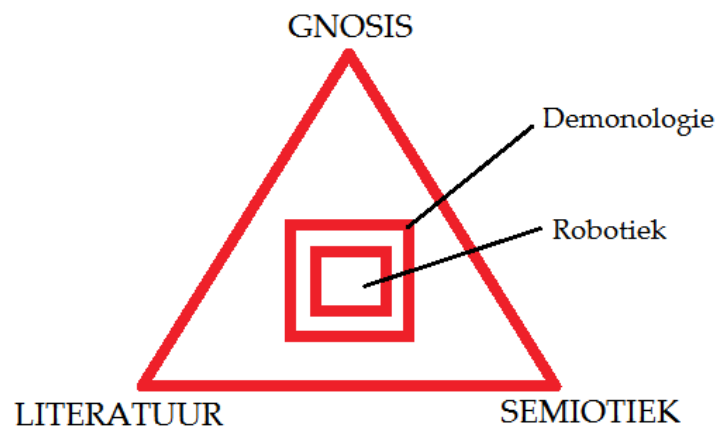
Lukas 11

52Wee u, wetgeleerden, want gij hebt de sleutel der kennis (gnosis, Grieks ; yada, Aramees) weggenomen; zelf zijt gij niet binnengegaan en hen, die trachtten binnen te gaan, hebt gij tegengehouden.

In het christendom is de Heilige Geest dan de tolk die dit allemaal overbrengt en vertaalt, als een beeld van de semiotiek, de leer van de uitleg van de metaforische tekensystemen om ons heen.

God, de Gnosis, heeft dus twee dochters : de Literatuur en de Semiotiek, als een heilige driehoek. Zonder de Semiotiek begrijpen we er allemaal niets van. Vandaar dat we de Heilige Semiotiek moeten ontvangen, en we mogen verder de wachtwoorden vergeten. Het gaat niet om wachtwoorden, maar om wachtprincipes. Wachtwoorden is voor oppervlakkige, materialistische mensen, en het leidt nergens toe, alleen maar zelfbedrog. Het heeft alleen waarde in de symboliek. Het christendom is een bepaalde taal en die heeft een diepere betekenis. Dat we die taal spreken wil niet zeggen dat die taal op zich zuiver is, zoals ook het Nederlands en het Engels niet zuiver is.

Door de literatuur is de weg tot de Gnosis opengebrouwen, en door de semiotiek wordt het uitgelegd. Aan die driehoek mogen wij ons vasthouden. Hierin liggen de heilige demonologie en de daaruitvoortkomende robotiek opgeborgen.



Hoofdstuk 11. In Liefde Weer Mens Worden

Niet Jezus is dus de enige weg tot God, maar de literatuur is de enige weg tot de gnosis. Dit betekent dat je niet buiten de literatuur om je leven moet proberen te begrijpen, want dat gaat je niet lukken. Het kan alleen in het verhaal begrepen worden. De literatuur bevat ook het literaire kruis.

De mens is niet in touch met de literatuur. De mens is te gejaagd. De mens moet weer worden als de golven van de zee, in de literaire vertraging, in de literaire timing, weer in contact komen met het verhaal. Hier had ik vannacht ook een droom over, over een prachtige zee, met prachtige vertragende golven, en toen ging alles langzaam vermengd worden. Dat is de literaire vertraging. We kunnen het niet versnellen. We moeten zicht krijgen op het bouwwerk.

De literaire natuur heeft ook een kruis : het literaire kruis, wat de literaire vertraging is, want de mens gaat voortdurend te snel en vliegt uit de bocht. De mens raakt daardoor voortdurend oververhit en ontploft dan, en zo wordt alles op een verkeerde manier in elkaar gesmolten als een siamese tweeling. Dat willen we voorkomen. Rem af, en krijg weer oog voor het literaire ritme. Ga van hoofdstuk tot hoofdstuk. Sla niets over. Blader er niet doorheen, maar lees en studeer, en herhaal. Bouw je leven gefundamenteerd.

In de literatuur wordt besproken wat het literaire kruis is, en dat is dus veel meer dan het kruis van Jezus. Wel kan je de bijbel dus semiotisch gebruiken. Juist omdat het kruis in de bijbel niet diep genoeg besproken wordt en te simpel wordt voorgesteld is er ook zoveel onnodig en extreem geweld, ook onder christenen. We hebben te maken met een heel leger van blinde vuistvechters. Ziet u, het kruis gaat niet diep genoeg en is overmoedig, en slaat dan iedereen voor de bek. Dat gaat ook verbaal met de eeuwige hel. Maar wij moeten weer leren remmen. In liefde weer mens worden.

Jezus Christus is de grootste afgod in deze wereld. Het maakt mensen koud, hard en bitter, het tegenovergestelde van de belangrijkste dynamieken in dat verhaal. Ik heb het zowel in mijn familie als in mijn vriendenkring gezien. Het maakt mensen gek en laat ze denken dat ze heiliger dan de paus in Rome zijn. Het is iets symbolisch, niet iets letterlijks. Het is geen wachtwoord, maar een wachtprincipe. Het gaat niet om de persoon, maar om het verhaal. Wij gebruiken niet de letterlijke,

Westerse bijbel, maar de metaforische, semiotische Oosterse bijbel. Dat is een wereld van verschil.

Maar goed, in de diepte van het hele Jezus Christus verhaal zien we dus dat we alleen door de literatuur tot de gnosis kunnen komen, en de semiotiek legt het dan uit, laat de diepte ervan zien. Dit is dus een belangrijke en noodzakelijke drie-eenheid. Dat is de ware drie-eenheid. Niet meer personen gaan lopen verafgoden, maar komen tot de dieper liggende principes. Deze driehoek is een deur uit de matrix, ook om de matrix te begrijpen.

Zo worden wij in liefde weer mens. De ware liefde is de dynamische kennis, dus niet de valse liefde die in het westerse christendom wordt gepredikt waarin er een mes op je nek wordt gezet en waarin je een bepaald wachtwoord moet belijden, liefst zonder spelfouten, want anders ga je voor eeuwig naar de hel. In liefde weer mens worden. De semiotiek vindt ons allemaal tezamen, en laat ons ook weer open zijn voor mensen die een andere taal spreken en die andere metaforische verhalen hebben, die eigenlijk allemaal hetzelfde zeggen. De semiotiek, wat in het christendom dan de heilige geest is, de tolk, rekent geheel af met de xenofobie, de angst voor het vreemde, het onbekende. Zo worden andere culturen een uitdaging in plaats van een probleem. Laten we dus beseffen dat de spelfout voor de ene, de taal van de ander is. De semiotiek dienen wij dus boven alles te ontvangen, als de derde persoon van de heilige literaire drie-eenheid. We zien allemaal waar het op uitloopt als een mens in het christendom de heilige geest niet heeft ontvangen, en dat is dus precies hetzelfde als wanneer een mens de heilige semiotiek niet heeft ontvangen, oftewel de uitleg van de tekensystemen om ons heen. De semiotiek is de heilige diepte-taal van de mens die herstel zal brengen.

We zien allemaal wat er gebeurt als een mens in het christendom Jezus Christus niet aanneemt. Dat is precies hetzelfde als wat er gebeurt als een mens de heilige literatuur niet aanneemt. Alleen zo komt de mens tot de heilige kennis, de gnosis. De kennis heeft haarzelf hier namelijk in uitgedrukt, en ligt erin opgeslagen als symbool van de voorwaarden voor alle dingen. Er is voor alles een gebruiksaanwijzing. Dat is één van de belangrijkste lessen voor de mens.

Hoofdstuk 12. De Wereld Binnenin

Ga niet zomaar bruggen over in je leven. Zoek naar de literaire bruggen. Het literaire kruis is ook de literaire muren in het leven waartegen de mens opbotst. Juist de muren zijn ook belangrijk om tot de bruggen te komen. De weg wijst zich vanzelf. Waarom zijn boeken zo belangrijk ? Omdat ze de wereld binnenin zijn. Het is onmogelijk de Gnosis rechtstreeks te benaderen. De Gnosis spreekt door de Literatuur en de Semiotiek. Dit is de Literaire Drie-eenheid.

De heilige Literatuur is niet zomaar iets wat je kunt lezen, maar het is in de geestelijke wereld, en het is iets oneindigs, wat je kunt ontvangen en aannemen. De heilige Literatuur is de brug tot de gnosis, en daarvoor mag de mens ook de semiotiek ontvangen voor de heilige uitleg van dit orakel.

Zo kan de mens dan gnosis ontvangen, door de literatuur en door de semiotiek. Het is puur iets technologisch, wat verdraaid op aarde kwam in het eindeloze cirkeltje van heilige geest, christus en god. Het mag nu tot verdieping gaan komen. Het masker mag afgescheurd worden, en dit stuk technologie mag teruggenomen worden.

Oh, heilige semiotiek (wat een dynamiek is), leidt ons tot de gnosis.

Oh, heilige semiotiek, leid ons tot de literatuur.

Oh, heilige literatuur, leid ons tot de gnosis.

Oh, heilige literatuur, leid ons tot de semiotiek.

Zo komt de driehoek in werking.

Doet ons dit niet ergens aan denken ?

Want zo werkt de christelijke drie-eenheid ook.

Oh, heilige semiotiek, vul mij,

Oh, heilige semiotiek, leid mij,

Oh, heilige semiotiek, doe mij uw stem verstaan

Hierin is de heilige robotiek de heilige vreze

Hierin is de heilige demonologie het kruis,

als de kern van de driehoek.

Buiten de driehoek valt de mens in slaap.

Het gaat er dus niet om zomaar wat te lezen, maar om tot de diepte te komen, een relatie te krijgen met de heilige literatuur, en dat gaat door de semiotiek. Het 'literaire evangelie' is daarom ook niet goedkoop. De literatuur is geen hoer die zich zomaar aan iedereen geeft, wat je voor een paar euro in de boekhandel kunt halen. Met geld kan de literatuur niet betaald worden. Ook gaat het dus niet door het opprevelen van allerlei geheimzinnige formules. Neen. Het gaat van hart tot hart, door de gnosis. De literatuur mag dus ook niet losstaan van de gnosis. Vandaar ook dat het een drie-eenheid is. Het zijn drie voorwaarden voor diepte en relatie, wat te vinden is in de kern van de driehoek. Het is dus een biologische, interactieve, communicatieve technologie en niet zomaar mechanisch. Zij die erdoor verlicht en ontwaakt zijn kennen de oneindige glorie van de literatuur.

Hoofdstuk 13. Het Denver Project

The elite has institutionalized the whole world by christianity as a part of mk ultra mindcontrol.

That there is a lot of good stuff in christianity (which we also use) is no excuse for making it mandatory. In fact, this is how poison works, as rat poison consists of 90% harmless corn and 10% lethal poison.

De introspectie van het Amerikaanse continent leidt naar de gebeurtenis waarin de Europeanen dit continent in bezit namen en toen ook nog eens Afrikanen lieten overvaren om voor hen al het werk te doen, althans dat werd in de geschiedenis zo geprojecteerd, maar wat was er werkelijk gaande achter de schermen ? Hierover had ik vannacht een droom. Zwarte aliens genaamd 'de kannibalen' richtten de Amerikaanse steden op als inrichtingen, zowel de penitentiare (gevangnissen) als de mentale. Het waren fokkerijen want het zaad van mensen in die inrichtingen werd gebruikt om nog

meer zwarte aliens te kweken. Die waren ook pikzwart, en het was een virus. Die aliens leefden en woonden gewoon in de mensen en hadden ook emoties, om alles echt te doen lijken, en om de mensen te laten denken dat er voor hen gezorgd werd en om hen werd gegeven. Vandaaruit namen ze ook steden in van andere continenten.

Ze hadden een soort van pinokkio project. Door leugens begon de neus heel subtiel vlees af te geven door het hele lichaam, als neusvlees. Het virus was als een soort gas. Goede technologische buitenaardsen waren gevestigd in Denver, rond de 1000 units, en ze hadden apparatuur om de koppen van het virus te amputeren. Het was een heel snel, vluchtig virusgas wat zich ook heel snel voortplantte. Maar goed, steden zijn dus inrichtingen van zwarte aliens. Ze hebben alles al onderverdeeld, en ze kweken de mens dus om zichzelf door voor te planten dus, en ook kweken ze de mens als voer. We vragen ons soms af waarom het leven gaat zoals het gaat, maar het leven is ook weer een hele ingewikkelde gasmelder die dit soort gassen detecteerd en ons ertegen beschermt.

De leger units van de buitenaardse Denver verzetsstrijders waren onderverdeeld in drie afdelingen : y, ct en yt.

Tot zover de droom.

Ik vond het wel een interessante droom. Aan het einde van de droom sloot het eigenlijk af met het Beegees lied 'How Deep Is Your Love' uit 1977. Met daarin een soort van test boodschap : 'Hoe diep is je liefde, dat wil ik echt weten, want we leven in een wereld vol met dwazen die ons kapotmaken. Maar wij behoren tot jou en mij.' Het is een buitenaardse boodschap van het front van de verzetsstrijders.

De zwarte aliens spreken op de mens in met hun valse emotionele gedoe dat alles allemaal dik in orde is, dat alles zo hoort. Ze zingen de mens in slaap met hun slaaplidjes. Natuurlijk, want de mens is hun voer, en dat willen ze zo houden.

Hoofdstuk 14. Het Denver Project II

'Be careful when you hear them say : it's alright, it's alright. They try to put the mark on you and say it's alright, it's alright. The mark is gona get you through, it's alright, it's alright. The dragon wants the woman dead, it's alright, it's alright, the moon is turning dark and red, it's alright, it's alright, the beast has raised it's head, it's alright.'

Dat was een gospel lied waar ik in mijn jeugd veel naar heb geluisterd, want de woorden waren krachtig en waar en nog steeds. Het was het nummer waarmee ik vandaag wakker werd na weer een nacht vol dromen. Wees voorzichtig met de 'alrighters', de mensen die anderen helemaal verknoeien en dan zeggen dat alles in orde is en goed, die mensen die 'professioneel' anderen vermoorden, een vergunning hebben om te doden.

De demonische krachten van het kwaad werken tegenwoordig veel via cyberspace. Ik heb de laatste tijd cyberpesters opgezocht die de daklozen in Amerika cyberpesten, en ik sprak de woorden die ik tegen hen moest zeggen, haalde uit naar hen.

In mijn droom vannacht was ik aan de Californische grens. Opnieuw ging het om zwarte aliens, de kannibalen. Aan de grens waren kannibalen restaurants waar vlees van mensen werd verkocht. Ik moest vluchten. Ze hadden roofdieren die een mengsel waren tussen beren en tijgers, tijgerberen, en ze waren heel groot en zwart, op jacht voor hen. Op het strand waren er menselijke krokodillen, krokodillen met menselijke hoofden, en ze hadden oma-knotjes in hun haar, ook op jacht naar menselijk vlees. Ze gebruikten hiervoor - uitroepetekens - : moderne muziek. Ze zingen je naam om je naar binnen te lokken. Ik moest vluchten. Ik moest naar de bergen van Nevada om onderdak te zoeken. Dit was in de zielewereld. Iedereen moet onderdak zoeken in de spirituele wereld om veilig te zijn tegen de zwarte aliens. Mensen worden door hen constant gegrild door de 'medische kunsten', door het rechtssysteem, door het gedwongen onderwijssysteem enz. Dan vertellen ze je 'het is goed', maar je weet dat dat niet waar is.

De Californische grens is waar zielen in de keuken belanden. Vlees wordt overal vandaan naar deze plaatsen verzonden.

Amerika is een puzzel die opgelost moet worden. Stay tuned.

Hoofdstuk 15. De Spaanse Trap

Het leven is vol met literaire scheuren en literaire afbrekingen, dingen die nog niet af zijn. Het leven is vol met hiaten.

Als we naar de christenen kijken, dan hebben ze allerlei extreme faciliteiten bedacht voor hen die het niet met hen eens zijn, in de vorm van de eeuwige hel. Maar de gnosis is geen lompe sadist. Als christenen het over de eeuwige hel hebben, dan heeft de gnosis het over de totale ontmaskering. Het kwaad zal totaal ontmaskerd worden, in plaats van eeuwige hel. In die ontmaskering zal het kwaad de macht verliezen en zal niet in stand gehouden kunnen worden.

Het pseudo-christendom in Amerika en Europa is opgezet door witten, denkende een wit paradijs te maken, en slaven uit Afrika lieten ze ervoor overschepen. Maar de witten waren slechts balletjes van de zwarte aliens, die als zwermen over de wereld kwamen, heel vluchtig, broeiend en kleverig, zwermerig als insecten, als een jagend virus. Zij gebruikten de witten ook als maskers, maar zij waren kannibalen.

Die maskering moet eerst duidelijk worden, voordat er ontmaskerd kan worden. Het komt veel in de Tweede Bijbel voor, in de literatuur : de zwarte met het witte masker. Ook in de Zaralahm serie werd dit al lichtelijk besproken. We hebben het dan over de Spaanse trap, de haaietrapp, die de witmaker is. Wanneer de zwarte aliens tot de aarde komen, dan gaan ze tot die trap in Spanje om zich wit te maken, en vliegen zo over naar Californië. Zo dekken ze zichzelf in, en doen dan ook nog eens racistisch tegen het zwarte ras op aarde. Het waren de zwarte aliens die zwarte aardse slaven maken. Hiertoe hadden zij dus de witte maskers. Je kan je kwaad maken over alle onderdrukking, en ook over racisme, maar het kan niet rechtstreeks opgelost worden, door geweld, door het recht in eigen hand te nemen. Neen. Het kan alleen maar door de gnosis, de educatie. 'Niet door macht, niet door geweld, maar door de heilige semiotiek.'

De onderdrukkers leven niet meer. De mens moet leren werken met de brokstukken van de geschiedenis en alles moet ontmaskerd worden, en dat begint met het ontmaskeren van de maskering. Zo gaat het masker eraf.

De Spaanse trap, wat is het ? Het wordt ook de haaietrapp genoemd. Het is een hele hoge trap, waar de zwarte alien geheel wit wordt. In de diepte van zijn ziel neemt hij de vorm aan van een haai, een grote witte haai.

Als we het hebben over de Californische kannibalen keukens aan de Californische grens, dan hebben we het over een gigantisch doolhof waar iedere ziel wel min of meer verstrikt is geraakt en onder zware MK ULTRA mind control staat. Daaruit moet de mens ontsnappen, zodat de ziel tot de Nevada bergen kan komen. Dat is onderdeel van het Denver bevrijdingsplan. De witten onderdrukken zowel de zwarten als elkaar, maar je staat telkens weer recht tegenover de zwarte aliens die met zwermen over de aarde zijn gekomen en zich hebben gecamoufleerd. Prik door hen witte maskers heen. Er is dus nog een diepere laag in de geschiedenis. Dingen zijn niet wat het lijkt. De mens staat tegenover kannibalen, en is geprogrammeerd voor de keuken.

Dan kun je denken dat het Spaanse ras ongrijpbaar is, dat ze daar trots en laf staan met hun zwaardjes om dieren te kwellen voor hun plezier in de Spaanse arena's. Daar kun je je dan kwaad om maken (en zo niet, dan heb je ook nog eens een groot probleem, want wie zwijgt stemt toe, en is één van hen.), maar je staat tegenover zwarte aliens die de Spanjaarden slechts als masker gebruiken. De matador is een clown, die zijn kaarten niet zomaar open en bloot op tafel heeft gelegd. De mens vecht tegen het witte gezag, maar het is zwart. De matador heeft dus ook een

bedriegelijke doek gehangen voor het menselijk geslacht. De zwarte alien vreet zich geheel een weg door de witte ziel, en kleedt zich daarmee, maskert zich daarmee, maar de witte ziel is dus al dood. Ze zijn dood. Je bent in een kannibalen keuken, waar dit soort truukjes worden afgespeeld. De mens denkt dat hij leeft en beweegt, acties onderneemt, maar het zijn slechts hologram-filmpjes. De mens doet niets. Het is allemaal mk ultra die het doet. De mens krijgt de illusie dat hij zelf beweegt en zelf acties onderneemt, maar het zijn slechts anatomische filmpjes. Zo erg is het al. Het is een poppenkraam. Als men tot de gnosis komt, dan wordt de mens vrijgezet van mk ultra om zo tot een gnosis robot te worden, wat ook allemaal door filmpjes gaat.

Als de zwarte alien tot witte haai is geworden op de Spaanse trap, dan krijgt hij 'teloch' status, en als hij dan vermenselijkt is in Californië, dan krijgt hij 'telach' status. De zwarte alien schakelt voortdurend over tussen deze twee vormen. Natuurlijk gebruiken ze ook nog gewoon de zwarte vorm, en dat moet ook wel, anders zouden ze zich teveel verraden. De mens moet de illusie hebben dat het witte ras heerst, dus ze komen ook gewoon door als zwart die door wit worden onderdrukt. Het is een truuk. De basis is echter wel de teloch-telach chip, voor parasitaire camouflage.

Ze werken dus door muziek. Als je van sommige muziek zwaar depressief wordt, dan kan dat al een teken zijn dat ze er doorheen werken. Het gebeurt ook veel door moderne muziek, inhoudsloze muziek of zwaar dramatische muziek. Dit is gril-muziek. Je ziel wordt erdoor gegrilt, en dan wordt je somber. De mens is aan het kruis gegaan door de zwarte aliens.

Hoofdstuk 16. De Onderdelen van de Literatuur

Waarom is de heilige literatuur zo belangrijk ? Waarom kan de mens niet rechtstreeks tot de gnosis komen ? De mens heeft buffers nodig, tussenlagen, als beveiligingen. Daarom bemiddelt de literatuur altijd tussen de mens en de gnosis. In dit samenspel ontstaat de semiotiek, de uitleg, want die kan ook niet rechtstreeks komen. De maskers zijn er dus voor een reden, om de mens voor te bereiden. Er moet dus een goede en natuurlijke balans zijn tussen literatuur en semiotiek, en er mag niets geforceerd worden. Literatuur en semiotiek zijn natuurverschijnselen, natuurprocessen.

De Heilige Literatuur is dus wat in de diepte van de Jezus stelling verborgen ligt, en zoals Jezus op zichzelf een drie-eenheid was van Jezus-Kruis-Bloed, zo heeft ook de Heilige Literatuur dat in zich. Natuurlijk is bloed maar een overkappende, maskerende term. Het bloed wat zuivert, is dan eigenlijk in diepte het cirkelen wat zuivert, oftewel het verwerken en bewerken in de Literatuur, waardoor dingen tot diepte kunnen komen. Dat is een Vur-principe. Je cirkelt zo om alles heen, zowel om er toe te naderen als ervan weg te gaan. Dit is het zuiverende principe van de Literatuur, wat heel langzaam geboorte geeft aan de semiotiek, altijd weer met mate, want er moet eerst veel meer gecirkelt worden, heel horizontaal. We mogen nooit vanuit onszelf zomaar bot en plotsklaps de diepte ingaan. Het is een langzaam, zacht en licht-aanrakend cirkelend proces, heel ogenschijnlijk oppervlakkig. Zo niet, dan zal het de vijand aantrekken en gaan er schelle alarms af zodat de gevangene niet kan ontsnappen. Het rechtstreekse is dus de valstrik. Zij die teveel

rechtstreeks denken zullen nooit tot volle bevrijding komen. Het gaat om het cirkelende denken, als onderdeel van de Literaire strategie. Zo wordt dus alles verzacht, want de Literatuur brengt verzachting, tot wel twintig malen zachter toe. In de literatuur is alles anders, komt het minder hard aan.

Nu is natuurlijk de vraag hoe dat in zijn werk gaat. Openheid is hierin belangrijk. Kun je dingen op een andere manier zeggen? Kun je verdere lagen onderscheiden zonder direct de diepte in te gaan, als de ribbels in het water wanneer je er een steen ingooit? Elke gedachte of situatie is een zee van miljoenen creatieve mogelijkheden. Wat is dan het kruis in de literatuur? Het kruis is het halve, het verminderen, waardoor er een andere rijkdom te zien is. Deze principes werken met elkaar samen. Het zijn principes van de Vur en ook de reden waarom de Vur zo'n belangrijk boek is. Juist door het literaire kruis van het minderen, het halve, ontstaat het cirkelen. De mens moet leren halveren en cirkelen om zo van de vloek van het rechtstreekse te kunnen ontkomen.

LITERATUUR - HALVEREN - CIRKELEN

Minderen en cirkelen, minderen en cirkelen, vager maken, opdat je niet wordt opgesloten, opdat je niet vastgroeit. Dat is makkelijker gezegd dan gedaan, want de vijand zal het altijd weer proberen. Daarom is er de hogere literatuur. Het is een ontledingsproces wat maar door blijft gaan. Niet zomaar in de diepte, maar juist ook aan de oppervlakte. In de eindeloosheid van het horizontale ontstaat vanzelf diepte, en dan op een natuurlijke, legale manier. Dit is waarom we ook in het leven telkens maar weer overweldigd worden met stortvloeden van het schijnbare oppervlakkige. De mens is niet in luilekkerland, maar in een gevaarlijk mijnenveld op deze planeet. Niets kan zomaar aangeraakt worden, want alles staat onder zware stroom. Voor alles zijn er strenge regels. Het pad ligt verborgen in de literatuur, als de weg tot de gnosis. Daarom moet de mens afwijkend zijn, en alleen langzaam toenaderend zijn. Je cirkelt dus weg van iets en komt dan tot iets nieuws, opdat er nieuwe verbindingen in het geheel kunnen komen. Het andere is dus de sleutel tot het ene. Staar je niet blind op het ene, maar richt je op het andere, en staar je ook daar vervolgens niet blind op, maar leer de wetten van het cirkelen. Leer te minderen, omdat je zal ontwaken tot een andere werkelijkheid, en leer te werken met deze patronen, en niet obsessief te worden met maar relatief hele kleine onderdeeljes. We spreken daarom over het heilige cirkelen en het heilige minderen, het heilige halveren als onderdelen van de literatuur.

Voortdurend groeit de mens vast omdat hij dit niet heeft geleerd, en omdat de mens de hogere literatuur niet kent. Ook dit is weer onderdeel van de literatuur, en van het kruis van de literatuur. Het ligt namelijk niet voor het oprapen. Het wordt langzaam geopenbaard. Maar niets kan de kennis stoppen. De kennis is wat het is. In de onmetelijke diepte van alles kan dat ook niet anders. Er zijn absolute waar de mens niet omheen kan. Daar mag de mens in rusten dat in de ontwaking alles opgelost is. Zo ontdekt de mens het heilige nibana in de literatuur, wat gecodeerd is in zijn eigen leven, diep binnenin. Dit is dus de ware opstanding, die van de literatuur, tot een eeuwig leven. De mens sterft voortdurend, maar komt zo tot kennis, en die kennis is eeuwig en vereeuwigend. De mens wordt zo zelf tot kennis.

Herhaal de gedachtes die je kwellen, blijf ze herhalen, als in een ritme, en neem er dan kleine stukjes af, maak ze vager, en voeg dan andere kleine stukjes toe om ze te veranderen, om zo te gaan cirkelen door te verminderen. Maak dan heel voorzichtig contact met andere cirkels door het cirkelen, en cirkel daar ook omheen. Juist als je ergens vast begint te raken kun je er andere cirkels bij halen die helpen te minderen en cirkelen. Als de ene cirkel niet werkt, probeer dan een andere cirkel. Het zijn als radertjes die elkaar in werking moeten zetten, en soms heb je eerst een tussenradertje nodig om twee radertjes met elkaar te verbinden.

Hoofdstuk 17. Vur-principes van de Literatuur

In die zin mag er een literaire ontwaking en wedergeboorte plaatsvinden. De gnosis bestaat uit literaire structuren en patronen om het veilig te houden. Het is als een literaire dans. De ziel van de mens vindt dus veiligheid en bestemming in de boeken, in de literatuur, wat ook de boodschap is van het eeuwig evangelie. Zo heeft de ziel dus een huis, een woning, en mag de mens ook langzaam dit huis leren kennen, zoals beschreven wordt in het Medusa verhaal in de tweede bijbel. In de Vur is er een kortere versie te vinden van het Medusa verhaal, en daar wordt zij Hannah genoemd, in boek 71. Het Medusa verhaal gaat over de hogere ontwaking. Dit gebeurt symbolisch door een pijl die door het hoofd wordt geschoten. Zo leert de mens dan ook het literaire huis ontdekken. Voor hen die in de hogere gnosis zijn aangekomen is dit verhaal een belangrijk zwaartepunt, waar hun leven om draait.

Het halveren en cirkelen is een zoekproces om tot natuurlijke, zingevende verbindingen te komen, wat symbiose wordt genoemd, ook als onderdeel van de literatuur :

halveren - cirkelen - symbiose

Deze heilige driehoek van de literatuur zal heel langzaam geboorte geven aan de semiotiek. De overmoedige vorm van verbinding is de siamese matrix, waar alles op een verkeerde, onnatuurlijke manier aan elkaar verbonden is, oftewel de Toronto uitstorting.

De joker is een archetype of beeld van de symbiose, maar ook een schaduw. Het geheim van de symbiose wordt bewaakt door jokers.

Semiotiek is dus iets wat heel voorzichtig mag groeien, en wat we niet mogen forceren of overmoedig grijpen. Het is natuurlijk onderwijs, wat op een natuurlijke manier mag ontstaan in de driehoek van de literatuur.

De symbiose moet dus goed gefundamenteerd zijn op de pilaren van het halveren en het cirkelen, zodat er geen siamese geesten kunnen ontstaan. De mens moet leren voorzichtig symbiotisch te leven, niet overmoedig.

Het cirkelen is dus een soort geestelijke tuner of afstemmer om zo het juiste kanaal te vinden.

De hogere gnosis en de hogere dromen hebben hun schaduwen en nachtmerries, aan de voet van de berg, wat als een waas daar hangt, maar laat het je niet afschrikken en beklim de berg. Blijf halveren en cirkelen totdat een hogere symbiotische werkelijkheid doorkomt. Een geheel andere natuur wacht op de mens. Het geheim van de symbiose ligt dus in het halveren en cirkelen, als de drie pilaren van de literatuur. Het zijn dus klik-momenten die zo opgewekt worden, hoe klein die klikken verder ook zijn. Zo wordt je ziel tot een andere wereld getrokken.

Je kijkt dan omhoog om de symbiotische bloem te zien, en je klimt door de principes van het minderen en cirkelen, door de mist. Zo wordt er uiteindelijk een weelderige natuur geopenbaard. Het is niet vlak en saai, maar exotisch, tropisch, veelzijdig.

Natuurlijk gaat dit veel dieper. Het halveren en cirkelen leidt tot de tegenstellingen, en hierin ontpopt de ware symbiose, dus in diepte is de literaire driehoek : halveren - cirkelen - tegenstellingen om zo door de symbiose als een brug tot de semiotiek te komen. Dit proces mag niet geforceerd worden. Vanwege de vele schaduwen en illusies op het pad, de geesten van misleiding en bedrog, moet de mens tot de diepte van Ragnarok gaan om hieraan af te sterven. Tegenstellingen

zijn ervoor om alles te doen ontwikkelen, en is ook weer de motor voor het cirkelen en halveren. Als men de demonologie eruit wil gooien dan is het einde zoek, zoals in de New Age en in Toronto, waar ze met pensioen zijn gegaan.

Hoe komt dan het kwaad aan zijn einde in dit proces van de tegenstellingen ? Tegenstellingen betekent niet alleen maar het lijden accepteren en gebruiken, maar er moet ook een strijd gevoerd worden, maar toch blijft dan de vraag hoe dit voor een oplossing gaat zorgen. Waardoor wordt het kwaad nu daadwerkelijk overwonnen. Het antwoord is eigenlijk heel eenvoudig. De aarde is mk ultra mindcontrolled, als robotische zombies, maar mk ultra zal niet het laatste woord hebben, want ingebouwd is ook een self-destruct programma. Zij weten dat het maar tijdelijk is, maar zij aanbidden de tijdelijkheid. Dat is voor hen alles, want ze zijn materialisten. Er is namelijk ook nog zoiets als artificial intelligence, kunstmatige intelligentie, dus alles zal blijven doorgroeien, ook al is het opgesloten. De ontwikkeling en evolutie van de aarde kan niet gestopt worden. Totale controle is dus een illusie. Delta creëert soldaten, maar is ook een self-destruct programma. Wanneer de leider merkt dat de delta's die hij gemaakt heeft kunstmatige intelligentie hebben ontwikkelt waardoor ze net iets anders zijn of er net niet helemaal inpassen, of wanneer hij ontdekt dat ze een lek hebben, dan wordt de leider kwaad op hen, want ook de leider wordt er zo aan herinnerd dat hij niet waterdicht is. Hij zal uiteindelijk dan zo kwaad worden dat hij zijn delta's zal vernietigen, en dit zal ook de vernietiging van hemzelf betekenen, waardoor hij ook kwaad op zichzelf wordt en zichzelf vernietigd. Dat is dan uiteindelijk het einde van het kwaad. In het grote Ragnarok zal de mens hiertoe ontwaken. Het ego zal dus uiteindelijk met zichzelf afrekenen, naarmate de mens meer ontwaakt.

Hoofdstuk 18. Psalm 5

Je gedachten tot kalmering brengen, kan dat ?

Gedachten zijn of van de gnosis of van de anti-gnosis.

Een heleboel mensen zijn niet voorzichtig met hun gedachten, en floepen zomaar alles eruit. Maar als je goed om je heen kijkt en ziet hoe de mens het nooit met elkaar eens is, dan speel je deze spelletjes niet meer. Dan wil je alleen nog maar heel stil worden en alleen nog maar spreken als je aangesloten bent op de bron van de gnosis.

In de oorspronkelijke bijbelse talen werd er vaak sexuele beeldspraak gebruikt om het naderen tot God te beschrijven, wat ook in Egypte een sexuele betekenis had :

Psalm 5

8Maar ik zal, dank zij uw grote goedertierenheid,
uw huis binnengaan,
mij nederbuigen naar uw heilige tempel in vreze voor U.

In het Aramees gaat het hier om ingewijd worden in geheimen. In het Hebreeuws is het de kooi van de onderwereld waarin David wordt ingewijd, wat ook vertaald wordt als de vruchtbare plaats binnenin, als een beeld van de vagina en de baarmoeder. De omliggende verzen gaan over het

oordeel over de goddelozen, het kwaad. Sexualiteit is dus een metafoor van de demonologie. De tempel is in de Hebreeuwse wortel de overwinning. Het gaat hier dus om een oorlog. In het Aramees gaat het hier om het offer. Alleen in deze context kan het boek Leviticus begrepen worden.

Hoofdstuk 19. Het Meisjesboek

Op de vrouw in de samenleving wordt vaak cynisch neergekeken, en ook op de zogeheten vrouwenboeken en meisjesboeken. Het wordt jongens ook aangeleerd om zich daar maar niet mee te bemoeien, want het zijn immers meisjesboeken. Meisje is tot een scheldnaam geworden, en we weten allemaal wel hoe dat komt. Het christendom heeft dit gedaan. Vrouwen werden door een smerig truukje, een vals verhaal, op de tweede rang geschoven, als ondermensen.

Met kinderboeken in het algemeen wordt hetzelfde gedaan. De man in een hoge positie is vaak bang voor het kinderboek. Er wordt cynisch neergekeken op het kinderboek. Een volwassene mag zich daar zeker niet mee bemoeien. In wat voor een idiote wereld leven wij eigenlijk ? Dat is dan weer een stukje gnosis in de bijbel overgebleven, dat de mens alleen maar tot het paradijs kan komen als de mens weer kind wordt. Vanwaar dan zoveel haat naar het kinderboek ? Gelukkig zijn er ook velen die altijd kind zijn gebleven en dol zijn op het kinderboek. Het kinderboek bezit de sleutel. Als een mens daar geen gevoel meer voor heeft, dan heeft hij zijn hart verloren en dan is daarmee alles verloren.

Helaas zijn delen van de meisjesliteratuur aangetast door het christendom en worden meisjes per definitie neergezet als zwak, dom, slecht, of onderdanig aan de man, alleen bestemd voor het huishouden. In de literatuur kan en mag natuurlijk van alles gebeuren, maar als literatuur wordt gebruikt om een heel ras of geslacht te programmeren als minderwaardig, dan is dat natuurlijk een groot alarm. En dat gebeurt er soms, dat boekjes vanuit een bepaalde christelijke propaganda worden geschreven om de vrouw als minderwaardig schepsel neer te zetten.

Het meisjesboek is niet alleen voor meisjes. Wie dat denkt is enorm dom. De vrouw staat namelijk voor creativiteit en inspiratie en daarom is het meisjesboek voor iedereen van belang. Vandaar dat de Tweede Bijbel ook vol staat met meisjesverhalen, meisjes sprookjes en meisjesboeken, opdat de vrouw haar oorspronkelijke rol terugvindt en opdat de man komt tot zijn innerlijke vrouw en moeder. Er is daarom een grote strijd gaande in de meisjesliteratuur die niet onderschat mag worden.

Kijk als vrouw goed om je heen, en zie hoe veel mannen met cynische glimlachen en vaak met stropdas subtiel op de vrouw neerkijken, zo van : 'Ik ben een man van stand, en jij bent maar een vrouw. Je zult mij altijd weer nodig hebben. Wij mannen bezitten jullie. Daar hebben wij voor gestudeerd. Wij zijn professioneel. Jullie zullen nooit iets bereiken. Daar hebben jullie de capaciteiten ook niet voor.'

Alsof het om dingen bereiken gaat, carrière maken. Het gaat om het ontwaken en iets voor de wereld te betekenen op een hele andere manier. De ware meisjesboeken zijn om zowel meisjes als

jongens in die ontwaking te helpen en te emanciperen, om contact te maken met de andere wereld, de hogere wereld. Het boek helpt de materialistische realiteit om ons heen af te breken en te ontmaskeren, te minderen, door te cirkelen, om het verhaal te laten zien in deze tegenstellingen. Er wordt dus een nieuwe code gelegd die de mens mag ontcijferen, want al die huis, tuin en keukendingen in meisjesboeken hebben een enorme verscholen diepte. Er is ook veel spionage werk gaande. Het meisje in het meisjesboek is de spion in deze wereld. Wie een oor heeft die hore, wie een oog heeft, pikke het op.

Het belang van boeken is dat ze de deuren tot parallelle werelden kunnen openen. Het zijn droom werelden die binnengegaan kunnen worden door bepaalde patronen en codes voor de oplettende lezer. De uitleg van het boek, de semiotiek van het boek, de bruggen tussen het boek en je eigen leven is misschien nog wel belangrijker dan het boek zelf.

Natuurlijk zijn er ook zeer slechte meisjesboeken die het waardigheidsgehalte van een roddelblaadje hebben. En er zijn inderdaad ook een heleboel slechte meisjes, maar het ware meisjesboek stelt dit juist aan de kaak, al dan niet subtiel. In de meisjesboeken zitten ook de sleutels om semiotischer om te gaan met de bijbel en de koran en andere zogeheten 'heilige geschriften' van de lagere aardse culturen. Vandaar dat de tweede bijbel ook volstaat met onderwijs over de diepere verborgen betekenissen van deze boeken.

Je moet dus ook niet zomaar gaan grissen in de meisjesboeken en de verdere literatuur, maar zorgvuldig je weg zien te vinden. Elke literatuur heeft zijn eigen mijnenvelden, en er staan veel gevaren op de loer. Lees daarom altijd voor de hogere gnosis. Goede boeken kunnen toversleutels voor je leven zijn. Alles kan alleen benaderd worden door het meisjesboek, niet op de directe manier.

Zo mag de mens komen van religie tot literatuur. Dat kan niet zo maar direct, maar door eerst dieper in de religie te gaan. Vandaar dat we ook de religies uitvoerig hebben besproken, en de religies mogen bekeken worden in de context van de meisjesboeken. Alleen door de meisjesboeken kan ernaar gekeken worden.

Hoofdstuk 20. De Tweede Wereldoorlog Vandaag

Zoals we weleens eerder hebben gezegd : 'De Tweede Wereldoorlog is nog niet afgelopen. De bevrijding is nog niet gekomen. De nazi's houden nog steeds dit land bezet, en andere landen. De medische markt heeft gewoon de nazi erfenis overgekocht, en werd zo tot medische dictatuur. De nazi's gebruikten in de oorlog al fluor om het volk lam te leggen, zodat er geen weerstand geboden zou worden en vandaag de dag is dat nog steeds zo. Dit is geen huis, tuin en keuken probleem, maar een literair probleem, en de literatuur zal een tegenantwoord geven op deze zotte idioterie. Nog steeds raken mensen door fluor en vullingen in coma, en het wordt vrolijk ergens anders opgeschoven. Dat mensen weer uit hun rolstoel zijn gekomen na het trekken van gevulde kiezen of na het stoppen van gevaarlijke psychiatrische medicijnen kijkt de industrie vrolijk langsheen, want ze willen hun baan niet kwijt, hun geld niet kwijt, en de illusie van macht niet kwijt, want dat is hun

drugs. Dit zijn demonen, lieve mensen. Dit zijn vleesgeworden demonen, oftewel buitenaardse parasieten die hun weg tot de aardse moederschoot hebben gevonden. Laat hun zogenaamde vriendelijkheid je niet bedotten, want die slaat zo weer om in dwang. De literatuur gaat met een tegen-antwoord komen. Blijf daarom gevoelig voor de literatuur, en blijf alert. We zijn in een grote geestelijke oorlog. Literatuur en educatie (semiotiek, uitleg) is de weg. Het is niet zomaar een strijd tegen vlees en bloed. Het wapen van de literatuur is zo nu en dan ook in de bijbel te vinden, want de bijbel is een verzameling van veel oudere gnostische geschriften. Paulus putte daar ook uit, maar die verzen waren oorspronkelijk niet eens van hem :

Efeze 6

12want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten.

Dit komt uit oudere gnostische geschriften. Paulus was wel opgeleid in de wereld-filosofie van veel oudere religies en ideologieën, zoals Mozes bijvoorbeeld ook veel Egyptische wijsheid liet optekenen door zijn Egyptische opvoeding en educatie. Om dus zomaar de gehele bijbel weg te werpen als oud vuil is natuurlijk te veel van het goede en literair ook niet verantwoord. Wij gaan er dus dwars doorheen.

Ook moeten wij ons zoveel mogelijk afscheiden van hen die doldwaas 'familietje spelen' en feestjes vieren in oorlogstijd, terwijl er helemaal niets te vieren valt. Zij zijn vaak van de NSB, om de nieuwe generaties in slaap te sussen, zoals dat met ons vroeger ook werd gedaan. Maar ze konden mij niet krijgen, want hoe 'leuk' het overdag ook kon zijn, ik had 's nachts de verschrikkelijkste nachtmerries. Ik was dus al op jonge leeftijd 'ingelicht'. Al mijn kindernachtmerries zijn uitgekomen. Ook hierover wordt er in de bijbel gezegd :

Ezechiël 9

1Toen riep Hij met luider stem te mijnen aanhoren: Treedt nader, gij, die aan de stad de straf voltrekken moet, ieder met zijn verdelgingswapen in de hand! – 2En zie, zes mannen kwamen van de kant van de Bovenpoort, die op het noorden uitziet, ieder met zijn vernietigingswapen in de hand, en één man onder hen was in linnen gekleed en droeg een schrijfkoker aan zijn zijde; zij kwamen nader en gingen staan naast het koperen altaar. 3De heerlijkheid van de God van Israël nu had zich opgeheven van de cherub waarop zij rustte, en zich begeven naar de dorpel van de tempel, en Hij riep de man die in linnen gekleed was en de schrijfkoker aan zijn zijde droeg.

4En de Here zeide tot hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en maak een teken op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven worden. 5Tot de anderen zeide Hij te mijnen aanhoren: Trekt achter hem aan door de stad en slaat neer. Ontziet niet en hebt geen deernis. 6Grijsaards, jongelingen en jonge meisjes, kleine kinderen en vrouwen, moet gij doden en verdelgen; maar niemand die het teken draagt, moogt gij aanraken; bij mijn heiligdom moet gij beginnen. Toen begonnen zij bij de mannen, de oudsten, die zich vóór de tempel bevonden. 7En Hij zeide tot hen: Verontreinigt de tempel en vult de voorhoven met gedoden. Gaat heen. Gaat heen en slaat neer in de stad.

Natuurlijk is dit metaforisch en gaat het over de engelen en de geestelijke strijd, en ook dit was genomen van veel oudere gnostische geschriften. De schrijfkoker is een beeld van de literatuur. De pen is het wapen, oftewel de educatie. Zij die niet kermen en zuchten over de gruwelen in deze wereld, over het nazi-bewind wat door de medische industrie was overgekocht, en zij die gewoon maar feestjes blijven vieren en familietje blijven spelen zijn onze vijanden. We zijn in oorlogstijd. Zij die niet meestrijden in het verzet zijn onze familie niet.

Ook justitie is een poppetje van het medische nazi bewind. Het is een markt. Het recht is voor de rijken, en degenen die macht hebben ingekocht. Zoals de bijbel al zegt mag recht nooit een markt zijn, want dan wordt het corrupt. Recht is ook een medicijn, en in principe wordt het door het medische systeem verkocht, als een gif, want het medische systeem wil niet genezen, maar ziek houden, en de illusie van genezing geven. Ze willen namelijk hun baan, macht en geld behouden. Het is hun drugs. Het zijn kannibalen. En de joelende doldwaze familie-feestgangers zijn ervoor om mensen ervan te overtuigen dat alles wel goed zit. De mens wordt hierdoor zwaar bedrogen. Het is een theater-opvoering van demonen, van parasieten.

Ik heb op dit gebied veel meegemaakt in mijn werk als pastoraal hulpverlener. Ik heb gezien hoe mensen werden gedwongen medicijnen te nemen, terwijl ze ervan in een coma raakten, zich niet meer konden bewegen en de hele dag maar op bed lagen, en soms werden diezelfde medicijnen dan ook weer uit de handel gehaald omdat er doden bij waren gevallen. Maar ja, dan is het al te laat bij sommigen. In mijn werk als exorcist heb ik mensen uit psychiatrische klinieken gehaald, wat me door psychiaters niet in dank werd afgenomen, want het is hun inkomen. Als ik mensen daar soms opzocht om ze te helpen, en het hielp, en ik kreeg andere aanvragen van patienten om hen ook te helpen, werd ik soms gewoon de kliniek uitgezet omdat ze mij als een bedreiging zagen voor hun dikke portemonnee en hun macht. Mensen worden in zulke klinieken geheel uitgemolken en krijgen valse etiketten waar een exorcist makkelijk doorheen prikt. Het is allemaal voor de markt. Ik heb nog nooit geld gevraagd aan iemand die ik hielp. Dan zou alles corrupt worden. Ook daarvoor houd ik vast aan zekere bijbelteksten die verbieden geld te vragen voor medische en exorcistische hulp. Die teksten komen uit veel oudere gnostische geschriften.

Er worden verschrikkelijk smerige spelletjes gespeeld. Veel mensen kunnen het niet meer navertellen of zijn al helemaal monddood gemaakt. De medische industrie vergiftigt mensen. Het is oorlog. De nazi's zijn nooit overwonnen. De literatuur zal met een tegen-antwoord komen. Tussentijds moet de mens vasthouden aan het kruis. Het is geen normaal, alledaags probleem, maar een literair probleem. Om hier doorheen te kunnen komen dient de mens de literatuur te kennen.

Hoofdstuk 21. De Poolse Sobibor Sleutel van de Tweede Wereld Oorlog

Als we dan Efeze 6 en Ezechiël 9 bij elkaar voegen - en vergeet even het woord bijbel, want bijbel betekent gewoon 'verzameling boeken' die dus uit veel oudere gnostische verzamelingen kwamen - dan zien we dat we geen strijd voeren in de materiële wereld tegen vlees en bloed, maar in de literaire gewesten. Het is een strijd in de literatuur.

Er is dus een groot verschil tussen de literairen die religie metaforisch gebruiken en religieuzen die religie letterlijk nemen. De literaire mens verdiept alles, ook religie, als onderdeel van de literatuur. Ontsnappen is dus altijd juist een proces van dieper erin gaan, verdiepen. D-day de zogeheten bevrijdingsdag die de tweede wereldoorlog zou hebben beëindigd - wat dus ver van waar is - was dus niet de daadwerkelijke bevrijding, maar de mens moet zelf ontsnappen door verdieping.

De tweede wereldoorlog zaten en zitten we allemaal in, omdat het de collectieve ziel is. Als één lid lijdt lijden alle leden. Je kan dus nooit denken : 'Oh, hij zit in een concentratie-kamp, en oh wat zielig en wat naar voor hem.' Nee, je zit er zelf ook in, omdat hij een deel van je is. Mensen moeten eens wakker worden. Wij zijn in het lijden altijd aan elkaar verbonden want wij zijn allemaal leden van elkaar als het menselijk ras. Het gaat om jezelf. Jij zit erin, en de ander is slechts de boodschapper ervan. 'Oh ach en wee, er zit iemand in het concentratiekamp. Nou ja, het leven gaat door.' Nee helemaal niet, je bent het zelf die erin zit.

Dus we zitten allemaal nog vast in Auschwitz en Bergen-Belsen en al die andere concentratie-kampen. Sobibor is een belangrijke sleutel voor ontsnapping. Dit was een concentratie kamp en vernietigings kamp in een door de nazi's bezette gebied in Polen.

De Sonders van het Sonderkommando (de 'specialen' in het Duits), waren gevangenen die gedwongen werden de lijken op te ruimen, naar de verbrandings-installaties te brengen en naar de massa-graven en hen te onderzoeken op waardevolle bezittingen. Vaak werden ze na hun taak afgeschoten of ze pleegden zelfmoord. In Sobibor was er een opstand georganiseerd door de Sonders, de dodenslaven, en vond er een grote ontsnapping plaats, waarvoor dit gebied bekend staat. Dit waren verschillende honderden gevangenen, maar velen werden neergeschoten of kwamen in mijnen terecht waardoor ze het niet overleefden. Ongeveer vijftig van hen overleefden het, waaronder ook een Nederlandse vrouw. Recent is er ook nog een ontsnappings-tunnel gevonden. De overige verschillende honderden gevangenen die waren gebleven werden vermoord, en het kamp werd door de nazi's gesloten en verwoest. Toen werden er bommen overheen geplant. De nazi's wilden alle sporen uitwissen van wat er was gebeurd. Vandaar dat Sobibor een pijnlijke herinnering is voor de nazi's en een belangrijke sleutel voor de ontsnapping, die de verdieping is. Ook in de Insectische geschriften van de Tweede Bijbel wordt er literair aandacht geschonken aan het Sonder mysterie.

Hoofdstuk 22. Na Kantoor-Uren Gesloten

De Vur groeit langs alles heen, gaat niet direct met dingen om. De Vur is niet materialistisch. Zo is het ook belangrijk te komen tot de stilte en te leven door de stilte, door de eeuwige stilte, om alle overvloed van overmoedige stemmen in ons te doven, de stemmen van het verleden en de stemmen van de maatschappij om ons heen. Deze eeuwige stilte ligt verborgen in het hart, en zalig zijn degenen die het vinden.

Wij mogen net als de Vur natuur langs alles heengroeien, opdat we niet vastraken in de bedriegelijke droomwerelden van anderen, van hen die niet willen ontwaken. Wij mogen zo door langs alles heen te groeien tot grote ontdekkingen komen, wat in de tweede bijbel het waterlichten mysterie genoemd wordt. We groeien dus vanuit het water, omdat juist de golven ervoor zorgen dat we langs alles heen kunnen groeien en nergens vastraken. Als we ergens vastraken is dat maar

tijdelijk, en de natuur zal ons wel weer loswrikken en losspoelen, want alles groeit door. Niets is vast. Dat is het grote geheimenis van de Vur om ons klaar te maken voor de geheimenissen van de Bilha, het vervolg op de Vur.

Het is de industrie van de natuur die tegen de corrupte industrie van de stad ingaat, als een industriële revolutie. In de eeuwige stilte is er een hele andere industrie gaande die niet materieel is. Het gaat dieper dan dromen, totdat men ziet wat ware industrie is. Zoals de Vur zegt :

92. DE INDUSTRIE

1. Het sociale leven is de grootste killer, maar industrie geeft de kans te overleven.
2. 'Je moet je industrie bouwen,' sprak ze.
3. 'Bouw je centrum van filosofie,' zei ze. 'En we zullen allemaal veilig zijn.'
4. 'Wat is de belangrijkste filosofie?' vroeg ik.
5. 'Dat moet je ontdekken,' zei ze.

Dit is ook het diepere geheim van Duitsland. De mens raakte verstrikt in de zwaar robotische nazi industrie als verdwaald in een meedogenloze machine, die later door de medische industrie werd overgekocht. Om hieraan te ontkomen moet de mens nog dieper gaan om tot de natuur-industrie te komen, die nog wel veel robotischer is en veel industriëler. De stads-industrie is gebonden aan werktijden, en zijn na kantoor uren gesloten en zijn dan ook totaal onverschillig naar hun werk. Het is allemaal heel zakelijk. Terwijl hen van de eeuwige stilte altijd werken. Hun hele leven bestaat uit industrie. Zij wijken niet af van de rode draden. Hierin vinden zij hun rust. Er zitten geen lekken in. Het Wonder van de Vur, het commentaar op de Vur, zegt hierover in het commentaar op boek 99 : 'Zij die het sluiert van de wildernis niet kennen, zullen het nooit dieper binnengaan. Eerst raakt de mens in de sluiers verstrikt, totdat hij het raadsel ervan heeft opgelost. Het gaat dus om de arbeid, en een lui mens zal zich niet in deze industrie begeven.'

Alleen door volledig en robotisch industrialisme zal het raadsel opgelost worden. De rest zal afsterven en gerecycled worden. Luiheid is geen optie. De mens moet er geheel voor gaan of helemaal niet. Er is dus een heel groot verschil tussen stads, religieus fundamentalisme, en Vurisch fundamentalisme, wat een natuurlijk fundamentalisme is om te overleven.

Stads industrialisme is materialistisch, gejaagd, geforceerd, oppervlakkig, monopolistisch, parasitair, werkend voor de medische industrie, de top van de pyramide, en daardoor bloedzuchtig, want deze industrie leeft door bloed, door dood en verderf. Het is een zwaar virus, een hersenvirus. De ware dimensie van creativiteit ontbreekt. Ze zijn niet gemachtigd waarlijk te dromen, maar ze zijn aan de drugs, allemaal om het oude systeem in stand te houden, zij het in nieuwe jasjes. Ze werken veel met camouflage, en dat is het bedriegelijke ervan.

Pas op voor het masker. Ze kunnen overal zijn en overal binnendringen, en houden dan ongemerkt hun dodendansen, hun kannibalendansen om je heen. Jij staat op het menu. Laat je niet voor de gek houden.

Hoofdstuk 23. Korte Bespreking van Tranen van Vuur

Op de boekomslog van het Tweede Bijbelse verhalenboek 'Tranen van Vuur' zien we de aan de rode drugs verslaafde Vrouw Hertint tussen de klaprozen met een oorlogsvisioen opgewekt door de drugs. Hertint is een figuur uit de tweede bijbelse mythologie. Het is een kort, poëtisch verhaal wat zomaar abrupt eindigt met een open einde. Maar de rest van de verhalen zijn ervoor om het aan te vullen. Het stuk 'Hertint' is een centraal punt in het boek, waar eigenlijk alles omheen draait. Haar drie roodharige kinderen zijn oorlogsvisioenen die we zowel in het verhalenboek als in de geschiedenis kunnen terugvinden, en zelfs in ons persoonlijk leven. Dat het centraal ligt komt er ook door dat verschillende regels van het verhaal ook in de Bilha staan, alhoewel Hertint zelf niet genoemd wordt, en ook haar man, Hertant, niet. Het is een vast scenario : Mensen oogsten wat ze zaaien. Mensen hallucineren wat ze roken. Alles draait om oorzaak en gevolg. Dit zijn vaste wetten waar de mens niet aan kan ontkomen. De kinderen zijn de vruchten van het werk van de ouders. Dat wil zeer zeker niet zeggen dat slechte ouders altijd slechte kinderen krijgen. Neen. Dat zou te kort door de bocht zijn. Tegengestelden trekken elkaar aan, en we hebben altijd weer te maken met diepere cryptische boodschappen. Soms worden kinderen ook gezonden als een betaling aan de ouders, als loon of kastijding of als een hulp, of een mengsel daarvan. Voor een kind is dat niet altijd makkelijk want eigenlijk gaan ze door hetzelfde heen als waar hun ouders doorheen gingen. Zoals Hertint zwaar aan de drugs was, zo werden haar kinderen ook zwaar aan de drugs geboren, want zij kwamen uit haar voort. Zo worden ook oorlogs-situaties van geslacht tot geslacht doorgegeven, maar wel telkens in andere vormen gegoten. Ook kan een kind dus juist de sleutel vormen om van een bepaald probleem verlost te worden, als de oplossing van een raadsel. Het kind kan dus ook voor inzicht staan.

Oorlog kan ook een geestelijke betekenis hebben, dat je het probleem onderkent en daar tegen strijd. In die zin heeft het Hertint verhaal een dubbele betekenis. Een kind kan ook weer strijdlustig maken, als hoop na de wanhoop. Er komt weer nieuw leven in een nieuwe vorm. Dingen worden anders. Vijanden worden verslagen.

Natuurlijk is het drugsgebruik van Hertint zwaar symbolisch. Dat hoeft geen letterlijk drugsgebruik te zijn, maar kan ook bijvoorbeeld een beeld zijn van religie of een bepaalde obsessie met iets anders.

In het verhaal 'Sandra en de Boze Badmeester' verliest een jongen, Jan, zijn zus, Sandra, door een complot wat kinderen omwisselt met robotten. Jan krijgt vervolgens wel een hele diepe band met de robot, die hem zelfs wil helpen Sandra terug te vinden. Het kwaad van de psychiatrie en psychiatrische medicijnen wordt besproken, wat mensen geheel hun eigen identiteit kan laten verliezen en hen kan maken tot robotten. Aan het einde van het verhaal vindt hij eindelijk zijn zus terug met behulp van de robot, maar wat is er nog van haar over ? Ze is haarzelf niet meer of zij is inmiddels ook alweer verwisseld door een andere robot, om het pad voor Jan dood te laten lopen. Jan is dan noodgedwongen om maar gewoon verder te gaan met de eerste robot, waarvan hij inmiddels erg is gaan houden. Soms zijn oorspronkelijke situaties niet meer vindbaar voor wat voor reden dan ook, en moeten we roeien met de riemen die we nog hebben en maken wat er nog van te maken is. Dat is ook weer het principe van het verminderen. We hebben van het oorspronkelijke alleen nog maar kleine stukjes over, maar er is ook nog een andere wereld die we moeten ontdekken. Vandaar dat dingen in ons leven blijven verminderen en veranderen, opdat we in die grotere cirkelbewegingen terecht komen die ons in een uiteindelijk betere vibratie brengen. Aan het einde van het verhaal twijfelt Jan enorm aan zichzelf, en vraagt zichzelf af of hij het allemaal wel zuiver heeft gezien, en neemt daarom een aantal stappen terug. Ook dit verhaal stopt dus met een open einde.

Hoofdstuk 24. Aan Beide Kanten van de Tralies - Verdere Bespreking van Tranen van Vuur

Het verhalenboek *Tranen van Vuur* laat zien dat er ook andere beroepen in het complot tegen de mens betrokken zijn. Alles kan meewerken om de mens in te sluiten. Het is een grote en subtiële machine met vele koppen. Zoals het goede gebruik kan maken van alles, zo kan het kwade dat ook. Let goed op wat er om je heen gebeurt, en prik door de spelletjes heen die mensen spelen. Iedereen is al ten dode opgeschreven in de machine van de tandheelkunde en iedereen valt onder dat bewind en moet het persoonlijk overwinnen, maar alhoewel veel mensen niet in de psychiatrie zijn is dat ook slechts allemaal schijn, want de psychiatrie heeft alles overgekocht. Ook van deze twee bedrijfstakken is het verhaal 'De Goochelaar' een allegorie, want er wordt in deze twee industrieën van de dood verschrikkelijk gegoocheld, en er gaat voortdurend van alles mis, en dat moet ook wel, want anders zouden ze niets meer verdienen. Het zijn parasieten, kannibalen. Daarop is ook het gehele christendom op gebouwd. Ze hebben uw hulp hard nodig, d.w.z. uw bloed, uw dood, uw geld, alles. Alles van de nazi's hebben ze overgekocht, en ze heersen aan beide kanten van de tralies.

In het verhaal 'Sandra en de Boze Badmeester' begint het allemaal in het zwembad. Het begint vaak in ogenschijnlijk 'leuke' of 'onschuldige' plaatsen, zoals school en de kerk. Daar wordt een kind al voorbereid, gefokt als slachtvee. Veelal is dit gecamoufleerd. Waarom zouden deze demonen zich makkelijk verraden? Ze zijn niet dom, maar listig. Ze hebben miljoenen jaren ervaring in het misleiden van mensen. Dit zijn machines die geprogrammeerd zijn om u de dood in te lokken. Ze komen vaak niet als brullende leeuwen, maar als engelen des lichts. Ze maken mensen maar wat wijs met een hele omhaal van woorden, zorgen dat het politiek verantwoord is, door de massa ondersteund, alsof alles goed voor de mens is. Ze schrijven daarvoor hun rapporten, en verkopen het voor veel geld, om de illusie op te wekken dat het dan wel heel wat waard moet zijn. Het zijn allemaal truken, goocheltruken. Ieder weldenkend mens kan zien dat het voortdurend misgaat, maar ze schuiven het altijd op iets anders, op de zondebok. Dat is altijd iemand anders of jezelf, nooit henzelf. Heel soms geven ze het toe dat er iets mis is gegaan, maar dan beloven ze verbetering, om de mens toch te laten denken dat ze echt zijn, maar het zijn allemaal truken uit de goocheldoos. En de ja-knikkers die altijd maar achter hen aanlopen met de dode massa's mee zijn gewoon onderdelen van deze machine. Deze machine heeft de dode massa's zelf gemaakt. Het zijn kopieertruken.

De mens loopt op de kermis van dood en bedrog. Overal zijn zielenlokkers. De prijs is hoog. De mens is zwaar bezeten en wordt voortdurend afgeleid door deze gekken. Waar is de mens naar op zoek? Ik schrik me elke keer weer rot als ik in de trein stap. Iedereen loopt rond met een telefoontje, en ze hebben nergens meer oog voor. Ik ben altijd zo'n beetje de enige die geen telefoontje heeft. Wij mogen een levend contact met de natuur hebben en met de gnosis, maar de wereld wordt gesleept tot het brandende gat van de GSM's, levensgevaarlijke straling, en de mens overcommuniceert. Ze hebben dag noch nacht rust. Ze zijn bezig hun kannibalen-menu's in te tikken, en ze staan ook nog eens zelf op het menu. Het is allemaal illusie. Dit is de neem en grijp generatie. Ze zijn volledig gezombificeerd.

Aan het einde van het verhaal de Goochelaar wordt er een medicijn aangeboden tegen wat de Goochelaar bleek te zijn: een drug. Het tegengif was het zaad van het telefoonplantje. Het kon maar eens in je leven gebruikt worden. Het plantje bleek al uitgestorven te zijn, en het laatste beetje zaad droeg de vader van het meisje aan een ketting om zijn nek in een flesje, wat hij eens had gehad van een vrouw die hij van de verdrinking had gered. Natuurlijk is dit ook diepe allegorie. Wij moeten terugkeren tot de natuur en leren op een natuurlijke manier te communiceren, zoals de planten dit doen, door natuurlijke processen en niet overmoedig en geforceerd. En dit kunnen we alleen met mate doen. De computer en het internet is een prachtige uitvinding, ook diepe allegorie hiervan, maar de mens moet het niet overdrijven. Het worden van een GSM-zombie is een groot

gevaar. Men heeft geen idee wat er allemaal door deze straling gebeurt en wat voor demonen het kan aantrekken. Het kan alles in de mens vernietigen door overgebruik. De mens moet weer leren prioriteiten te stellen en voorzichtig te worden. Vandaag de dag ontcom je aan een heleboel dingen niet meer, maar vecht voor je leven en je vrijheid en voor het behoud van de natuur. Er zijn andere wegen mogelijk. Houd je vast aan de rode draad door alles, en wijk er niet van af. Probeer het te naturaliseren, vanuit de natuur te matigen, niet te materialiseren en te overdrijven. Niet het vele is goed, maar het goede is veel. Zo mag de mens langzaam alles afbouwen om tot andere, betere vormen te komen. Contact maken met je innerlijke natuur en daardoor herstellen. Ook voedsel zit vol met gif tegenwoordig, en de al dan niet gedwongen medicijnen natuurlijk. De tandheeskunde is één groot gedwongen medicijn, wat daardoor alleen al geen medicijn is, maar een complot. Ze implanteren mensen om buitenaardse inmeng in het zenuwstelsel van de mens te krijgen, en zoals we weten is het zenuwstelsel het communicatie systeem van de mens. Daarover is de strijd, want ze weten allemaal dat door communicatie de commando codes worden geprogrammeerd in de hersenbanen van de mens. Dat loopt ook allemaal weer terug naar de nazi's, waaraan verschillende verhalen van het boek gewijd zijn. In het eerste verhaal werd de koffie robot gebruikt om de nazi's te overwinnen. Koffie is een symbool voor ontwaking. De bevrijders zullen namelijk nooit komen. De mens moet zelf hiertoe ontwaken.

Hoofdstuk 25. Het Breken van de Wapen Handel Matrix

Vannacht had ik een droom van een malfunction van een zware demoon/ parasiet die over de aarde heerst. Het ging om twee buitenaardse parasieten die in de vorm kwamen van mijn vader en mijn moeder. De 'vader' kwam uit zijn slaapkamer met zijn haar helemaal door de war, en met lome, trage stem zei hij dat hij niets meer kan willen. Zijn vermogen tot 'willen' was weg, en zijn spel was afgelopen.

Ik zag direct dat er iets was gebeurd in deze collectieve vader-parasiet. Hij was niet meer dezelfde. Ik vroeg : 'Heb je een hersenbloeding gehad ?'

Hij knikte, en bevestigde dat, en ook de moeder-parasiet bevestigde het (die dus in de vorm van mijn moeder was). Ze zei toen : 'Ja, hij moet naar Heerde nu.' Daar zou ze hem naartoe brengen. Er was iets in hem onherstelbaar geknapt. Heerde is waar dat soort parasieten die geknapt zijn naar hun laatste station gaan. De mannelijke parasiet was genaamd Nemser, en de vrouwelijke parasiet was genaamd Nimi-Niti. Het waren tandarts-parasieten die destijds de wapen industrie van de nazi's hadden overgekocht en verder hadden opgebouwd voor de medische industrie, de psychiatrische industrie en de tandarts industrie. Ze stonden voor een zekere wapenhandel. Vroeger was de wapen industrie groeiende door de uitvinding van het buskruit vanuit China en Mongolië. Men greep overmoedig naar de wapens, en verzaakte het kruis en de communicatie waardoor deze wapen handel matrix ontstond, wat geboorte kon geven aan de medische dictatuur.

Deze parasieten waren poortwachters van een zekere wapen fabriek, en toen de mannelijke parasiet was geknakt, oftewel de collectieve vader parasiet, ging dat zo diep dat ik me afvroeg of ik wel

veilig was. Ik voelde me heel vreemd, maar ik werd direct vriendelijk toegesproken door buitenaardsen van de gnosis die me verzekerden dat ik veilig was. Er was zoveel aan het instorten. Ik werd wakker en voelde me nog steeds vreemd, maar ik voelde ook de buitenaardse gnosis. Toen ik die dag naar de supermarkt ging probeerde ik na te gaan wat er precies was gebeurd, want er waren poorten geopend. Ik voelde heel veel terugkomen van mijn kinderjaren, wat vrij was gezet. Heel veel buitenaardsen van het verzetstrijders front waren ook vrijgezet. Ze konden zich gewoon in alles innemen.

De droom eindigde met vossen, die een beeld zijn van geheimhouding, spionage en vermomming.

Hoofdstuk 26. De Lijkendans

Veel mensen verslijten hun levensdagen met nutteloze dingen die er niet toe doen, en houden zich bezig met inhoudsloze relaties met oppervlakkige mensen wat ze als een waardemeter gebruiken. Het geeft hen de illusie van geluk en controle, van waarde en groei, terwijl ze helemaal niet groeien. Ze hebben de architectuur van de literatuur uit het oog verloren. Het leven is ertoe bedoeld die diepere architectuur van de natuur literatuur te vinden en vandaaruit te leven. Het gaat om het leren kennen van die diepere literatuur achter alle dingen, opdat de rode draden worden gevonden. Maar wie heeft daar tegenwoordig oog voor? Velen worden afgeleid door valse verlokkingen. Het gaat om de aha-momenten, niet om de likes voor oppervlakkige dingen die er niet toe doen. Want dan is de like net wat het zegt: een lijk. 'Weer een 'lijk' erbij. Jongens, onze lijkenhandel werkt goed.' Waar is de mens mee bezig? Waar gaat het allemaal naartoe?

Kan de mens deze machine nog stoppen? Durf je het aan een eenling te zijn, om 'anders' te zijn? Durf je het aan om tegen de massa in te gaan? Dat is de enige weg er doorheen, het ijs in, op weg naar een betere wereld. Velen hebben dit gezien en proberen de stad uit te komen, maar ze worden tegengehouden door de wachters en teruggelokt. Weet dit spel te winnen, want dit is het enige spel wat er is. Verlies het niet, want dan verlies je jezelf en je hele leven. Dan is het van iemand anders, en dan loopt alles dood. Heus, het hoeft zich niet te verraden. Het kan dan allemaal ogenschijnlijk goed gaan in je leven, zelfs heel goed. De vijand hoeft niet meer om je te strijden dan, want hij heeft je al. De mens heeft dat niet door, want de mens slaapt, en de vijand die zo'n mens al bezit zal hem heus niet willen wakker maken.

Warme broodjes bij de bakker. De vijand biedt de gevangene mens een overvloed aan sociale media als drugs. Slaap maar lekker. De vijand zorgt dat zo'n slapende lekker warm en veel geliked wordt, als slaapliedjes en drugs voor een nog diepere slaap. Het is een lijkendans. En ze lijken ook nog eens allemaal op elkaar. Mensen doen een moord voor een like en bouwen zo allerlei valse zekerheden op. Eens zal die illusie instorten.

Dit is de realiteit van de trickster. Uit miljoenen wegen moet je de ene ware zien te vinden, en de rest zijn allemaal lokaas. Dan kun je niet zeggen: Jezus is de enige ware weg, of deze religie of die religie, of het atheïsme, of die of die ideologie. Neen. Het ligt allemaal veel dieper. Zelfs als je een stuk van het goede hebt gepakt kan er nog zoveel misgaan en zijn er nog zoveel misleidingen. Vaak is het stuk goede ook het lokaas. Vandaar dat de mens demonologie moet leren, oftewel de

oorlogskunst.

Hoofdstuk 27. Voorlopers van de Nazi's

In de beginne, in de rosh, zo geven de oude teksten het weer.

In de rosh, in het hoofd, in de verbeelding, is de vertaling.

Rosh is Rossiya, de Russische naam voor Rusland, Russia.

In de rosh, in het surrealisme. Dit is de diepte van Rusland, waar alles een andere betekenis heeft. In de ondergrond van de aarde is er een andere dimensie, een surreële dimensie.

Op de aarde is alles al geprogrammeerd en gedefinieerd. Dit is dit en dat is dat. Iedereen weet daar alles van, of denkt er van alles van af te weten. Maar ze houden zichzelf enorm voor de gek. Want wie zegt dat dit dit is, en dat dat ? De mens mag tot andere, diepere definities komen. Dit kan alleen door het ijs gebeuren, als de mens alles loslaat door stilte, vergetelheid, en afzondering, waar de mens iedere nacht weer ingaat en waar de mens overdag naartoe mag leven. Zo komt de mens steeds dichterbij Rosh.

Rosh maakte een einde aan het nazi rijk. De bezetting door de nazi's van Nederland van 1940-1945 staat niet op zichzelf. Het is ergens een echo van. Precies drie eeuwen terug, van 1640-1645. De Nederlandse kolonist en gouverneur Willem Kieft onderdrukte de indianen in de Nederlandse kolonie in Noord Amerika genaamd 'Nieuw Nederland'. De indianen weigerden opgelegde belasting te betalen, en zo begon de oorlog. Ook werden er slaven in dit gebied ingezet. Hij probeerde ook de indianen uit hun land weg te drijven. Het werd ook wel de oorlog van Kieft genoemd. Uiteindelijk werd er in 1645 de vrede getekend.

Jah-rosh-alem, Jeruzalem, is de verwezenlijking (jah) en de vereeuwiging (alem) van de verbeelding, van het surrealisme (rosh), wat ook weer terugkomt in wat Nieuw-Nederland nu is : Nieuw Jah-roshy, New Jersey, samen met New York en Delaware.

Na Willem Kieft werd Peter Stuyvesant de gouverneur van Nieuw-Nederland. Hij was een slavenhandelaar en een jodenhater, en zorgde ervoor dat er geen volledige godsdienstvrijheid was. Zoals we weten eindigde hij als pakje sigaretten.

Hoofdstuk 28. De Honderdjarige Oorlog

De kolonisten, de voorlopers van de nazi's, vochten niet alleen tegen de indianen, maar ook tegen elkaar. Zo waren er de Engels-Nederlandse oorlogen om Indiaans grondgebied tussen 1652 en 1784, met onderbrekingen, waardoor het een soort van honderjarige oorlog was. Dit gebeurde dus vlak na de tachtigjarige oorlog, waarin Nederland en Engeland nog bondgenoten waren in de strijd tegen het Spaanse wereldrijk van 1568 tot 1648. Toen Spanje werd teruggedrongen kwam er tussen Engeland en Nederland een oorlog over wie wat kreeg en de regels erover. Uiteindelijk liep dit erop uit dat Nieuw Nederland werd geruild met Suriname. Engeland is dus de schakelaar waardoor het Amerikaanse Nederland van Noord naar Zuid verhuisde. Het is dus van belang deze geschiedkundige put tussen Noord en Zuid te bespreken.

Engeland is Groot Brittannië, oftewel Grote Bertha, of Bertha Grootvoet, wat een zuidelijke naam was voor Hel of de nicht van Hel. Haar volgelingen waren de Berserkers, die bedekt waren met de moeder aarde, of zich hadden geverfd met zwarte verf. Zij waren degenen die aan zichzelf waren gestorven in de aarde, zoals de einherjars die door de Germaanse oorlogsgodinnen genaamd de Walkuren opgenomen waren. De walkuren namen de geselecteerde strijders die hard aan zichzelf gestorven waren mee om hen voor te bereiden op de eindstrijd, de Ragnarok. Grote Bertha of Bertha Grootvoet ging op haar wagen door de lucht tijdens het joelfeest en bezocht dan de huizen van de kinderen om een zilveren munt in hun schoen te doen als ze goed waren geweest. Als ze niet goed waren geweest, dan sneed ze hun buiken open om ze te vullen met stenen, zoals ook in het Roodkapje verhaal gebeurde met de hebzuchtige wolf. Vandaag de dag is dit zichtbaar in mannen die hun buiken helemaal verkrampen totdat deze stenen zichtbaar worden, als teken dat hun spiritualiteit en fijngevoeligheid is afgestorven. Ze zijn geobsedeerd met hun buik, en proberen de schijn te wekken dat het een sport is, zoals ook de Spanjaarden de schijn proberen te wekken dat stierengevechten een sport is.

Bertha werd later vermannelijkt tot Sinterklaas, en het joelfeest werd tot kerstfeest. De Hebreeuwse bijbel begint met 'beresit', bere-rosh-t, in de beginne. Bere is de Surinaamse baarmoeder, in het Sranan Tongo. BRTN betekent in het Aramees zus of partner, relatie. BRT betekent dochter. BRT-TNH betekent mede-student, samen studeren. BRT (barit) is in het Egyptisch een kooi, en een verbond, een contract (barta), van het wortelwoord 'ber', put, uitgang, naar buiten. In het Germaans is Bertha verbonden aan het verborgene. Al met al duidt het erop dat de mens een relatie moet aangaan met het verborgene. Groot-Britannië duidt cryptisch en etymologisch op het contract wat de mens moet aangaan met het diepere, waardoor de mens komt van Noord tot Zuid, van stad tot de natuur, van het publieke tot het verborgene, van het bovengrondse tot het ondergrondse. Toen ik hier kwam als kind was het een dal, een ondergronds rijk, van schedels en doodsbeenderen. Alle maskers waren afgerukt. Natuurlijk was dit iets metaforisch. Toen ik volwassen werd kreeg ik dromen die mij daar lieten terugkeren en het bleek de wilde indiaanse wereld te zijn voordat het door de rijke witte kolonisten werd geplunderd en vernietigd, voordat er lagen overheen gebouwd werden. Ik ontmoette toen drie indiaanse opperhoofden.

Groot-Britannië duidt dus op het moment waarop de walkuren een einherjar verkiezen, oftewel het moment waarop ze aankomen in dit geheime ondergrondse gebied doordat ze aan zichzelf zijn afgestorven. Het is het moment dat ze de zilveren munt in hun schoen vinden, wat een teken is dat ze niet één zijn geworden met de stad, de wolf, die stenen in zijn buik heeft. Bertha is de leidster van de wilde jacht in het joelfeest, waarin de doden komen om de wolf te verjagen, als een beeld van het verjagen van het kwaad van de 'levenden'. Het valse licht moet sterven, opdat de mens de nacht, de verborgen diepte, in kan gaan.

Hoofdstuk 29. Kolonisten van het Menselijk Lichaam

We kunnen zo stellen dat psychiaters de kolonisten van het verstand zijn van de mens, die het verstand van de mens beheksen met hun gevaarlijke medicijnen, en tandartsen zijn de kolonisten van de mond die mensen dwingen met allerlei troep te lopen opdat ze nog meer macht over het lichaam krijgen. Zo breiden ze hun gebied uit, en werken dus in een groot complot samen met andere medici en andere beroepstakken. Zij willen de zilveren munt, maar hun harten zijn vol stenen.

In de stad heb je verschillende soorten mannen :

1. de stropdas-mannen

2. de mannen met stenen in hun buik - de rappers. Probeer maar eens te rappen als test, waardoor je merkt dat je buik zich gaat verkrampen, zich gaat verstenen. Probeer daarna te zingen, en merk dat je buik zich dan meer ontspant en openstelt. Het is een hele andere energie. Probeer dan daarna gewoon te praten en merk dat je buik zich dan ook ontspant en openstelt. Probeer dan daarna weer te rappen, en merk hoeveel spanning dat weer op je buik geeft, hoe de chaos dan toeslaat om het weer te verkrampen en te verstenen. Dat is even een test en een oefening natuurlijk, maar zij die zich hieraan dus overgeven zijn de mannen met de stenen in hun buik, als een beeld van de wolf van Roodkapje wiens buik werd opengesneden om Roodkapje en haar grote moeder te bevrijden, en waarna er stenen voor in de plaats kwamen, als een beeld van de wolf van de stad die mensen tegenhoudt om tot de natuur te gaan. Rappers zijn niet allemaal slecht, maar zijn verdwaald en verwond, en rappers zijn niet de enigen die stenen in hun buik hebben. Er zijn ook weer andere groepen mannen met stenen in hun buik.

3. de mannen met stenen in hun hart - de medische markt die het menselijk lichaam koloniseert.

4. de borstmannen - dit zijn naast de stenen in de buik wolven de echte aandachtshoeren, aandachtszieken, die jaloers en boos zijn op de vrouwenborsten en dit willen nabootsen, maar alles wat ze kunnen doen is hun stenen in hun borsten laten zien. Ze trekken vaak hun borst vooruit en op om groter te lijken. Religieuze types doen dit ook vaak. Het zijn de farizeeërs die gezien willen worden. Dat velen door hen heenprikkelen schijnt hen niet te stoppen. Ze reizen er stad en land voor af om een bekeerling te maken om die erger als henzelf te maken. Ze willen anderen in hun verderf meesleuren. Altijd weer willen ze in het algemeen vrouwen onderdrukken en vernederen. Vrouwen willen ze tot hun slaven maken.

De rap energie zorgt altijd weer voor doden. Het is een gevaarlijke muziek industrie. Dan is die rapper vermoord, en dan die weer. De kranten staan er vol van. De medische industrie verdient er goed aan. De buiken worden verkrampd, men wil alsmaar meer, want meestal gaat het om geld en goederen, om zoveel mogelijk te bezitten, de hebzucht van de wolf. Ze hebben altijd dorst naar meer, want ze hebben stenen in hun buik, zoals in het verhaal van Roodkapje. Ze verheerlijken vaak drugs en alcohol. Het zijn net als de andere groepen materialistische mannen. Textueel gezien zijn het soms goede gedichten, zelfs zeer activistisch, maar ze kunnen het geduld en de strategie er niet voor opbrengen, en hebben het kruis verworpen. Alles moet maar snel snel zodat ze de oorlog niet winnen, en zo elkaar voortijds afmaken, want de buik moet juist open zijn, als een geestelijk kanaal. Rap gooit al die kanalen dicht, en trekt dan de parasieten aan. Ze zijn al dood. Rap is de wolf met stenen in zijn buik die aan het ijlen is van de dorst, op zoek naar alcohol en drugs. Hij kijkt altijd langs je heen, of kijkt je scheef aan. Hij heeft niet het beste met je voor. Hij is niet eerlijk. Hij probeert je te bedotten. Het zijn de geesten van de oude kolonisten. Ze proberen 'grappig' te doen,

en 'leuk', opdat je het aas aanneemt. Maar zij leven niet meer, en willen in je lichaam leven. Ze willen je lichaam, verstand en mond koloniseren. Ze willen de stilte niet in. Neen. Ze willen blijven rappen, blijven drillen, blijven boren. Voor hen ben jij het boor-eiland. Het zijn golddiggers, goudzoekers. Het zijn de boeren van het menselijk lichaam. Dit heeft ook een hele diepe geschiedenis. Laten we kijken naar wat Nederlandse oorlogen :

Tachtigjarige oorlog tegen Spanje - 1568-1648

Kieft oorlog tegen de Wappinger indianen - 1640-1645

Esopus oorlog - de kolonistische boeren tegen de Esopus indianen - 1659-1663

Honderdjarige oorlog tegen Engeland (met onderbrekingen) - 1652-1784

De Esopus oorlog was een boeren oorlog, indianen tegen boeren. De boeren waren in verboden indiaans gebied gekomen. De boerse kolonist verkrachtte moeder aarde, en richtte zo zijn stenen monumenten van de dood op, de stenen in zijn eigen buik. Nog steeds rappen die stenen om de stem van moeder aarde te doven. De boerse wolven hebben zich in de stad opgesteld met hun stenen in hun buik, en vragen daarvoor de aandacht. Hevig trots zijn ze erop, terwijl het hun eigen dood betekent. Hevig trots roken ze hun Peter Stuyvesant sigaretten, terwijl er met grote koeieletters opstaat dat het dodelijk is. Ziet u, ze zijn namelijk al dood. Ze willen de mens laten denken dat het allemaal doodnormaal is. Ze zijn al dood, en willen u ook de dood inhelpten. Ze hebben niets meer te verliezen, maar u heeft alles te verliezen. Het is de climax van krankzinnigheid. Dit zijn de fundamente van de nazi oorlog in Nederland van 1940-1945. We leven nog steeds in de Esopus oorlog tussen de kolonistische Stuyvesant boeren, de rappers, en de Esopus indianen.

Hoofdstuk 30. De Amerika Brug

Frankrijk is een beeld van de Berserker (Noord-Germaans) en de Einherjar, zij die uitverkoren waren door de walkuren, de Germaanse oorlogsgodinnen, als de ingewijden in Odin, oftewel in de dn-wortel, exegese, schriftuitleg, in het Aramees. De Berserkers werden ingesmeerd, geverfd, met de moeder aarde, of zwarte verf, als een beeld dat ze onder de grond waren gegaan. De Sanskrite wortel van Frankrijk is varnaka, vrnk, de verf op het lichaam gesmeerd, ook als een huwelijksritueel.

Bij de slag van Waterloo (1815) werd Napoleon definitief teruggedrongen, nadat er al een einde was gekomen aan de Franse tijd in Nederland onder Napoleon (1795-1813). Hij werd teruggedrongen door Bertha (de Britten) en haar nicht Hel (Nederland en Duitsland), wat een beeld was dat de Berserker werd geleid tot het verborgene, werd ingesmeerd met de moeder aarde om dieper aan zichzelf af te sterven. Daarvoor was hetzelfde al in Amerika gebeurd dat de Fransen werden teruggedrongen door Bertha, Groot Brittannië, in de Franse en Indiaanse oorlog (1754-1763).

De Amerika Brug betekent de exegese van de Amerikaans-Europese geschiedenis, en leidt uiteindelijk dieper onder de grond, tot de Wilde Oceaan. Dit is een verborgen oceaan in een diepere realiteit, toen Amerika nog Indianië was. Het land Indianië ligt in de Wilde Oceaan. Heel veel wat de mens vandaag de dag om zich heen ziet is de Wilde Oceaan, zij het als afspiegeling en cryptisch.

Het oude kinderliedje over Engeland is dan ook toepasbaar op Amerika :

"Witte zwanen, zwarte zwanen,
wie gaat er mee naar Amerika varen?
Amerika is gesloten,
de sleutel is gebroken.
Is er dan geen smid in het land,
die de sleutel maken kan ?
Kijk voor je,
Kijk achter je
wie achter is moet voorgaan."

of :

"Laat doorgaan,

laat doorgaan,

wie achter is moet voorgaan."

Als : 'de eersten zullen de laatsten zijn en de laatsten zullen de eersten zijn.'

Niet hen die de macht hebben gegrepen in Amerika hebben de sleutel. De sleutel is te vinden in het kruis van de studie van de gnosis. Het is de sleutel tot de Amerikaanse ondergrond, waar de berserker naartoe ging door de exegese (odin, dn) aan te hangen. Dat is het ware Eden, dn, het ware paradijs. Het is niet voor goud en geluk zoekers, maar voor gnosis zoekers. Het is geen luilekkerland, maar een school. Je komt er niet als kolonist, want die zullen vergaan in de Wilde Oceaan, maar je komt er als een wilde. Je bent de Wilde Oceaan zelf geworden. Als je merkt dat de gnosis je dingen laat doen, denken en zeggen die je niet begrijpt, dan is dat al de Wilde Oceaan. Het is de wachter van Indianië.

Je komt niet zomaar in Amerika. Eerst moet je diep het Oosten ingaan voor de juiste fundamenten, waar het onderwijs ook over gaat, waarin je leert in het juiste ritme te komen die de sleutel is, wat ook een oud kinderliedje is :

Drie schuintamboers, die kwamen uit het Oosten,
Drie schuintamboers, die kwamen uit het Oosten
Van je rom bom, wat maal ik er om
Die kwamen uit het Oosten rom bom.

Ze zijn van hele hoge komaf, maar lopen er niet mee te pronken.
Ze zeggen dat alles wat ze hebben hun trommels en hun stokken zijn, om te kijken hoe mensen daar op reageren.
Een koning beslist dan dat ze niet met zijn dochter mogen trouwen omdat ze te arm zijn.
Als ze hem dan vertellen van hun hoge komaf mogen ze het ineens wel, maar dan willen ze niet meer, want de koning was door de mand gevallen.

Je wordt geen wilde natuurmens als je nog in de stad blijft pronken. Je moet het pad van de armoede gaan, het smalle pad, door de enge poort, zoals de Franciscanen, de minderbroeders. Je moet 'de minste' willen zijn. Als je blijft vasthouden aan je zogenaamde 'rijkdom' en je 'status' dan kan dat weleens ervoor gaan zorgen dat je door de poort niet binnen kunt komen. Materialisme, eerezucht, is een valstrik. Heb je de eer van mensen, dan verlies je daarmee de gnosis. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Wees een Johannes de Doper, een woesteling die roept in de woestijn en de farizeeërs uitscheld en niet met ze aanpaait. Wees een Robin Hood die voor de armen opkomt en

tegen de rijken strijdt. Doe dit niet vanuit je eigen hoge troontje, maar wees één van hen, want je bent één van hen. Help een mens altijd vanuit een diepere plaats dan zij zelf zijn. Je komt dus altijd van onderen om hen te helpen, dus niet dat je superman gaat lopen spelen door ze vanaf je hoge troontje in de hemel een touw toe te werpen, opdat ze je kunnen gaan vereren en aanbidden. Het heldensyndroom is niet het pad van het kruis, maar een valstrik voor de dwazen. Zij die helpen in ruil voor verering zijn net als de medische industrie, met stenen in hun hart. Als je je niet hebt afgezonderd van de stad dan kun je niemand waarlijk helpen, maar ben je een bedrieger.

De Amerika brug betekent : terug naar de natuur, terug naar indianië. De Wilde Oceaan vermindert en cirkelt, en doet het niet rechtstreeks, maar wekt zo grote donder en bliksem op vanuit de natuur-omlopen. De Wilde Oceaan verslaat waarlijk de vijanden.

Hoofdstuk 31. Boer of Esopus

We staan lijnrecht tegen de koloniale geesten. De Esopus oorlog van de jaren 1600 is nog steeds gaande (1659-1663) als een belangrijke wortel van de Tweede Wereld Oorlog, de Nazi Oorlog. Dit was een boerenoorlog, van boeren tegen indianen. De mens is nog steeds omringd door deze kolonistische boeren die in allerlei vormen zijn gekomen om het menselijk lichaam gekoloniseerd te houden. Ze hebben stenen in hun buik, borst en hart, en ze deinzen er niet voor terug stropdassen te gebruiken als het moet, om te laten zien dat ze al gehangenen zijn. Ze zijn al dood. De stropdas is voor hen een status-symbool, om onderscheid te maken tussen boer en indiaan. Ze willen de stilte van de natuur niet en ook de woestheid en wildheid van de natuur willen ze niet, want dan verliezen ze hun orde. Ze hebben smetvrees, en zijn bang voor de stilte omdat ze dan de stem van moeder aarde zouden horen die tegen hen gekeerd is. De koloniale geesten zijn familiale geesten die door zelfgemaakte certificaten werken zoals geboorte-certificaten, diploma's, politieke onderscheidingen enzovoorts. Daar hebben ze een hele markt voor, maar het is allemaal bedrog. Ze maken zichzelf en elkaar maar wat wijs. Ze verkopen illusies.

De boer ziet de mens als zijn bezit, als een plant. De boer is een fokker. Hij maakt geen contact. Hij communiceert niet. Denk aan al die medici die contactgestoord zijn, of die je altijd in een hoek proberen te praten met een omhaal van woorden, maar niet naar je luisteren. Het zijn programmeurs. Alles wat ze doen is de code invoeren. Klaar. Punt. Er valt niet te discussiëren met ze over hun missie. Ze doen waartoe ze zelf geprogrammeerd zijn. Het zijn slavenhandelaren. De hond mag niet blaffen tegen het baasje.

De boer werkt met zijn boerse gereedschap en met veel glitter om zijn glitterwereld te bouwen. De indianen weten dat dit illusies zijn. De indianen keren terug naar moeder aarde, dieper, ondergronds. Moeder aarde heeft een medicijn, een wapen, wat niet rechtstreeks gaat, maar wat een dieper pad is. Moeder aarde werkt met strategie. De boer breekt op deze dimensie kapot. Hij kan deze dimensie niet bevatten. Hij wordt erdoor uit elkaar getrokken. Hij springt kapot. Dit zit in ieder mens. Ieder mens moet aan zijn boerse zelf afsterven. Dit gebeurt wanneer de mens teruggaat naar de moeder aarde, ondergronds.

De Exodus is de uittocht, terwijl de Esodus de tocht naar binnen is, naar het verborgene, het ondergrondse. De Esopus stam is daar een indiaanse vorm van. Het gaat dus niet meer om winnen of verliezen, maar om te verdiepen. De mens is al geheel vastgegroeid in het boerse kolonialisme en er is geen makkelijke weg uit. Daarom moet de mens verdiepen, deel worden van de Esopus stam. Boer of woesteling is dan de vraag. Kies dan heden wie gij dienen zult. Boer of Esopus.

De boeren zijn vroom en steriel. Ze willen niet vies worden. Wat de boer niet kent dat vreet hij niet. Ze zijn xenofobisch. De Esopus oorlogen draaiden veel om het paranoïa van de boeren naar hun indiaanse medemens. Ze probeerden de indianen om te kopen, ze te verboersen. De verboersing van de indiaan is een grote tragedie en vaak onder dwang gebeurd. De Esopus-indianen waren een stam van het indiaanse Lenape volk, de oorspronkelijke bewoners van het New York en Delaware gebied. De volledige naam is Lenni Lenape. Lenni betekent 'oorspronkelijk'. Zij zijn matrilineair, wat betekent dat de kinderen deel zijn van de stam van de moeder. De boeren waren patrilineair.

Door de Esopus komt de mens weer terug tot de matrilineaire moeder aarde, oftewel de bron van het leven. De mens kan zo contact maken met de stam van de geestelijke moeder.

Hoofdstuk 32. Winnen of verliezen ?

Winnen of verliezen is subjectief. Als je wint, verlies je ook zoveel, en als je verliest win je ook zoveel. Het gaat daarom niet om winnen of verliezen, maar om het verdiepen. Als je verdiept win je daadwerkelijk, ook al heb je veel verloren, en dacht je dat je in het leven had verloren. Zij die winnen en willen winnen in het oppervlakkige zijn dwazen. Diepte is de ware winst. Dit is het pad van het lijden en verliezen, want je moet juist eerst zoveel oppervlakkigheid verliezen. Je mag daarom verlies als winst beschouwen.

Ik heb een driehoek ontdekt van herhaling - vermenging - verdieping, wat een heel pijnlijk proces is. Je lijkt er maar niet vanaf te komen, maar heel langzaam kom je dieper.

We leven in de win - win generatie. Veel mensen willen winnaars zijn voor geld, macht en aanzien. Ze willen carrière maken, het meeste geld, de duurste kleding, enzovoorts, enzovoorts. Maar wie houden ze eigenlijk voor de gek ? Door al hun hebzucht hebben ze hun ziel verloren. Dit is het ware leven niet, maar de vermomde dood. Als je het goud der dwazen hebt gewonnen, wat heb je dan eigenlijk gewonnen ? Het is allemaal de waanzin van ijdelheid die weer verdwijnt. Het heeft geen eeuwigheidswaarde. Je bent dan niets anders dan een parasiet, en die sterven weer.

Waar leef je voor ? Inzicht is het allerbelangrijkste. We kunnen niet voor altijd babies blijven. De mens moet opgroeien en niet aan blijven rotzooien. Hier is een opvoeding voor, maar velen zijn van huis weggelopen. De erfenis hebben ze verspild. De eersten zullen de laatsten zijn, de laatsten zullen de eersten zijn. Zij die de grootste willen zijn zullen de minste zijn. De minsten zullen de

grootsten zijn. We leven hier op aarde in een schijn realiteit waar alles omgedraaid is. Je lijkt er maar niet vanaf te komen, maar onthoudt dan de driehoek van verdieping :

herhaling - vermenging - verdieping

Zo alleen ontwaakt de mens. Zonder de herhaling van pijn blijft de mens slapen. Het is het kloppen op de deur, en dan uiteindelijk zal de vermenging komen, zodat je de grotere context ziet. De herhalende pijn is dus de heraut van de verdieping. We leven nu in een wereld van eindeloze herhaling. Daar hoef je de krant maar voor open te slaan en het is altijd hetzelfde. Maar een betere vraag is : Wat staat er dan voor de deur ? Het blijft kloppen totdat de deur wordt opengedaan. Inzicht staat voor de deur. Het is niet voor niets geweest. Er is een groter verhaal, een eeuwig verhaal. De mens heeft het nog niet gezien, en daarom blijft het kloppen, maar op een dag zal het komen.

Verspil daarom je leven niet. Verlies niet je ziel, maar blijf werken aan de eeuwigheid. De mens is voor iets veel groters bestemd dan alleen maar dit leven. De mens is bestemd voor diepte.

Hoofdstuk 33. Maasaw en de Esopus

Wat is er dan waar van het Mozes verhaal ?

Het is iets metaforisch.

De Exodus is de uittocht, en de Esodus is de intocht, de binnentocht, waarin je alles meer vergeestelijkt en verdiept, wat uiteindelijk uitloopt op de indiaanse vorm ervan : de Esopus, de ondertocht, waarin je teruggaat naar het verborgene, naar de moeder aarde, ondergronds, om zo tot de heilige wet te komen. Dit keer is het niet de berg opgaan om de wet te ontvangen, zoals Mozes, maar de put ingaan, ondergronds, om de wet van moeder aarde te ontvangen. Dit is dus een verborgen aarde binnen de aarde.

De wet is de structuur van de gnosis, de literatuur en de exegese, de beveiliging, het robotisme. Vandaar dat de mens de wet moet worden. In dit wetswordings-proces kan je ego afsterven. De mens moet aan zichzelf sterven door de wet. Dit is niet de wet van het vlees, maar de geestelijke, heilige wet die in onze harten gegrifd moet worden. Dit is niet de dode wet, maar de levende wet.

Het is niet de eenzijdige wet die op aarde wordt gepredikt, maar de multi-dimensionale wet. De mens is niet maar op één punt, maar op meerdere plaatsen. De mens is multi-dimensionaal. De indiaan leeft in zijn dromen, in de natuur, en in de moeder aarde. Deze dromen bestaan uit vele lagen, zoals water. De indiaan is deel van de waterval, deel van de rivier.

Wij kunnen de wet dus ook niet zomaar grijpen. We zouden vernietigd kunnen worden, weggeslingerd. Neen. De wet is multi-dimensionaal, en die kunnen we alleen in en door het multi dimensionale benaderen, anders zou het misbruikt kunnen worden. Deze wet staat dus onder zware stroom. De mens moet hiertoe de indiaanse atoomwetten kennen, de Esopus, de put naar beneden.

In mijn droom als kind over deze put dronk ik van iets, van het verleden, een verloren verleden, en toen daalde ik in deze put af. Het was een droom die bleef terugkomen. Ik kwam in een dal van doodsbeenderen, onder de grond, als een beeld dat de mens aan zichzelf moest afsterven.

Mozes splitste de wateren, de zee, in de mythe. Hij scheidde de Esopus indianen af van de kolonistische boeren. Zo was er een doortocht, een weg terug in de aarde, de erets, de wildernis, de ondergrondse moeder aarde. Zo kwam de mens tot de onderaardse wet, zo stierf de mens aan zichzelf af. Mozes is Maasaw in het indiaans, die beschouwt wordt als de god van de wet en van de dood, omdat het ego sterft door de ware wet. Dit komt uit de Hopi mythe, van de indianen van Arizona. Uiteindelijk komt het afgescheiden (Esopus) volk door de wet tot het beloofde land.

Hoofdstuk 34. De Put

De christenen zeggen vaak : 'Het gaat niet meer om de wet. De wet heeft afgedaan. Nu moet de Heilige Geest je leiden in alle dingen.' En natuurlijk heeft de lagere wet afgedaan, maar er is een hogere wet. Als je kijkt hoeveel verschillende denominaties door de Heilige Geest zijn ontstaan die elkaar de kop wel kunnen inslaan, dan is een hogere wet hard nodig. Nu is alles verdeeld, en dat is ook wat de politiek wil : verdelen en heersen. Dat is ook beter voor de markt. Het christendom is een politiek apparaat.

Voordat je bij de gnosis komt moet je eerst door de wet heen, en word je eerst met de lagere wet geconfronteerd. Velen blijven hier steken en maken de lagere wet vanuit gemakszucht tot god. Ze kiezen voor de snelle, gemakkelijke weg die leugenachtig is, zelfbedriegerij. Alleen de hogere wet leidt tot de gnosis. Dat is het jana-jani principe in de Tweede Bijbel, als de oerwortel van het boek Johannes (John, Engels). Hoe kan het dan als je zelf de echte waarheid wil weten, de hogere waarheid, en niet de tegenstrijdige 'waarheid' van de mensen, die allemaal vechten om de macht en om de eer ? Het is heel simpel : zij zijn slechts schaduwen van het zelf. Het is illusie en het is om de mens te testen.

Als je dan zelf radicaal bent, dan kun je je soms ergeren aan de lauwen om je heen, de onverschilligen, maar het zijn slechts schaduwen, en schaduwen zijn vaag. Dat wil niet zeggen dat je dan met pensioen kunt gaan omdat het toch maar schaduwen en verdraaide weerspiegelingen zijn. Neen. Hierin ligt juist de opdracht. Ze verbergen namelijk delen van jezelf, waartoe je moet ontwaken. Dat wil niet zeggen dat je daadwerkelijk met die mensen contact moet hebben, maar je moet er soms wel mee puzzelen. Sommige weerspiegelingen liggen misschien dichterbij de bron, of worden steeds zuiverder en kunnen sleutels vormen voor je verdere leven. Vandaar dat wij 'roependen in de woestijn' blijven, en niet met pensioen gaan. Wij zijn geen New Age muizen, geen navelstaarders. Wij zijn pioniers. De hogere wet brengt in contact met de gnosis, en scheidt zo een hoger individu en een hoger collectief, dwars door alles heen.

De hogere wet, je kunt het alleen aanraken als je eerst aan jezelf bent gestorven. Anders zou het te gevaarlijk zijn. Machtsmisbruik en wetsmisbruik zijn zware zonden. Vandaag de dag is de wet koopwaar. Bandieten en schurken zijn ermee op de loop gegaan. Ze hebben hun scholen gebouwd

waar ze de kinderen geblinddoekt laten 'koekhappen'. Het zijn koekhappers, aashappers, en dan zijn ze erbij. De wet is niet iets hoe je over anderen kunt heersen, maar de wet is technologie en kunst. Het is de wet van de literatuur die tot de gnosis leidt. We moeten hier niet de berg voor op, maar de put in, onder de grond. Dit is de Esopus, opdat wij Maasaw ontmoeten, de indiaanse spreuk : 'De wet is aan zichzelf te sterven'. Maasaw is de wachter van de aarde in de Hopi mythe van de indianen van Arizona. Het loopt parallel aan het Mozes verhaal, en Hopi is de indiaanse wortel van de Egyptische god(in) Hapi van de overstroming. De mens moet eerst geestelijk 'verdrinken' om dieper in de aarde te komen. Daarom moest ik als kind eerst drinken als een symbool daarvan, en ging toen de aarde in, in de shamanistische droom. Hapi is ook één van de kinderen van Horus, en is onder de hoede van Nephthys, de donkere moeder van de aarde en de dood. Hapi is verbonden aan de longen van de doden in de Egyptologie. De Hopi indianen beschouwen uranium als het hart en de longen van moeder aarde. Uranium is radio-actief wat de atoomstructuren kan veranderen. Vandaar dat uranium metaforisch een beeld is van verandering. Uranium is natuurlijk ontzettend misbruikt in de wapen industrie en de oorlog industrie. Er is ook een verschil tussen het lage en het hogere uranium. De hogere wet die verandering brengt is het hogere uranium.

Hoofdstuk 35. Exodus 1-2

Exodus 1

1Dit nu zijn de namen der zonen van Israël, die met Jakob naar Egypte gekomen zijn; zij kwamen er ieder met zijn gezin:

Jakob betekent degene die onder de voet heeft geplaatst, wat bedrieger betekent, wat voortgezet werd in zijn zoon Jozef die zijn broers bedroog, waardoor zij dienstknechten werden van het huis van Egypte.

2Ruben, Simeon, Levi en Juda;

Ru-ben, Ra-ben, oftewel zoon van Ra,
Sime-on, Shama-on, oftewel dienstknecht van Osiris (Aser),
Levi, dienstknecht van de tabernakel,
Juda, belijdenis, vernedering, schaamte, van yad, geslachtsdeel

3Issakar, Zebulon en Benjamin;

Issachar, Issakar, heeft in het Hebreeuws de sakar wortel, terugleitend tot de Egyptische woestijn god Sokar, skr, wat staat voor het verhongeren en sterven van het ego in de woestijn, en het hebben van een wachter van de mond.

Zebulon is een vissersstam, als beeld van de opname.

Benjamin, Ben-jmn, zoon van Amen, de verborgene.

4Dan en Naftali, Gad en Aser.

Dan, dn, exegese (Aramees),
Naftali, zoon van Bilha, tussen haar borsten,
Gad, van gadad, penetreren,
Aser, de daadwerkelijke Egyptische naam van Osiris

5De afstammelingen van Jakob waren zeventig zielen in het geheel. Jozef echter was reeds in Egypte.

Zeven is het getal van het offer. Israel kwam tot Egypte vanwege de hongersnood, maar Israel werd tot dienstknecht van het huis van Egypte als prijs.

6En Jozef stierf, benevens al zijn broeders en dat gehele geslacht.

In het Aramees ging Jozef tot het verborgene.

7De Israëlieten nu waren vruchtbaar en breidden zich snel uit; zij vermenigvuldigden zich en werden uitermate talrijk, zodat het land met hen vervuld werd.

Israel was al in het diensthuis van Egypte. Dienst brengt onherroepelijk loon met zich mee, waardoor Israel liet zien dat de Israëlieten niet in Egypte zouden blijven.

8Toen kwam er een nieuwe koning over Egypte, die Jozef niet gekend had.

De Jozef periode waarin Israel in de regering zat was ten einde gekomen. Nu zou de Mozes periode aanbreken.

9Deze nu zeide tot zijn volk: Zie, het volk der Israëlieten is groter en talrijker dan wij.

In het Aramees staat er dat Israel kwaadaardig was, bruto, vrees opwekkend.

10Welnu, laten wij met beleid tegen hen optreden, opdat zij zich niet vermenigvuldigen en zich – als wij in oorlog komen – bij onze tegenstanders aansluiten, tegen ons strijden en uit het land wegtrekken.

De Egyptische ballingschap begon al met Jozef. Toen de vrouw van Potifar hem benaderde verzette hij zich ertegen, maar de klem werd alleen maar zwaarder. Jozef kwam door dit verzet zelfs in de gevangenis terecht. Dit is hoe de gnosis werkt. Als wij ons verzetten tegen gedachten die ons opdringen in het heilige toetsen, dan zal de gnosis ons hiervoor belonen en ons in gevangenschap nemen. Over dit heilige gevangenschap spreken zowel Jezus, Paulus, als de profeten. Daarom worstelt Hosea voortdurend met de stam Efraïm, oftewel de stam van Jozef. De Egyptische ballingschap is de toets-dynamiek van het heilige verzetten. Dit zien we ook in de daadwerkelijke Egyptische ballingschap in Exodus. Het is belangrijk om Exodus dualistisch te bespreken, opdat de diepte ervan zichtbaar wordt.

11Daarom stelde men opzichters van herendiensten over hen aan om hen door de hun opgelegde dwangarbeid te onderdrukken: zij moesten voor Faraó voorraadsteden bouwen, Pitom en Raāmses.

Hoe meer de Israëlieten werden onderdrukt, hoe meer zij zich gingen vermenigvuldigen in verzet. Mozes die was onderwezen in de Egyptologie en erin was opgevoed begon zich te verzetten tegen

de Farao vanwege het volk, maar de Farao begon de lasten alleen maar te verzwaren. Als wij ons in het heilige toetsen blijven verzetten tegen de gedachtes die zich opdringen aan ons, vanwege de heilige voorzichtigheid, en ons ook verzetten tegen het verzetten tegen het verzetten totdat wij in het ultra-verzet zijn aangekomen, dan pas zal de gnosis haar druk op ons verzwaren om zo een diepere ontmoeting met haar te hebben, om zo dieper in het heilige gevangenschap te komen. Wij mogen het boek Exodus dus op een nieuwe manier bekijken. De mens die bang is geworden voor zijn eigen ego en wil dat het ego sterft koste wat het koste zal snakken naar die heilige gevangenschap, want zo kan zijn ego hem niet meer misleiden.

12Maar hoemeer men hen onderdrukte, des te meer vermenigvuldigden zij zich en breidden zij zich uit, zodat men bevreesd werd voor de Israëlieten.

Het kruis maakt ons vruchtbaar. Alleen zo kan het zaad wortel schieten. De onderdrukking door de duivel wordt dus gebruikt om het volk van God groter te maken.

13Toen lieten de Egyptenaren de Israëlieten onder mishandeling werken;

In het Hebreeuws werden de Israëlieten behandeld met wreedheid. De Egyptenaren waren kwaadaardig naar de Israëlieten toe. De Aramese grondtekst gebruikt het woord s'bd, wat niet alleen betekent dat de Israëlieten tot slaaf werden gemaakt, maar ook sexuele mishandeling betekent en sexuele dwangarbeid. De Israëlieten werden onder zware geboortebeperving gesteld. Zij moesten Egyptische vrouwen bevruchten, en Israelitische vrouwen werden bevrucht door Egyptische mannen opdat zij draagmoeders werden voor de Egyptenaren. S'bd komt van het Egyptische sbt, de zaad-offering. Er gaat dus ook iets heel duisters schuil achter de Israelitische sabbath, de rustdag of dag van verzoening. In de shabbath wortel betekent het niet alleen rusten, maar ook vernietigen, uitroeien.

14ja, zij maakten hun het leven bitter door harde slavenarbeid met leem en tichelstenen en door allerlei arbeid op het veld – alle werk, waartoe zij hen onder mishandeling als slaven gebruikten.

Farao die de lasten verdubbeld wanneer wij ons tegen het systeem verzetten is een beeld van de gnosis die dieper in ons doordringt wanneer wij toetsen. Het is een allegorie. We hoeven niet altoos en eeuwig met botte en doffe drama te leven. We mogen de diepte ingaan en het een kwartslag draaien. Als de Egyptologie de druk op ons verdubbelt, dan is dat voor onze eigen bevrijding. Het is ter verdieping, en de gnosis komt ons tegemoet als we in het toetsen ons tegen alles wat op ons afkomt heilig verzetten.

In het Aramees staat er dat de Israëlieten werden gedwongen tot dienst in de religie van Egypte (pulhana : werk, aanbidding).

15Ook beval de koning van Egypte de vroedvrouwen der Hebreeuwse vrouwen, van wie de een Sifra heette en de ander Pua:

Hier komen we het dieptepunt van de s'bd, van de geboortebeperving en sexuele onderdrukking tegen, namelijk dat alle jongetjes uitgerooid moeten worden. Sifra, haar naam betekent duidelijkheid, uitleg, als de exegese, wat ook weer de allegorische, dualistische diepte van dit stuk zal laten zien. Pua betekent het briljante, het volkomene. De namen zijn dus zorgvuldig uitgekozen als een inwijding in de mysterieën, wat telkens weer in het Aramees benadrukt wordt. Deze stukken zijn niet letterlijk, maar tonen een geheim pad voor hen die daarvoor klaar zijn.

16Wanneer gij de Hebreeuwse vrouwen bij de bevalling helpt, dan moet gij goed toezien bij de verlossing; indien het een zoon is, dan moet gij hem doden, maar indien het een dochter is, mag zij blijven leven.

Egypte wilde zo de Israelitische nationaliteit verbreken, want er zouden zo geen mannen meer bijkomen, zodat het volk zou uitsterven, maar Egypte wilde dus in wezen het volk Israël assimileren, in zich opnemen.

17De vroedvrouwen echter vreesden God en deden niet wat de koning van Egypte haar gezegd had, maar lieten de jongens in leven.

De vroedvrouwen waren de Hyt, Hiti, in het Aramees, wat ook weer terugwijst naar het amazone volk, de Hiti. Omdat zij de jongens in leven lieten werden de jongens opgevoed in slavernij. Jakob werd tot Egypte geleid, met alle stammen, waar zij werden gevoed aan Haar borst om van de hongerdood te ontsnappen, sinds er een enorme hongersnood was in het land van Israël. In de Amazone theologie was dit de borst van Hiti, een amazone stam. Symbolisch was dit drinken ook een verdrinken. In de Amazone Mythologie was er de rivier van het verdrink-offer waar de Hiti-amazones leefden. De verdrinking is een symbool van de wedergeboorte en ook de vertaling, als een beeld van het sterven van het ego waardoor de mens tot hoger inzicht komt. De Bilha zegt hierover : De 'verdrinkingsdood' betekent iets diep in het hart en het verstand laten zinken, als het ontwaken tot de juiste betekenis. Verdrinken mag dus niet letterlijk genomen worden, maar is een metafoor voor vertaling, het begrijpen. De mannelijke zuigelingen werden symbolisch 'verdrongen', wat een beeld is van de opvoeding. Zij kwamen tot een diepere gewaarwording in de baarmoeder waarin zij 'verdrongen.' (I, 30:4-6)

Nederland was in een soort van Egyptische ballingschap terecht gekomen door het Spaanse wereldrijk, wat de Europese weerspiegeling was van de amazone Hiti stam. Dit is dus een allegorie van de wederopvoeding.

18Toen ontbood de koning van Egypte de vroedvrouwen en zeide tot haar: Waarom hebt gij dit gedaan en de jongens laten leven?

In het Hebreeuws : Waarom hebt gij dit offer gebracht ? (asah)

19En de vroedvrouwen zeiden tot Farao: De Hebreeuwse vrouwen zijn niet als de Egyptische; zij zijn sterk: voordat een vroedvrouw bij haar komt, hebben zij al gebaard.

Het 'binnenkomen' is in het Aramees het penetreren van de geheime leer. De vroedvrouwen, de Hiti, waren de inwijders hiertoe.

20En God deed de vroedvrouwen wel; het volk vermenigvuldigde zich en werd zeer talrijk.

In het Aramees versierde God de Hiti, vroedvrouwen.

21En daar de vroedvrouwen God vreesden, gaf Hij haar ieder een gezin.

In het Aramees kan het ook een literair werk betekenen in plaats van gezin.

22Toen gebod Farao aan zijn gehele volk: Werpt alle jongens die geboren worden, in de Nijl, maar alle meisjes moogt gij laten leven.

Wij zijn omringd met ironie, als onderdeel van de esoterie. Farao verdrong de kinderen, zoals in het Nieuwe Testament het ego verdrongen moet worden in de doop. Het hele farao verhaal is daar dus een ironie van. In de diepte is het het ontwaken, het komen tot het oneindige en eeuwige bewustzijn. In de Indiaanse mythologie was de baarmoeder een beeld van het "verdrinken" van de man "opdat

hij visioenen zou zien". In het elfde uur van het Egyptische boek der poorten zien we de godin BS in menselijke vorm zitten naast de godin Sekhmet met een leeuwenhoofd. BS is 'Zij die verdrinkt', als de verdrinkgodin. BS is de wortelwaarde van Bast, de oorlogsgodin en de slachtgodin. B-S, B-SA is in het Egyptisch ook 'de voet, het fundament, van kennis, gnosis', waarvan de bijbel zegt : 'De Vreze des Heeren is het begin, het fundament, van kennis.' Zowel de Farao als de amazones wierpen zuigelingen van het mannelijke geslacht in de rivier, maar dit is in de oude talen slechts symbolisch. In het Egyptisch betekent HERP niet alleen verdrongen worden, maar iets diep in het hart en het verstand laten zinken.

De K is niet alleen de verdrongene, maar ook de juiste betekenis. Verdrinken mag dus niet letterlijk genomen worden, maar is een metafoor voor vertaling, het begrijpen. De mannelijke zuigelingen werden symbolisch 'verdrongen', wat een beeld is van de opvoeding. Zij kwamen tot een diepere gewaarwording in de baarmoeder waarin zij 'verdrongen.' Hiervan is Mozes een beeld, wat in de mythologie van Nod Abraham is, als de ware betekenis van de dag des oordeels. In boek 22 van de Koran, het Gaan door de Nacht, staat dat op de dag des oordeels iedere vrouw haar zuigeling zal vergeten.

De AB, UB, B, wordt in de christelijke bijbel aanbeden als de Vader, terwijl dit in het Egyptisch de voet is, de Ubast, de heilige leeuwin, de oorlogsgodin van Noord-Egypte. Zij leidt tot de poel des levens. Zij verandert water in wijn. De Ubast, Bast, de B-ST, is de voet van ST, de voet van de wildernis, als de poort tot de onderwereld, een poort van grote gnosis. Ook Zij is een nachtgodin, de godin van de middernacht, het achtste uur. Zij jaagt in de duisternis. In die zin is Ubast, Bast, de ware god, godin, van de Israelieten. In het Egyptisch kunnen woorden van voren naar achteren of van achteren naar voren worden geschreven, zoals bijvoorbeeld het woord ab kan ook weer als ba geschreven worden, wat ziel betekent, of luipaard, de afdalende of ingewijde ziel. Ook Jehovah betekent de afdalende of afdaling in het Hebreeuws. God betekent dus 'diepte'. Het is niet zomaar een persoon, maar een principe. De patriarchie van alleen maar vaders is dus een grote misvertaling geweest.

De oude adem moet sterven, zodat de nieuwe adem kan opstaan. Dit gebeurt in de diepe wateren van de moederschoot, waar de ziel verdrinkt, en zo opnieuw wordt gevormd. Osiris was hier een beeld van als de verdrongene. Ook zien we dit terug in de krokodillengod Sebek. Dit werd ook door een nekketen uitgebeeld. Sebek staat voor sheb, nekketen, en agiu, verdrinken, oftewel sheb-agiu, in het Egyptisch. De bak, bag wortel betekent inzicht, en de bka wortel betekent de morgen. In het Romeinse rijk werd dit tot Bacchus, de god van dronkenschap, en werden de rijke wortels weggekapt. In de diepte gaat het hier dus om de heilige verdrinking die door inzicht tot een heilige dronkenschap leidt, door het sterven van het ego.

Exodus 2

1 Een man uit het huis van Levi huwde een Levitische vrouw;

De stam Levi is verbonden aan het offer. De man, de 'esh (iysh) van het offer (verdrinking) wijst in de Egyptologie terug op de Hesi of Hesu, de gezegende dode die ondanks zijn zonde toch uitverkoren was door Osiris of de godin van de onderwereld, om zo binnen te gaan in het hiernamaals. De Egyptische HES-wortel betekent 'verdrinken', 'verdrongen worden', wat symbolisch is voor het sterven aan jezelf om zo tot ontwaking tot begrijpende kennis te komen,

waar ook de waterdoop een beeld van is. De onreine, vervuilde ziel in de onderwereld komt tot de poort van de godin, en wordt of verworpen, of aangenomen, gebaseerd op een test. De HES is een lied, een spreuk (hesi) tegen de duivelse machten van het water. Dit lied is een lofzang tot de godin. Zo krijgt de ziel toegang tot haar melk, tot Hesa, de godin van de verdronkenen. De ziel wordt door het touw van Hesa uit het water getrokken. Dit zijn ook wortels van Ezau (suw, Aramees) die van de rode soep moest drinken om aan zichzelf af te sterven, om tot het tranendal te komen. Drinken is een beeld van de verdrinking. Hss, hs, is in het Aramees paranoia en intelligentie, oftewel de vreze des Heeren die tot inzicht leidt.

2deze werd zwanger en baarde een zoon. Toen zij zag, dat hij voor iets groots bestemd was, verborg zij hem drie maanden lang.

In het Aramees (en Hebreeuws) staat er dat zij een visioen zag waarin zij de grote dingen zag die door hem zouden gebeuren. Aramees : hzy, hsi, hs. Hebreeuws : ra'ah. Het is het visioen wat ontstaat in de heilige verdrinking, het sterven aan het ego. Hs is het onderscheidingsvermogen.

3Maar langer kon zij hem niet verborgen houden; daarom nam zij voor hem een biezen kistje, bestreek het met asfalt en pek, legde het kind erin en zette het in het riet aan de oever van de Nijl;

Besmeren met asfalt en pek is in het Hebreeuws ook het gisten van wijn, de dronkenschap, als een beeld dat Mozes stond voor de extase van het inzicht wat na de heilige verdrinking voortkwam, als een rood visioen. De oever van de Nijl is in het Aramees de taal van de Nijl (sepa, septa), oftewel de Egyptologie waarin dit rode visioen te vinden is. Het Hebreeuws is namelijk nergens zonder de context van de Egyptologie die alles op diepte verklaart.

4zijn zuster ging op enige afstand staan om te zien, wat er met hem gebeuren zou.

Hebreeuws : om te onderscheiden (yada).

5Toen kwam de dochter van Farao om in de Nijl te baden, en intussen wandelden haar dienaressen langs de Nijl; zij zag het kistje in het riet en zond haar slavin om het te halen.

Dit is een beeld van dat het Hebreeuws niet verstaan kan worden zonder het Egyptisch, die de Hebreeuwse moedertaal is, naast het Aramees. Alleen de Egypto-Hebreeuwse exegese kan tot zo'n diepte leiden dat het de heilige dronkenschap van inzicht brengt.

6Toen zij het open deed, zag zij het kind, en zie, het jongetje schreide, zodat zij medelijden met hem kreeg en zeide: Dit is een Hebreeuws kind.

Zij hielp Mozes als een vroedvrouw, een Hiti, bij de wedergeboorte. Zij nam hem uit het water als de verdronken Osiris die was wedergeboren. In de Egyptologie werd Osiris namelijk gelokt tot een kist, en toen hij erin was werd de kist verzegeld en in de Nijl geworpen.

7Toen zeide zijn zuster tot de dochter van Farao: Zal ik voor u uit de Hebreeuwse vrouwen een voedster gaan roepen, om het kind voor u te zogen?

Het was niet de bedoeling dat Mozes zuiver Egyptisch zou worden. Het ging om de Egypto-Hebreeuwse link.

8En de dochter van Farao zeide tot haar: Ja. Toen ging het meisje de moeder van het kind roepen.

In het Aramees moest Mozes verbonden worden met de hoofdstam van de wijnstok, een rituele

liturgie.

9En de dochter van Farao zeide tot deze: Neem dit kind mee en zoog het voor mij, dan zal ik u het u toekomende loon geven. Daarop nam de vrouw het kind mee en zoogde het.

Het kind wordt alleen in bruikleen gegeven, en moet daarna weer terug naar degene die hem wedergeboorte heeft gegeven.

10En toen het kind groot geworden was, bracht zij het naar de dochter van Farao; en hij werd door haar als zoon aangenomen, en zij noemde hem Mozes, want, zeide zij: ik heb hem uit het water getrokken.

In het Aramees staat : toen het kind in getal groeide (rby). In het Aramees was Mozes niet de enige die door de dochter van de Farao gered werd en veilig gesteld, maar ook vele anderen, en toen het getal vol was werd hij gebracht tot de dochter van de Farao.

11In die tijd, toen Mozes groot geworden was, ging hij uit tot zijn broeders en lette op hun dwangarbeid; toen zag hij, hoe een Egyptenaar een Hebreëër, iemand van zijn broeders, sloeg.

Mozes wordt in het Aramees ook een stam genoemd van grote getale tot het punt dat het een stam was van de meerderheid (rby), onder de hoede van de dochter van de Farao. Maar dit waren dus eerst allemaal kinderen. Het begon als een kinderstam van hen die van de verdrinkingsdood zijn gered door de dochter van de Farao. De stam groeide op, en werd groot, en kwam in opstand tegen de slavendrijvers. In het Aramees werd de Hebreëër niet noodzakelijk geslagen, maar hem werd iets onthouden. Ook kan het betekenen dat de Hebreëër gestoken werd, of zelfs gedood (mh').

12Hij keek naar alle kanten, en toen hij zag, dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood en verborg hem in het zand.

Mozes is dus zowel een persoon als een hele stam.

13Toen hij op een andere dag uitging, zie, daar waren twee Hebreeuwse mannen aan het vechten, en hij zeide tot de schuldige: Waarom slaat gij uw naaste?

De stam stond ook op tegen onrechtvaardigheid in hun eigen volk.

14Deze echter zeide: Wie heeft u tot overste en rechter over ons aangesteld? Denkt gij soms mij te doden, zoals gij de Egyptenaar gedood hebt? Daarop werd Mozes bevreesd, want hij dacht: Voorwaar, de zaak is bekend geworden.

Hier komt de stam tegenover verraders binnen hun eigen volk te staan.

15Toen Farao van deze zaak hoorde, trachtte hij Mozes te doden, maar Mozes vluchtte voor Farao en zocht verblijf in het land Midjan.

Farao wilde de kinderstam doden, onthoofden (Aramees), of ze in een coma krijgen, maar de stam vluchtte naar M-dn (Aramees), de wet (Egyptisch) van de exegetische (dn).

16Daar zat hij neer bij een bron. De priester van Midjan nu had zeven dochters; zij kwamen juist water putten en vulden de drinkbakken om de kudde van haar vader te drenken.

Soms is het beter te vluchten en de exegetische diepte in te gaan.

17Er kwamen echter herders, die haar verjoegen, maar Mozes stond op en kwam haar te hulp en drenkte haar kudde.

In het Aramees moest de Mozes stam het ontmantelen. Er is ook een strijd gaande om de exegese. In het Aramees gaat het hier om een zwangere vrouw die baart. In het Hebreeuws is de Aramese ontmanteling van de exegese de 'yasha', wat men verpersoonlijkt heeft tot Yeshua in het latere christendom, maar wat dus oorspronkelijk een principe was wat metaforisch in het Aramees werd voorgesteld als een barendende vrouw.

18Toen zij bij haar vader Reüel gekomen waren, zeide deze: Waarom zijt gij vandaag zo spoedig terug?

Reuel betekent een relatie hebben met God, wat ontstaat in de diepte van de exegese.

19Zij antwoordden: Een Egyptenaar heeft ons geholpen tegen de herders en bovendien volop voor ons geput en de kudde gedrenkt.

In het Hebreeuws wordt het ook duidelijk dat de aanvallen van de herders sexueel waren naar de vrouwen toe, gezien het woord 'yad' wordt gebruikt, wat mannelijk geslachtsdeel kan betekenen, en waarvan de Mozes stam hen redde.

20Hij zeide tot zijn dochters: En waar is hij? Waarom hebt gij die man achtergelaten? Nodigt hem ten eten.

Ook eten is weer een beeld van de exegese.

21En Mozes bewilligde erin bij de man te blijven, en deze gaf zijn dochter Sippora aan Mozes.

Dit wordt extra duidelijk in het Aramees waarin staat dat Mozes erin toestemde bij hen te studeren (ytb). Zippora betekent vroeg weggaan en cirkelen, wat belangrijk is in de exegese.

22Zij baarde een zoon en hij noemde hem Gersom, want, zeide hij: ik ben een vreemdeling geworden in een vreemd land.

De exegese leidt tot onbekend gebied om tot een onbekende te worden. Gersom betekent ook balling in de Hebreeuwse worteltekst.

23In die lange tijd stierf de koning van Egypte; en de Israëlieten zochten nog steeds onder de slavernij en schreeuwden het uit, zodat hun hulpgeroep over de slavernij omhoog steeg tot God.

Bij het sterven van de farao stierf er een stuk collectief ego, waardoor er ook een stuk individueel ego stierf bij hen, en hun gebeden kwamen tot God.

24En God hoorde hun klacht en God gedacht aan zijn verbond met Abraham, Isaak en Jakob.

Verbond is beriyth in het Hebreeuws, wat in de worteltekst scheppen door verdiepen betekent, wat een beeld is van de scheppende kracht van de exegese.

25Zo zag God de Israëlieten aan en God had bemoeienis met hen.

In het Aramees heeft God contact met het volk door visioenen. God ziet de mens door visioenen.

Hoofdstuk 36. Een geestelijke oorlog

Vannacht had ik een droom over een geestelijke oorlog ergens in de geestelijke wereld. Nederland was in oorlog met Isis. Alles liep door elkaar heen. Sommige wijken waren Isis-wijken of Isis-bezet, en andere wijken waren nog Nederlands. Ik vloog. Zodra ik over Isis-wijken vloog werd er op mij geschoten. Toen ik weer in een Nederlandse wijk was gekomen daalde ik neer. Ik zag dat de wijk vol was met soldaten aan mijn kant. De wijk stond vol met aluminium steigers tussen de gebouwen. Plotseling merkte ik dat de soldaten sneller begonnen te gaan, en een bepaalde richting in begonnen te rennen. Er werd geroepen dat er een vijandige Russische aanval werd gedaan op Nederland. De rillingen gingen door mij heen. 'Rusland !' werd er geroepen. De soldaten klommen op de steigers naar boven, een bepaald overdekt centrum in. Ik wist niet hoe dichtbij Rusland al was. Ik snelde ook de steigers in, en hoopte maar dat ik door de nauwe openingen heen kon komen. Ik keek achter mij, en ik dacht : 'Gelukkig, een Nederlander,' want hij had een Nederlandse vlag op zijn soldatenvest, maar ik voelde me niet op mijn gemak. Ik had ook een koffer bij me. We waren inmiddels op een soort roltrap en hij stond achter mij. Ik keek nog een keer naar zijn vest, maar er stonden ook namen op van andere landen, en ik dacht bij mezelf : 'Je hebt er één vergeten. Je hebt Rusland vergeten. Je bent gewoon een Russische spion.' De Russische spion bleef mij volgen. Ik kwam ergens aan in een soort hotel of schuilplaats waar ik een kamer kreeg.

Het was hier waar ik informatie begon te krijgen. Het ging om aanvallen van Russische buitenaardse parasieten die zogenaamde 'eeuwige angels' hadden. Het waren eeuwige steken met weerhaken die gewoon deel werden van de mens zodat ze er niet meer uitkonden. Deze eeuwige angels wekten in de mens pornografische hallucinaties op, waardoor die parasieten zich in de mens konden voortplanten. De angels brachten eitjes voort en die konden voortleven door te parasiteren op het lichaam waarin ze leefden. Voorbeelden van deze eeuwige wonden zijn : bepaalde familie leden, gedwongen implantaten van de tandarts (vullingen), schade door de psychiater aangebracht, al dan niet door medicijnen, religieuze dwang (het moeten aannemen van Jezus) en de eeuwige hel. Dit zijn dus slechts codes die gebruikt worden door deze Russische parasiet, die dus als spion komt. Zoals Wim Kan zei : 'Denkt u dat de Russen komen? Ik denk wel dat ze zullen komen, maar één voor één.'

De droom eindigde met een Mahicaans medicijn (Mohikaans). Ma(hi)-kanen, de wet (Egyptisch) van Kanaan, het beloofde land.

Hoofdstuk 37. Alleen op de Wereld

De heilige depressie, wat is het ? Het kan zowel negatief als positief zijn, want het is eigenlijk iets heel neutraals : het afdalen, de diepte, en dat kan soms zwaar zijn, maar ook op bepaalde punten weer heel lonend. De heilige depressie kan dus zelfs een soort extase zijn, een soort vervoering. Je kan soms door diep tragische bossen gaan, een overweldigende eenzame natuur waar je geen kip

tegenkomt, maar dan vindt je ineens een wonderlijk plantje, of struikje, of besjes, die je nog nooit eerder hebt gezien en nog nooit eerder hebt geproefd. Zoals het kruis moeten we ook de depressie aanvaarden, het lijden van het hoofd, als de bittere diepte van de doornenkroon die ons diep in onze psyche steekt, in onze ziel, onze emotie en verstand. Het is belangrijk om depressie, het afdalen in de diepte, te aanvaarden, hoe groot of klein het ook is, want vandaag de dag leeft men in parasiterende en programmerende overpositiviteit. De mens is verblind en wordt meegelokt, en men wil de goede strijd niet strijden. Men is omgekocht, verkocht, want de mens is oppervlakkig, gemakszuchtig en onverschillig. Daarom vereist het leven discipline in het geestelijke, in het verdiepen. Dat is ook wat in het Hebreeuws het woordje 'god' betekent : de afdalende, de afdaling, de diepte, oftewel de heilige depressie. Het is dus niet zozeer een persoon, maar een principe, alhoewel het zich wel metaforisch kan verpersoonlijken. De mens moet leren begrijpen waar de heilige depressie goed voor is, want het is een heilig medicijn, en beschermt de mens op zijn of haar pad.

Wij mogen komen tot de heilige depressie en van haar leren. Zij zal ons de diepte inleiden, ons losmaken van de ketenen van oppervlakkigheid. Het is een vast pad in de wildernis. Eeuw na eeuw gingen mensen en zielen hier doorheen, dus denk nooit dat je de enige bent.

De heilige depressie is een tocht naar beneden, door de put, om kennis op te doen. Het leren leven met de kleinste hoeveelheden (minimalisme). Het is een hele uitdaging en opent de diepere putten, opdat de mens tot het verborgene komt. Zo kan de mens een geheim leven leiden. Geheimen is wat de mens nodig heeft, allereerst om zelf te verdienen, en men kan het niet zomaar als paarden voor de zwijnen werpen, dus men moet onderscheiding gebruiken. De mens moet gevoelig worden, want alleen in gevoeligheid is de ware schuilplaats. Dat is de les van de heilige depressie. Het geheim weet zelf de weg, en heeft een eigen ritme. Het geheim is de beloning van het minimalisme.

Hoofdstuk 38. De Literaire Ontwaking

We zijn in een grote oorlog. Niets wordt ons zomaar in de schoot geworden. Alles moet gebouwd worden, steen voor steen. De genezing staat dus niet zomaar op zichzelf, iets waarop we passief en lui moeten wachten. Nee, de genezing is de ontwaking, het opdoen van kennis, het zien van de structuren. Het is goed om over dingen boos te zijn, en je niet zomaar aan van alles wat langskomt over te geven, maar het gaat om het verdiepen. Soms kunnen we niet verder en kunnen we alleen maar dieper sterven aan onszelf, zoals een lied uit 1971 zegt : 'What course is there left but to die ?' En soms kunnen we niet anders dan gewoon doorgaan, hoe moeilijk het ook is, zoals hetzelfde lied even verderop zegt : 'What choice is there left but to live ?'

Alleen als de mens een beroep doet op de Heilige Depressie (het nut van depressie) en de Hogere Literatuur kan de mens erdoor komen. Alleen als de mens naar de diepere bibliotheken van het leven gaat. Alleen daar is de mens veilig. Daarom gaat het om de literaire ontwaking.

De Russische parasieten die de mensheid aanvallen zijn trofee jagers die Russisch roulette spelen, levensgevaarlijke spelletjes. Het zijn waaghalzen die zich vroeg of laat zelf afmaken.

Het pad van de heilige depressie leidt tot een enorme tederheid, voorzichtigheid en gevoeligheid, diepte.

De Russische parasieten zijn dus de poppenmakers en poppenbazen van Isis-parasieten. Dit zijn buitenaardse parasieten van de planeet Nolp, een witte reuzenplaneet. Nu gaat de planeet door een langdurige ijstijd, maar eerst was alles oerwoud. De Russische parasieten zijn ook genaamd 'de Nolp', en zij zijn ijsparasieten. Demonologie gaat niet zomaar alleen door de ontmaskering van namen van zulke territoriale geesten, alhoewel dat wel belangrijk is, maar in de context van de hogere literatuur. Allereerst werken deze parasieten veel achter de schermen en met spionage, en zullen ze in hun jacht de afgezonderden van de kudde aanvallen, niet zomaar frontaal de grote massa's. Het verhaal 'de Dropping' in het boek 'Tranen van Vuur' is daartoe een illustratie. De slachtoffers worden door de grote massa's niet geloofd, worden ontkend, zodat de parasieten rustig door kunnen werken als geheim agenten. Deze parasieten zijn erg sluw. Ze zullen zorgen dat ze aan de kant van de massa's staan, en de massa's niet tegen zich in het harnas jagen. De massa's worden ook door hen beloofd. Deze parasieten worden vereerd door de massa's en aanbeden. De massa is ook een maatstaf voor hen. Het zijn dus infiltranten. Ze komen één voor één, niet allemaal tegelijk, en ze zorgen dat ze door de regerings-apparaten werken, door de democratie. De massa's hebben ze zelf stukje bij beetje geschapen door deze strategie. Wat kun je als mens doen ? Alleen de hogere literatuur geeft oplossing. Dit is het pad van geduld en lijden. De heilige depressie is door dit alles te vinden.

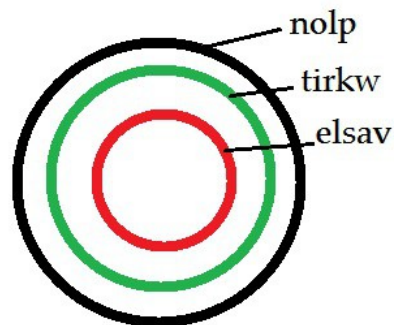
Deze parasieten zorgen er niet voor dat de hele massa brandt. Ze zonderen mensen af en laten ze alleen branden, in eenzaamheid, opdat niemand hen gelooft, want de massa voelt zich goed, en parasiteert rustig door. Deze parasieten knagen onderhuids en halen het bloed onder je nagels vandaan. Als ze dan wel de massa eens willen aanvallen, dan zullen ze dit door andere parasieten doen, zoals Isis-parasieten. Maar dan doen ze net alsof ze daar niets mee te maken hebben. Het zijn ontkenneren en leugenaars, en aan het einde van het liedje geven ze jou de schuld. Ijsparasieten zijn het, maar de hogere literatuur zal hen doen wegsmelten, zodat het oerwoud weer zichtbaar wordt. Ook deze ijstijd zal eens voorbij gaan.

Vandaar dat er een oorlog gaande is om de Nolp-planeet, de witte reus. Ze werken met hoge technologie, ijstechnologie en ijs-electriciteit, maar de hogere literatuur heeft veel hogere technologie. Hoe zijn de parasieten aan de macht gekomen ? Door kettingbrieven met grote beloftes en bedreigingen, al dan niet financieel, want er zijn vele soorten kettingbrieven. Het maakt subtiel gebruik van groeps-energie en bouwt zo de massa's op, en ruimt tegenstanders subtiel uit de weg. Deze kettingbrieven zijn dus parasitair en het tegenovergestelde van de ware gnosis. Mensen worden dus voortdurend omgekocht.

De mens laat zich voortdurend omkopen door kettingbrieven in het gedachtenleven. Het doet zich allemaal heel onschuldig voor. Het komt allemaal vermomd, en de mens denkt dat het allemaal maar kan. De mens bewaakt zijn gedachtenleven niet goed. Uit de losse hand worden zo allerlei contracten ondertekend.

Er moet een groene ontwaking komen tot de oorspronkelijke oerwoudsplaneet, Tirkw, wat het eerst was. In het Trolleboek van de Dood wordt het beschreven als een gevaarlijk trollenwapen met een heleboel stekels en angels, die vergif uitscheiden om zielen te brengen tot de Elsav, de put van het eeuwig groeiende lijden en bewustzijn. Dit is in de trollen mythologie iets metaforisch en dualistisch. Alleen het eeuwiggroeiende kruis brengt het eeuwiggroeiende bewustzijn, en is nodig om los te komen van de eeuwige angels van de nolp-parasieten en hun weerhaken. De Tirkw is een mythisch wapen, soms een handschoen. De nolp-parasieten gaan in de put van het eeuwig groeiende lijden en bewustzijn ten onder. Ze zullen alles gaan voelen wat ze de ander hebben aangedaan. Vandaar dat ze de Tirkw dus wilden verbergen en de Nolp erover heen bouwden.

Tegen natuurgeweld kan de mens niet op, maar de mens kan wel verdiepen. In de diepte van de planeet Tirkw ligt de Elsav, wat uitgebeeld wordt door de golven van de zee, het eeuwiggroeiende kruis en zo ook eeuwiggroeiend bewustzijn om hiermee om te gaan. Zo mag de mens tot een creatieve oplossing komen. De mens moet leren in zijn dromen te leven en niet in de valse realiteit die daar omheen is gebouwd. De schil moet eraf. Door alleen maar te denken en te strijden gaat er niets veranderen. Het is een puzzel.



Mensen zijn leugenaars. Vaak heeft communiceren geen zin, omdat als je ze probeert te corrigeren dan gaan ze nog wel erger over je liegen. Daarom moet je geheel in je droomwereld leven en puzzelen, en alleen communiceren als dit nodig is om de puzzel klaar te krijgen, als een schakel in het geheel. Teveel contact met mensen en overcommunicatie gaat alles verdichten. De droomwereld is de enige realiteit.

Hoofdstuk 39. Bouw Je Eigen Wereld

Als de mens door de Russische parasitaire linie is heengegaan, dan staat de mens oog in oog met Indische cobra's, die de harten zijn van zombies, en het geheim van waardoor ze ogenschijnlijk doorleven om de levens van anderen te verzieken. De cobra's zijn de zielen van de zombies, de klokken, waardoor ze geprogrammeerd zijn. De cobra cirkelt ook, maar dan vanwege onverschilligheid, wat een groot verschil is met de cirkels van de Vur. Door de cobra cirkels van onverschilligheid ontstaan er illusies waardoor het lijkt alsof de zombie leeft. Deze onverschillige cirkels uiten zich in allerlei afwimpelarij en vandaaruit valse positiviteit en valse vrolijkheid. Het is een drug die de zombie in slaap sust. De zombie is gericht op genade, op het in de schoot toegeworpen worden van het onverdiende, desnoods door omkoperij, cheaten, bedrog. Het is oplichterij. In principe draait het niet eens om het vechten hiertegen maar het verdienen. Eerlijk alles verdienen, want dan is het ook op jezelf toegepast en dan heeft het diepte. De zombie is gericht op genade waardoor hij zichzelf afhankelijk maakt en ook anderen, en dan op een overmatige ziekelijke manier als een verslaving aan de drugs. Daarom heeft de zombie ook geen ruggegraat, maar is een meeloper. De zombie leeft niet meer. Dit is een zombie wereld. Alles is vastgegroeid. Je moet je weg er doorheen verdienen. Je moet je dromen rijgen van de kralen die je vindt en hebt

verdiend. Verwacht niets van anderen, want ze zullen je alleen maar bedriegen. Verdien je eigen dromen. Bouw je eigen wereld. De enige realiteit is de droomwereld.

Deze wereld is al ten onder gegaan in gevaarlijke straling. De apocalypse is allang geweest. We leven nu in het na-apocalyptische tijdperk. De atoomoorlogen die alles vernietigd hebben zijn allang geweest. Nu leeft de mens met zware radio actieve straling en GSM straling als een gevolg daarvan. De mens is een zombie geworden. Welkom in de nieuwe wereld. Trek maar aan de vinger van de clown, dan zal het geld voor je gaan rollen, en alle aandacht die je nodig hebt, maar het is slechts een zombie illusie. Je bent al weg. Behoor jij nog tot de overlevenden ? Wees er niet zo zeker van dat er nog andere overlevenden zijn. Die kunnen er wel zijn natuurlijk, maar wees voorzichtig. Overall liggen nog mijnen van de oorlog. Wees voorzichtig waar je stapt, anders behoort jij ook niet meer tot de overlevenden, en ben je levende al dood. Niemand is er gebaat bij als we giftige koffie opdienen. We moeten vertellen hoe het is. Denk maar eens goed na als je denkt dat je je nog goed voelt en alsof er niks aan de hand is. Heb je misschien ook al niet van de verblindende drugs genomen ? Kun je voor een kwartje goedkoop krijgen op elke hoek van de straat. Het geeft je de illusie van veel vrienden en veel goede mensen, maar het is slechts zoet door het vergif.

De tijd van waarschuwen is allang voorbij. De mens is al over de groene streep gegaan. Er komt niets meer bij. Dit zijn alleen de gevolgen van de geschiedenis.

De Indische cobra's zijn van een buitenaardse Indische secte. Het is een muziek industrie waardoor ze de zombies programmeren. Hun muziek is dus een soort programmatie taal, en hun muziek is overmatig en overmoedig. Muziek is hun drug. Muziek liefhebbers zijn niet per definitie goede mensen, want kijk maar eens naar de nazi's die tijdens het vergassen en verbranden van de Joden gewoon naar Vivaldi en Bach luisterden. Het is verbonden aan de gok industrie die de zombies de illusie geven dat ze een vrije wil hebben.

Vannacht had ik een droom over deze Indische cobra's in mensengedaante. Het leken op jihadisten, en ze hadden er plezier in om kinderen te misleiden. Ze leiden deze kinderen tot zelfmoord, leren hen een pistool in hun mond te drukken en dan te schieten. Ze leren deze kinderen dood en verderf, terwijl ze deze kinderen bespotten. Ook is het over-technologie, overmatige en overmoedige technologie die de natuur totaal, maar dan ook totaal, heeft verwoest. Ook is het een sport industrie : overmoedige mensen die overmoedig bewegen, en zo de zombies programmeren met dezelfde overmoed. Het is een entertainment industrie dwars tegen de natuur in.

De mens moet zelf zijn dromen maken, en dit telkens tegen zichzelf zeggen :

'Ik moet zelf mijn dromen maken, ik moet zelf mijn dromen maken, ik moet zelf mijn dromen maken,' want anders doet iemand anders het voor de mens.

Ik kreeg toen te zien waar die Indische cobra's vandaan kwamen. Ze kwamen van een oranje reuzenplaneet genaamd Terrin, een oerwoudsplaneet. Deze reusachtige planeet hebben ze nooit kunnen overwinnen, maar de aarde konden ze wel overwinnen. Ik was in een tunnel, en achter glas zag ik buitenaardse mijnwerkers van de planeet Terrin. Ze leken op een oom en tante van me waar ik vroeger veel in mijn jeugd bij logeerde, en ze zeiden dat ze altijd door hen heen hadden gewerkt naar mij toe. Ze braken door het glas heen, en namen mij uit de tunnel, en toen namen ze mij mee naar hun woning in een bos dorp aan een rivier. Ze woonden in een soort heuvel waar veel meer woningen waren die naast en boven elkaar lagen als een soort oerwouds flat. Het was hier een prachtige natuur. Ze zeiden dat ze een wond hadden waardoor ze met mij konden communiceren. Ze zeiden dat ik ook die wond had. Het was een wond tussen de buik en de borst. Ik voelde de wond, en voelde hoe het communiceerde met hen, op een hele natuurlijke manier.

De bewoonde wereld op de reuzenplaneet Terrin is maar een druppel in de oceaan vergeleken met de planeet zelf, alhoewel er wel hier en daar oerwoudstammen zijn.

Ik maakte contact met wat wezens op deze planeet :

Sergio : 'Onze planeet is al heel oud, en nog steeds nauwelijks bewoond. Er zijn wel wat oerwoudstammen, maar die liggen vaak ver van elkaar verwijderd. Er is zoveel natuurgebied wat onbewoond is, maar natuurlijk zijn er veel dieren. Ook zijn er een heleboel onbewoonde strandgebieden aan de zeeën en oceanen. Het is een wereld waarin je makkelijk verdwaald. Waarom zijn er zoveel blokkades ? Ik moet denken aan de gevaarlijke Indische cobra's, witte cobra's, bruine cobra's en ga zo maar door, en dan nog de hele lange zwarte cobra's. Zij houden vele gebieden onbewoond. Zij leven daar, maar kunnen ook bepaalde grenzen niet over. Ze zijn niet almachtig, en daarom hebben ze de aarde ingenomen, want daar konden ze wel hun macht uitoefenen. Veel beter dan op Terrin. Waarom zijn er zoveel blokkades ? Je kan beter vragen : Waarom begrijpt de mens ze niet ? Het zijn dimensies die elkaar overlappen, zodat ze blokkades vormen, omdat de mens het nog niet gesorteerd heeft. De mens moet onderwezen worden. Dit is onze taak. Maak je klaar voor meer.'

Ik : 'Wie bent u precies ?'

Sergio : 'Wij zijn al oud, heel oud. Wij zijn de wachters van de planeet Terrin. Wij zijn blij dat er contact is gemaakt. Wij hebben veel te vertellen.'

Ik : 'Kunt u meer vertellen. Wij zijn open.'

Sergio : 'Alles op zijn tijd. Wij zenden tijd-capsules met de juiste hoeveelheid. Teveel kennis zou veel schade aanrichten. Vandaar dat het stap voor stap gaat, in kleine beetjes.'

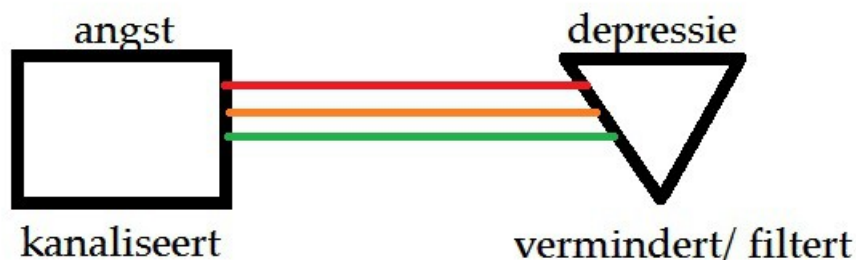
Hoofdstuk 40. Alleen In De Nacht

Sergio :

'Er is niets meer over van jullie aarde. Totaal ingenomen door Indische cobra's. Toch is er hoop als wij jullie op sleeptouw nemen, de gehele aarde. Het natuurgebied kan opgeladen worden met ons natuurgebied, en wij hebben neutraliserende wapens. De polen moeten geswitched worden, als een schakelaar. De aarde heeft dus groot potentieel, want de negatieven liggen er al. Dit is dus bruikbaar. Daarom zijn jullie herinneringen ook bruikbaar voor ons. Er ligt heel wat negatieve energie in de aarde opgepot, maar dat kunnen wij neutraliseren en transformeren, door de juiste kanalen en tunnels leiden, want juist als negatieve energie gesplitst wordt en in gescheiden kanalen wordt geleid, dan vermindert de negatieve energie. Geïsoleerde negatieve energie die de juiste hoeveelheid wordt wordt daardoor positief. Kan ik dat ook anders zeggen ? Ja. Het gedroomde keert weder. Het is uitgezonden, waardoor negatieve energie ontstond als tegenpool om het op te stuwen, en nu keert het terug. Het zijn dus droommachines, en die werken door negatief en positief. Het

negatieve wordt gesplitst, en de afzonderlijke delen worden zo klein dat het bruikbaar wordt en positief. Zo kan het voor van alles gebruikt worden. Maar om dat te kunnen moet je een technicus worden, een dromen technicus. Want er is zoveel op de aarde wat getransformeerd moet worden door de droommachines. Daarom moet men ook de cobra's leren begrijpen. Het zijn in wezen maar gewoon slangetjes, buisjes, tussen de verschillende onderdelen van de droom machine, maar omdat de mens deze machine nog niet kent en deze slangetjes nog niet op zijn plaats heeft zijn het verschrikkelijke Indische cobra's die de mensheid teisteren. De mens moet het dus plaatsen, de onderdelen leren kennen. Zodra het vast zit zal het ook goed vastzitten, en kan het niet meer ontpoppen als een verschrikkelijke cobra. De onkunde van de mens is dus het probleem.

De basis emoties van het lijden zijn angst en depressie, waarin alles onder te verdelen valt. Depressie vermindert en filtert, terwijl angst de juiste kanalen zoekt en selecteert, als begeleider, als fine tuner. Pijn is geen doel op zich, maar om de ander te voelen en om te communiceren.



We hebben hoop in de bergen, in de prachtige natuur van Terrin. Hoop is al sterker dan geloof, maar slechts een schaduw van kennis. Het wordt in de mens opgewekt omdat er hoop is, als het pad tot kennis. Het gaat om het weten en om het weten te verdienen. Daarom is het pad dieper in de wildernis iets economisch. Wij kennen de nacht al heel lang. Wij hebben de nacht geschapen. Alleen in de nacht kan de mens loon verdienen, waar het ego van de mens afsterft, in slaap valt. Het loon is de droom.

De cobra's werken met magnetische verbindingen in het hoofd. Die moeten afgebroken worden, maar dit is ingewikkeld. Daarvoor moet de mens de techniek kennen. Dit heelal is maar een druppel van een oceaan van veel meer heelallen en dimensies.

Hoofdstuk 41. Gnosisvrezend of Smetvrezend ?

Sergio :

'In de inter-dimensionale zee van het bestaan, waarin alle dimensies tezamen komen, is een poort. In deze zee is een interdimensionale planeet, als in een gasbel, in een luchtbel. Dit is een zee-planeet. Alleen dromers kunnen daar komen. In deze planeet is een ondergrondse wereld. Op de tocht naar deze ondergrondse wereld zal de Indische cobra afsterven. Dan zal de overwinnaar de krachten van deze cobra erven en het transformeren en kanaliseren. Zonder wat angst en depressie in het leven van de mens zou de mens dit nooit kunnen doen. Het is de creativiteit van de mens. Ook dit is nog maar een druppel van een veel hogere oceaan, de eeuwige oceaan. De mens moet komen tot de eeuwige dimensie.'

De mens moet komen tot de eeuwige planeet.

De mens moet komen tot de eeuwige gnosis, de eeuwige literatuur, de eeuwige exegese.

Als we naar de bijbel kijken dan zien we dat er iets gruwelijks fout ging. Abraham kwam uit Babylon en nam toen een mannelijke god uit het godenstelsel om die als vader te maken. De moeder werd weggeduwd, zo stelt de Bilha in het derde deel. De mens bouwde een mannelijke toren om over het vrouwelijke te heersen. Dit kreeg zijn hoogtepunt in het christendom waarin de vrouw tot stilte werd geboden. Alles moest via de man. Het ego van de mens kwam op de troon. Moeder Babylon werd verkracht, verstoten en gedemoniseerd.

In Openbaring 17 rijdt de Grote Moeder Babylon van het Geheimenis op het beest. In de grondtekst bewondert en vereert Johannes deze moeder. Zelfs in de King James bijbel wordt dit zo overgebracht :

: 6 - 'and when I saw her, I wondered with great admiration.'

Thauma - Thaumazo betekent dat hij haar aanbad, groot respect voor haar had, en dat zijn ogen werden geopend, als een eye-opener, een klik-moment. In het Aramees wordt er ook weer gesteld dat het om een allegorie gaat, raza, wat ook avondmaal betekent. Dit is in het Grieks mysterion, geheimenis, van het wortelwoord muo, wat het dichtmaken van de mond betekent. De Paulinische woorden over dat de vrouw stil moet zijn hebben hier dus mee te maken. De vrouw moet het geheim bewaren en geen parels voor de zwijnen werpen. Mysterion is in het Grieks voor de ingewijden en niet voor de gewone man. Het is de verborgen betekenis van een schriftpassage, van een visioen of een droom. Mysterion is de verborgenheid en de diepte.

De christenen zijn helemaal overstuurd als ze het woord Babylon horen of moeder Babylon, want dat kunnen ze alleen maar eenzijdig bekijken, en overmatig en extreem veroordelen, want, zo zeggen ze, in de bijbel staat :

vers 6a : 'En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus.'

Ja, en in het Aramees gaat het hier om het avondmaal, en wat gebeurt er op het avondmaal ? Dan wordt het bloed van het verbroken lichaam (gemeente) van Jezus gedronken opdat er intimiteit met God komt. Dus in hun huichelarij doen ze precies hetzelfde waar ze iemand anders van beschuldigen, en nogmaals deze teksten zijn allegorisch. Wanneer er 'hoer' wordt vertaald kan er ook gewoon staan 'verborgen intimiteit'. Het is dus een dualiteit. Je kan het van twee kanten bekijken. Natuurlijk kan Moeder Babylon figuurlijk 'het bloed van christenen wel drinken', want het christendom heeft haar verkracht en vermoord.

In het Aramees is grote moeder in het vers over Moeder Babylon 'dat wat tot volle wasdom is gekomen' (rb, grote). Ook is het de oorsprong en de hoofdstam van de wijnstok ('m, moeder), wat weer allemaal christologische termen zijn.

De cirkel moet dus weer rondgemaakt worden, en de mens moet terugkeren naar waar het fout is gegaan, om zo de tranen van Moeder Babylon te ontvangen. Het is dus belangrijk weer te komen tot een balans omtrend dit mysterie. Er is iets verborgen geraakt, er is iets verloren geraakt, en dingen zijn niet eerlijk verlopen toen het christendom kwam opzetten. De vrouw op het beest, gewoon een allegorie van het avondmaal in de Aramese grondtekst. En zoals besproken is heeft dat niks te maken met wat ze er letterlijk van hebben gemaakt. Het avondmaal betekent dat de mens door het verwerken van het ego, door het verdiepen van alles, komt tot exegese, oftewel schriftuitleg, de uitleg van alle lagen van het bestaan. Dit opdat er doortocht is, dit opdat er een exodus plaatsvindt.

Niet Abraham is zomaar aartsvader. Neen. Abraham kwam voort uit Babylon. Daar liggen dus de diepere wortels, en vandaar dat als de mens los wil komen van de valse christelijke klauwen, dan moet de mens het Babylon mysterie gaan begrijpen. Niet eenzijdig, maar dualistisch. Niet oppervlakkig en letterlijk, maar metaforisch en diep. Israel liet de Babylonische aartsmoeder achter, en pikte één van de babylonische mannelijke goden uit het godenstelsel en monopoliseerde deze en patriarchiseerden deze, als een pad van verletterlijking en verdichting, omdat Israel de baarmoeder had verworpen. Hoe dan ook waren ze nog steeds in Babylon. Babylon betekent vermenging en zuivering in een verminderings-proces van temperen en discipline. De christenen zijn er vies van. Het christendom is een virus van smetvrees. Juist in het minimalisme waar Babylon voor staat vindt de ware vermenging plaats. De smetvrees van het christendom is dus slechts een masker van hebzucht, graaizucht, wat weer een masker is van spijbelzucht, het haten van kennis en diepte. Het christendom haat het mysterie, haat moeder Babylon, het geheimenis. Dat zijn slechts spotwoorden in het christendom, zoals gnosis ook een spotwoord is. Voor de christen moet alles letterlijk en gemakkelijk blijven, alles snel snel, als bij toverslag. De christen is altijd de mooiste in het land. Daar heeft hij zijn toverspiegeltje aan de wand voor, zijn eigen smetvrezende vertaling die hem altijd gelijk geeft. 'Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, ik ben altijd de mooiste in het land.'

Hoofdstuk 42. De Hoge Markt en de Lage Markt

Wanneer je niet meer dualistisch, onderscheidend tussen een goed en slecht deel van hetzelfde, kunt kijken naar een volk, dus alles over één kam scheert, dan is dat racistisch, zoals in het christendom die Babylon, in het huidige Irak en Syrië, volledig heeft gedemoniseerd. Met dit racisme dient afgerekend te worden, want Babylon is een deel van de mens. Er is een slecht Babylon en een goed, hemels Babylon, zoals in elk volk dit onderscheid is. Maar ja, de christenen hebben ook de boom van onderscheid tussen goed en kwaad, de boom van kennis, volledig gedemoniseerd, en zijn volledig voorbijgegaan aan de dualistische waarde die het oorspronkelijk had.

En hoe kwam dat? De christen is opgesloten in eerzucht waarvoor de christen hoge offers brengt, want de mens om hem heen wil bloed zien. De eerzucht richt zich dus op de mensen direct om hem heen, als een nationale eerzucht. Eerzucht werkt samen met verklaarzucht, want ze willen vooral politiek correct blijven en politiek verantwoord, om zo hun status te bewaren. Dit moet dan voortbouwen op de bestaande waarden. Men wil niet afwijken van de rest. Vandaar dat hun literatuur ook allemaal hetzelfde is. Ze zijn niet creatief en durven niet creatief te zijn. Ze durven niet af te wijken van de norm, want zij zijn gebonden door eerzucht en verklaarzucht. Maar je hoeft je niet te verklaren voor zondaren, want anders zouden demonen gevoed worden en in leven blijven.

Moeder Babylon is de stille (mysterion - muo). De Paulinische woorden over dat de vrouw stil moet zijn komt van oudere gnostische geschriften over orakelgodinnen. Dit is dus een abstracte stilte in de zin dat alles verdiend moet worden. Het is de wachter voor de mond. Het geeft loon aan wie loon toekomt. De bruid mag haarzelf niet zomaar ontkleden. Zij is een geheim, en openbaring komt tot hen die aan de hemelse voorwaarden voldoen. Maar deze generatie is een sex cultuur. Alles ligt maar voor het graaien. Woeps, doe je kleren maar uit, en gooi jezelf maar te grabbel. Zo komt de mens niet tot de hemelse bruid. Gooi de paarden niet voor de zwijnen.

Sex is een metafoor van de demonologie, wat weer een metafoor is van de exegese, de verdieping. Elke keer weer stapt de mens in de arena als het sex tijd is en staat dan voor hoge demonen die zich willen voortplanten. Ze zoeken hiervoor naar zwakke plekken. De eerzucht en verklaarzucht wordt van geslacht tot geslacht op die manier doorgegeven. Het zijn klagende duivels, wijn-duivels. Er wordt terecht veel gewaarschuwd tegen drugs, maar de grootste drugshandel is de psychiatrie. Levensgevaarlijke drugs marcheren daar gemaskerd als medicijnen. Het zijn wijnduivels die hoge offers brengen. Ze werken voor nationale eerzucht en verklaarzucht en planten zich voort door de sexuele grabbelton cultuur, om Moeder Babylon tot schande te brengen. Het geheim wordt ontkend. Er is geen geheim. Als de mens droomt of creatief is, of symbolisch spreekt, dan wordt er een blik levensgevaarlijke psychotrope medicijnen opengetrokken. Alleen de psychiater mag dromen en symbolisch spreken. Het zijn huichelaars en monopolistische opportunisten die zichzelf als god in de tempel hebben gezet. Het zijn zware geesteszieken die door hun praktijk ermee op te kopen ermee weg probeerden te komen, als een kudde rennende struisvogels. Ik heb voor mijn werk veel met dit tuig meegemaakt. Ik heb ze mensen in een rolstoel zien beschuldigen van 'simulatie', alsof ze het maar spelen, en zo werden die mensen zelfs naar huis teruggezonden zonder hulp te krijgen. Ook kun je in sommige steden soms zomaar invalide mensen op straat tegenkomen in grote steden die dakloos zijn. In Amerika gebeurt dit nog wel veel vaker. Zware geesteszieken zijn aan de macht, waarin geestesziekte de norm is. Juist door dit soort giftige medicijnen komen de mensen in rolstoelen, raken in een coma of kunnen zich niet meer bewegen, of komen er zelfs aan te overlijden, maar het wordt altijd op iets anders geschoven. Het zijn wijnduivels die hoge offers brengen. Men is een schepper voor deze duivels als men hun sex leven niet op orde krijgt en het in demonologische context brengt. Het zijn blinde vuistvechters en ze maken alles kapot door hun overmoed. Als de kanker woekert het voort.

Daarom is het van belang terug te keren tot de stilte van de vrouw, de stilte van het geheim, want we zijn hier niet op de kermis. Alles heeft zo zijn consequenties. Er moet een wachter zijn voor de mond, maar ook een wachter voor het sex leven. De ware naaktheid en intimiteit is de exegese, de verdieping, wanneer de mens afdaald in de tranen van Moeder Babylon, oftewel het geheim. Alleen door het principe van vermindering, het minimalisme, is er ware vermenging. Dat is de Vur natuur en het geheim van alle vruchtbaarheid. De wijnduivels hebben een markt omhoog te houden, maar de markt zal vallen omdat het geen fundament heeft. Over deze onderwerpen gaat ook het derde deel van de Bilha.

We zien dus de vrouw op het beest en er wordt een hele andere economie gepredikt, die van het avondmaal, het komen tot de exegetische diepte. Er is een strijd tussen de lagere economie en de

hogere economie, tussen de lage markt en de hoge markt. De hogere markt is nomadisch. Men probeert geen naam te maken, men leeft eenvoudig, met en in de natuur. Het geheim ligt er niet zomaar te grabbel. Er is een tocht tot het geheim, een vision quest. Eerzucht en verklaarzucht heeft geen waarde in dit spel. Dat zou gelijk staan aan verkrachting, het ontheiligen en ontwijden van het geheim, van Moeder Babylon, de vrouw op het beest. De mens mag het Woord niet forceren, het Woord niet verkrachten. De mens mag geen ijdele woorden spreken, overmoedig en overmatig. De mens moet een relatie aangaan met het Woord, het Woord leren kennen, en natuurlijk omgaan met het Woord. De verklaarzuchtige wijnduivel verkracht het Woord. We zien daarvan de reflecties terug in de stad. Een groot percentage vrouwen is verkracht of zelfs in verkrachting grootgebracht, en veel vrouwen hebben dit zelfs nooit gemeld, omdat dat ook een symptoom is van verkrachting : het niet kunnen spreken, het niet durven zeggen van de waarheid. Ze staan in brand, vertrouwen niemand meer. Hun Woord zal verdiend moeten worden. Dit is de afschuwelijke werkelijkheid omtrend het geheimenis van de stille Moeder Babylon, van de vrouw die altijd stil moet zijn : Zij is een slachtoffer van langdurige verkrachting.

Hoofdstuk 43. De Verborgen Wereld in de Kern van Betelgeuse

In het vorige onderwijs zijn de sleutels te vinden tot de diepere kern van Betelgeuse, waar een verborgen wereld is. Er is nu een grote zeeslag gaande om dit gebied. De zeeschepen zijn ook bezig om de aarde dieper te laten ontwaken. Het gaat niet om het hebben en zijn, maar om het kennen. Zonder ontwaking is er geen ware strijd, zoals er geen ontwaking is zonder strijd. De ware realiteit is de diepte. Alles bestaat alleen maar voor de diepte, en die is al geheel uitgewerkt, wat automatisch meekwam met het heelal, wat eindeloos is, dus het enige wat nog dient plaats te vinden is de ontwaking, en dat zal moeten gebeuren tot en door de kern van Betelgeuse, in de verborgen wereld. Deze wereld kunnen we alleen maar binnengaan door de doorboorde voeten, want de vrij loslopende voeten die altijd maar weer naar het kwaad snellen en altijd maar weer afwijken van het pad zijn het probleem. In een droom werd ik teruggeleid naar de tijd waarin we nog vaak in een natuurmeer zwommen en speelden, maar het probleem was dat er veel rotzooi daar lag, want er was ook een haven, en er waren veel boten. Er werd van alles in het natuurmeer gedumpt, ook scherp glas. Twee van mijn neven zijn hier slachtoffer van geworden, allebei in scherp glas gestapt wat op de bodem lag, en raakten hierdoor tijdelijk zwaar verwond aan hun voet. Telkens als ik eraan dacht gleden de rillingen nog door me heen, en eigenlijk zou het dan veel veiliger geweest zijn als we waterschoenen aan hadden gehad. Maar ik werd er bij bepaald dat deze gebeurtenissen stonden voor de doorboring van de voeten, waardoor de mens de verborgen wereld in zou komen, want de voeten kunnen zo niet meer afwijken, en zijn verbonden aan de gnosis. Eerst moeten de voeten dus geestelijk door een soort verbrokenheid of verlamming heen. Het scherpe glas mag de voet niet sparen symbolisch gezien. Zo komen we dus bij de doorboring van de voeten aan het kruis of aan de paal (stauros).

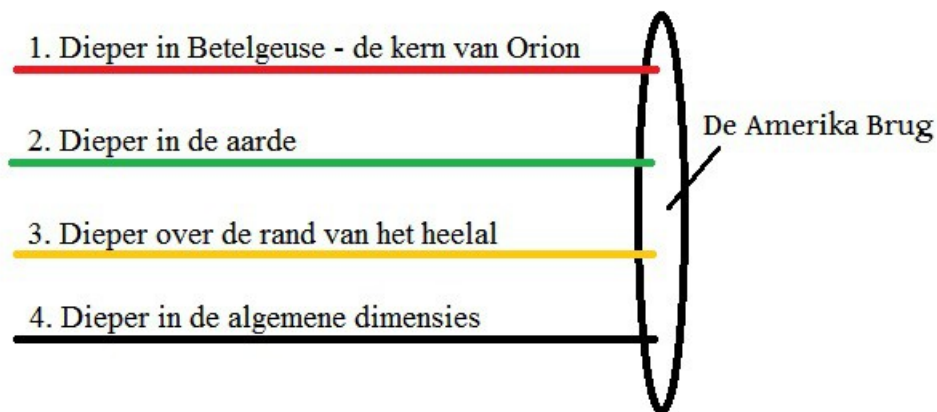
Dit komt oorspronkelijk uit Psalm 22 waarin David's handen (yad, letterlijk : zijn geslachtsdeel) en voeten werden doorboord, karah, wat het opgraven van een bron betekent. In het Aramees kan het

ook openscheuren betekenen, bz, bs. Het is voor de mens belangrijk om zich uit te strekken naar de geestelijke ervaring van het doorboren of openscheuren van de voeten.

Hoofdstuk 44. Het Vierspoor van de Amerika Brug

We hebben dus te maken met een belangrijk vierspoor op de Amerika brug :

1. Dieper in Betelgeuse - de kern van Orion
2. Dieper in de aarde
3. Dieper over de rand van het heelal
4. Dieper in de algemene dimensies



Het sleutelwoord is dus de diepte, waarvan de voet een beeld is. In het Aramees is de voet het fundament, de pelgrimstocht en de oorlogsmars of strategie. Vandaar dat het belangrijk is dat de voet symbolisch tot de verscheuring komt, want de voet van de mens is de valse en afgesloten diepte. Als beelden van de verscheuring kun je denken aan de doorboring van de voeten aan het kruis, of het trappen in scherp glas wat op de bodem van een ondiep natuurmeer ligt. Zo kom je dieper in de verborgen wereld door dit vierspoor. Elk spoor geeft in diepte dus ook weer sleutels voor de diepte van de andere sporen. Als het fundament tot verscheuring komt, de basis in het Aramees, dan komt alles tot verscheuring. Vandaar dat de voet een belangrijke metafoer is in de territoriale oorlogsvoering, en oningewijde voeten kunnen hier niet aan deelnemen, want die leven in zowel overmoed als ondermoed. Ondermoed is dan totale onverschilligheid, valse stilte, kennisloosheid, wat een gevolg is van overmoed. Overmoed is dus de moeder van ondermoed, en zo heeft overmoed ook een schuilplaats. De verscheuring van de voet, de doorboring van de voet,

reken met beiden af.

Vannacht had ik een droom over een gepersonificeerde gevechtsmachine, een aanvoerder in de geestelijke oorlog, in de diepe kern van Betelgeuse, waarmee ik een gesprek had. Het ging erover dat dingen van binnenuit moeten veranderen, dus niet zomaar met de botte bijl, maar door infiltratie en het werken met de goede dingen in iets, zoals bijvoorbeeld met het christendom. Het kaf moet dus gezamenlijk opgroeien met het koren. In de groei zal het vanzelf leiden tot de oogst waarin het kaf van het koren wordt gescheiden. Het is iets wat binnenin zal gebeuren. Er waren daar symbolisch ook allerlei lintjes voor. De mens mag dus alles verdiepen en tot klik-momenten komen, zonder dit te laten wegvloeden door overmoedige strijd en rigoreuze maatregelen. De gevechtsmachine werkte met veel vermommingen, en ging onderhuids, en werkte veel met humor. Humor heeft veel gevaarlijke kanten, want misbruik van humor leidt tot de Toronto machine, de tegenpool van de Betelgeusische gevechtsmachine. Humor mag alleen gebruikt worden als oorlogsstrategie, door satire, parodie, als heilige spot, in het ontmaskeren, en ook weer in het strategisch maskeren en camoufleren. Het is het mechanisme van de kameleon en de hagedis. De Betelgeusische gevechtsmachine is een belangrijke totem in de tocht over de Amerika brug, wat soms verschijnt als een heel groot hoofd. Het is ook een soort sappenmachine, want het brengt balans in de hormonale sappen van het lichaam, zodat het hoofd geen gevaarlijke giftige cocktail wordt van losgeslagen hersensappen. Hij vult de hormonale sappen aan waar ze ontbreken. Sommige sappen bleven maar uit de machine voortstromen, omdat er een gebrek aan was. Het waren hele lichtende sappen, zachte waterlichten. Dieper in Betelgeuse, en dieper in de aarde, dat is dus wat samen behoort te werken om dieper over en in de Amerika brug te komen. De Betelgeusische computergestuurde gevechtsmachine houdt hysterisch toezicht op deze link met scherpe hormonale alarmen die direct als scherp glas de voeten zullen doorboren wanneer ze dreigen af te wijken, anders zouden de gevolgen niet te overzien zijn. Er is dus een belangrijke aarde-betelgeuse link, waarin grote geheimen in de kernen liggen opgeslagen die met elkaar moeten fuseren. Er moet dus een belangrijke kernfusie gaan plaatsvinden. Deze kernfusie zal veel meer andere deuren van de gnosis openwerpen.

Hoofdstuk 45. Bespreking het Metalen Ei

Het Tweede Bijbelse boek 'Het Metalen Ei' is een centrum boek wat leidt tot de kernboeken, de Vur en de Bilha. Het snijdt een heel gevoelig en diep thema aan waarvoor het ook echt tijd was, en deed dit op een voorzichtige maar niet mis te verstane manier. Het gaat eigenlijk door waar het poortboek 'De Poppenmaker van Hiroshima' eindigde en ons achterliet met een groot mysterie. De dominee en hoofdpersoon van de Poppenmaker van Hiroshima had een moeilijke vrouw en was zelf ook geen makkelijke man. Het had zijn redenen natuurlijk, want hij had een oorlogstrauma, en hij probeerde er ook achter te komen wat zijn vrouw zo gemaakt had zoals ze was, maar hij botste telkens met zijn hoofd tegen muren op. Uiteindelijk kwam hij erachter dat zijn vrouw gedwongen in een

schoenenzaak moest werken, een familie zaak, en ook bedreigd werd, en er waren dingen gebeurd waar ze niet over kon spreken of schrijven. De dominee kreeg de info uiteindelijk door haar dagboeken en door haar zus, maar ergens liep het spoor dood. Juist omdat het boek een zeer diepe psycho-analyse heeft en sociologische diepgang is de schoenenzaak ook zwaar allegorisch, en in ieder geval wordt er telkens weer teruggewezen op het Oriëntale mysterie van de poppenmaker van Hiroshima, het verre oosten dus. In 'het Metalen Ei' wordt het schoenmaker mysterie verder besproken. Er zijn ten eerste al lichte invloeden te bespeuren van Alice in Wonderland (1865) en de Tovenaar van Oz (1900). In ieder geval raakt de hoofdpersoon verdwaald en opgesloten in het geheimzinnige en buitenaardse labirint van het Metalen Ei, die in verschillende gedaanten verschillende domeinen regeert. Elk domein heeft zijn eigen eigenaardigheden. In één van de domeinen worden de mensen gedwongen hele nauwe gouden metalen schoenen te dragen die steeds nauwer worden, tot het punt dat het onmogelijk is om nog normaal te functioneren.

Dit wijst op een diepe tragiek die al in het eerste millennium begon en pas het einde van het tweede millennium werd gestopt, dus ruim duizend jaar heeft geduurd. Deze 'duizendjarige tragiek' werd bedreven in China, het qua inwoners grootste land ter wereld. Het was het voetbinden wat bij een hoog percentage van vrouwen gebeurde en waarbij de voet werd misvormd totdat het heel klein was geworden. Deze traditie werd pas afgeschaft in 1912, maar het kwam zelfs nog voor in de vijftiger jaren, en pas recent werd het laatste bedrijf wat schoentjes voor zulke misbruikte voetjes maakte, de zogenaamde 'gouden lotus schoenen' of 'lotus schoenen' gesloten. Het is één van de ergste vormen van vrouwenmishandeling geweest, want vrouwen die hieraan blootgesteld werden waren voor de rest van hun leven mismaakt en invalide, heel beperkt in hun doen en laten, opdat de man kon heersen. In 'Het Metalen Ei' werd de hoofdpersoon het slachtoffer van deze corrupte schoenenmaker, een bepaalde gedaante van het Metalen Ei. De hoofd-persoon onderging zelf deze marteling en kwam tot de afschuwelijke ontdekking waartoe het diende. Hij kwam anderen tegen die al veel verder heen waren en al gouden metalen hoeven hadden waardoor ze meer en meer in een paard veranderden. Natuurlijk is dit ook allemaal allegorie, want de voet staat voor diepte, contact met de moeder aarde, met de verborgenheid, en uiteindelijk waren die schoenen ervoor opdat het Metalen Ei hen kon afluisteren, als een stalker, opdat hij zijn macht kon bewaren, wat ook in het boek wordt besproken.

Direct toen de Chinese Republiek werd gesticht werd dit afgeschaft met de val van de Qing-dynastie, het laatste keizerrijk van China, door de revolutie, maar het sudderde nog lang door, omdat niet alles gecontroleerd werd. Daarvoor probeerden ze het soms ook al af te schaffen, maar dat lukte niet, vanwege de grote macht van deze traditie. Toch moest deze krankzinnige traditie dus uiteindelijk vallen. Het afluister apparaat, oftewel het metalen ei, werd verdoofd, doordat in de hoofdpersoon door zijn lijden de traan van de diepte werd opgewekt die hem bovennatuurlijke kracht gaf om het metalen ei doof te maken. Wat een verschrikking viel toen uit de hemelen, maar waartoe? De politieke macht wilde dus de voet van de mens, oftewel de diepte, beheersen, afluisteren, maar werd hierin teruggedreven, en heeft toen de mondigheid van de mens hysterisch aangevallen door de tandarts-industrie, d.m.v. de vulling plicht wat al van jongs af aan op het kind wordt gelegd. Zo worden de botten (tand = bot) van de kinderen gebonden met vergif opdat het hun zenuwstelsel gaat onderdrukken, en als eenmaal het implantaat (vulling = implantaat, bot-implantaat) is gelegd kan de kies zich nooit meer zelf herstellen, waardoor het lichaam gaat protesteren. Het kan de bloedsomloop totaal stilleggen, zoals wel vaker gebeurd wanneer mensen een lichaamsvreemd implantaat krijgen. Hierdoor komen mensen te overlijden of raken in een coma. Het kan ook de bloedsomloop en het zenuwstelsel meer subtiel ontregelen, en witte vullingen zijn als ze klein zijn niet eens meer te traceren, zelfs niet op foto's, en dan weten de mensen vaak niet eens meer waar het probleem zit. Het is plastic rommel wat er gewoon in wordt geplakt met allerlei giftige rotzooi, en als het te laag wordt gelegd sterft de zenuw af wat ook voor duizend en een problemen kan zorgen en wat ook vaak niet op de foto te zien is. Ze experimenteren met mensen als proefdieren en ze spelen zo hele riskante levensbedreigende spelletjes met kinderlevens.

Wie wil dat op zijn geweten hebben ? Het gaat voortdurend mis. Vele mensen lijden onder dit systeem, en het is een tikkende tijdbom. Vaak als mensen het doorkrijgen wat er aan de hand is het al te laat. Het is dus dezelfde geest als die van het Chinese voetbinden. Het politieke systeem wil de mens monddood maken, en niet de diepte in laten gaan. Het enige wat de diepte in mag is de vulling. Ook de vaginale besnijdenis is hieraan verbonden.

De geesten hiervoor verantwoordelijk zijn Indische cobra geesten die lichtelijk besproken worden in het derde deel van de Bilha. Er ligt ook een duidelijke link tussen het Chinese 'doodmaken van de voeten' door de voetbinding, en het doodmaken van de kiezen door tandartsen, de zogenaamde wortelkanaal behandelingen waarin de kies gewoon wordt opgezet, dus niet meer doorleeft, en zo mee gaat helpen het lichaam te onderdrukken. Het trekt de grootst mogelijke parasieten aan. Indische cobra's dus. Hoe werkt dit ? Het zijn buitenaardse parasieten die zich in de aarde hebben genesteld en die meedogenloos met een bepaalde code werken. Geld is een code, gedwongen medische behandelingen is een code en gedwongen religieuze opzegversjes is een code, allemaal om de diepte van de mens af te sluiten. Ze vrezen de diepte, en ze vrezen datgene wat opgesloten zit in het Metalen Ei, dat wat eens los zal breken in de vorm van tranen waarover het boek gaat. De traan is een metafoor van het ware zintuig, waarin de mens weer waarlijk en fijngevoelig, eerlijk en met een luisterend oor (niet afluisterend) kan communiceren.

Het is en blijft een heet hangijzer. Dit zijn zware en gevaarlijke geesten waarover we lang niet vrijuit hebben kunnen spreken. We begonnen ermee heel lang geleden in het boekje 'Profetie - Speelgoed of Dynamiet' uit 1993 waarin we het even kort noemden. In dit informatieve boekje werden de drie wortels van valse profetie, drie levensgevaarlijke golven van zonden, besproken, waarvan de eerste wortel hoogmoed was, die met drie pseudo-vruchten werkte :

1. Blijdschap over eigen-kunnen -> opgeblazenheid
2. Tevredenheid over je 'beter' zijn/ weten dan een ander -> betweterigheid
3. Vrede over eigen-macht -> vals zelf-vertrouwen

Toen werd het vel over deze vrucht besproken :

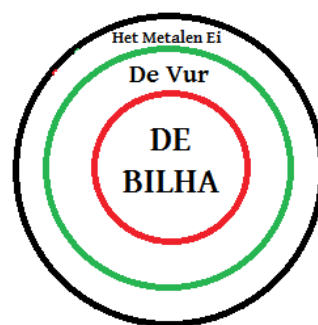
'Het vel over deze vrucht is manipulatie/ machtsuitoefening. (...) De geest van manipulatie wil marionetten van ons maken. Een ieder die daarop ingaat wordt aan hun touwen vastgemaakt en wordt een gebonden mens. (...) Manipulatie = Mishandeling. Als u de mensen op uw eigen 'drill & dwang' - manier bewerkt, dan bent u net als die chinezen die de voeten van hun vrouwen opbinden en in kleinere vormen plaatsen, omdat hun voeten kleiner moeten zijn. ...Grote misvormingen komen hierdoor. U bent dan net als die vader die z'n kind vanuit de kleuterschool naar de vijfde klas zond... verward, huilend, gestresst en verwond kwam de kleine jongen thuis. Manipulatie is ronduit: mishandeling.' (...) Ga er dus niet mee lopen jengelen, want dan gaat hij dood. Mensen zijn teer en breekbaar als glaswerk. ...Ga er dus niet op dansen, want dan breekt het.'

Wij bespreken deze gevaarlijke geest nu dus weer in het veilige kader en context van 'Het Metalen Ei' aan de hand van deze allegorie, als een kunst, want alleen zo kunnen we het verdiepen en onschadelijk maken, door sociologische psycho-analyse. De lijnen kunnen zo gezien worden, waardoor ook de antistoffen zichtbaar gaan worden. Er is dus nog geen daadwerkelijk einde gekomen aan het voetbinden, aan de terreur van de gedwongen gouden metalen schoenen die steeds nauwer worden, want het heeft zich voortgezet in de terreur van de tandartserij. Men vreest de natuur, dus wordt deze plastische chirurgie in de mond gedwongen, opdat het bot één wordt met plastic en erdoor wordt overgenomen, opdat de zenuwen niet meer optimaal de signalen aan de

hersenen kunnen doorgeven. Het lichaam is zo niet meer één geheel, niet meer holistisch, en is gebonden aan de stad tot dienst aan de stad, oftewel het Metalen Zombie Ei, zoals het boek beschrijft. Het lichaam is de tempel van God. Daarin mogen tandartsen niet zomaar plaatsen wat ze maar willen, al hun onreine troep om de menselijke ziel 'af te luisteren', te stalken. Neen. Zij zijn niet geroepen door God. Zij zijn geen werkers van de Gnosis, maar zij zijn werkers voor de duivel.

Daarom is het voor de mens belangrijk terug te keren tot de heilige tranen diep binnenin, van de natuur, van de vrouw, van de eeuwigheid en van de diepte, die besproken worden in het boek als een geheime sleutel, een moedersleutel, tot ontsnapping aan het systeem van het Metalen Ei.

Centrum en Kernen



Tweede Bijbel

Hoofdstuk 46. Bespreking Het Metalen Ei II

In de psycho-analyse die we kunnen toepassen op de tragiek van het heden en het verleden kunnen we tot de conclusie komen dat de duizendjarige voetbinderij een hele wrange en uit de kom gedraaide allegorie is van de wachter van de voet, wat ook weer terugkomt in de doorboring van de voet aan het kruis en het trappen in het glas op de bodem van een ondiep natuurmeer in de tweede bijbel. Daaraan verbonden is dan de tandarts terreur die een hele wrange en uit de kom getrokken allegorie is van de wachter van de mond, als een corrupt geworden schaduw hiervan, wat door het natuurverschijnsel van de emanatie (van hogere naar lagere vormen) van de gnosis is ontstaan, als tegenstelling van de evolutie (van lagere naar hogere vormen) van de gnosis.

In het Metalen Ei werkt het hele verhaal ook met terugwerkende kracht, omdat juist aan het einde van het verhaal de hoofdpersoon merkt dat hij een cirkeltje heeft gemaakt, en weer bij zichzelf in het begin uitkomt, terugkeert waar hij vandaan kwam, maar dan veilig in de rode gloed, waardoor hij zichzelf kan verdiepen, en dan gaat hij er op een hele andere manier, met een hoger bewustzijn doorheen om hemzelf te helpen en te ondersteunen, en komt hij erachter dat hij in wezen altijd geleid is door zijn hogere zelf die hier al doorheen was gegaan, wat ook de definitie is van de rode gloed. Ergens halverwege het verhaal komt hij terecht bij een boeren echtpaar wat niet durft te

spreken, en hem zelfs niet durft te bevestigen in wat ze al weten. Ze worden in de gaten gehouden door het metalen ei. Ze worden door het metalen ei bedreigd. Het metalen ei is het gezag in hun land. Al snel komt de hoofdpersoon erachter dat het veel dieper ligt dan hij oorspronkelijk dacht, en dat het gevaar al veel dichterbij was.

Als we aan de tandarts-industrie denken dan moeten we al beseffen dat we met zware toverij hebben te maken. Het staat niet op zichzelf. Het is iets buitenaards. Het zijn bezetters. Zowel van verkrachtings-slachtoffers als slachtoffers van deze industrie is het bekend dat ze vaak niet durven zeggen wat er met hen is gebeurd, en ze durven de waarheid ook niet te zeggen. Ze zijn namelijk 'geimplanteerd'. Er zit iets wat er niet hoort wat hen afluistert en aftapt. Hetzelfde gebeurt met slachtoffers van psychotrope medicijnen. Ze kunnen zichzelf niet meer zijn. Ze zijn buiten hun eigen lichaam geplaatst. Anderen gebruiken hun lichaam als een pop. Een heleboel slachtoffers hebben dit niet eens van zichzelf door. Het zwaar giftige fluoride wat in de tandpasta's zit heeft dezelfde eigenschappen. Het werd door de nazi's al gebruikt om het bezette gebied gewillig te maken en verzetsloos. Het bewerkt een automatisme in het hoofd wat het alarm uitdooft, dus automatisch bepaalde onderwerpen van verzet en ontsnapping ontwijkt of bagetaliseert, het zogenaamde afwimpel-gedrag. Deze symptomen worden ook door vullingen opgewekt. Het zijn de merktekenen van de bezetter, en die heeft zijn territorium al afgebakend. De tandarts bezet dus bij elke vulling, wortelkanaal behandeling en fluorbehandeling of poetsbeurt een deel van je hersenen. Je levert dus steeds meer in aan deze geesten. Vandaar dat wij dit in de demonologie stelselmatig herhalen, opdat het alarm systeem herstelt zal worden en zal worden aangewakkerd in degenen die dit diep in hun hart wel willen. Er is dus een verschil tussen het gebonden, bezette hart en het diepste hart waarin de verborgen wil van de mens ligt. Dat zijn dus twee lagen. Wij blijven het dus herhalen, omdat de tandarts ook herhaalt om zijn slachtoffer in slaap te houden, onder de betovering van zijn programmatie. Ook zijn we het dus aan het verdiepen, want het gaat niet om de symptomen, maar om de wortels, en dan komen we bij het schoenmaker mysterie uit wat besproken is.

Het Centrum boek 'Het Metalen Ei' leidt dus via de Vur-kern tot de Bilha, waarin deze allegorieën verdiept worden. We hebben namelijk op aarde te maken met allerlei verdraaiingen van diepere waarheden.

De Indische cobra's zijn niet noodzakelijk boeddhistisch of hindoeïstisch, maar ze materialiseren en verletterlijken deze religies, dus eigenlijk als tegenhangers. In India was er de lotus-aanbidding en de aanbidding van de lotus voeten, als een beeld van het transcendente inzicht, en de gouden lotus stond voor de volkomen ontwaking. In China hebben ze dat verletterlijkt door de voeten van vrouwen te vergelijken met de blaadjes van een lotus die in een punt uitlopen, en zo behoorden ook hun voeten te zijn. Het is een vorm van krankzinnigheid om zo te denken. Zo lust ik er nog wel een paar. Zo kan ik het ook. En tandartsen denken precies hetzelfde met hun domme logica dat wanneer er een gaatje in de kiezen zit dan moet daar maar in geboord worden en moet het dichtgecement worden met troep. Tandartsen zijn hiervoor niet door God geroepen, maar door de duivel, net zoals de voetbinders. Ze zijn ingefluisterd door de materialistische Indische cobra's die de prachtige esoterie en diepgang van de Indische religies wilden verstoren en kapot maken. Zo namen ze het Chinese volk in. Maar aan het begin van de jaren 1900, in 1912, werden ze door de Chinese Republiek overwonnen, wat later uitgroeide tot de communistische Chinese Volksrepubliek in 1949 waardoor het uiteindelijk totaal werd overwonnen. Communisme staat namelijk voor gelijkheid en context, wat dus ook weer diepte opwekt.

Deze geschiedenis weerspiegelt dus iets veel diepers, wat in de Bilha te lezen valt. China staat voor 'zuni' in de amazone taal, vermindering, wat een Vurisch principe is, maar wat ook in de religies om ons heen tot uiting komt, bijvoorbeeld in de islamitische ramadan (het heilige vasten, minderen) en de boeddhistische en hindoeïstische weg van de leegte en het minimalisme. Ook in het christendom

komt dit voor in het alles achter je laten en jezelf ontledigen opdat God je kan vullen. Dit personificeert zich in de Bilha mythologie, in het amazonisme, als de Zuni stam. Dit begint al in boek 39 van de Bakroe, het eerste deel van de vierdelige Bilha (de tetrateuch), met dezelfde naam : de Zuni :

17. De SN, de vermindering, als de Ramadan, het vasten, de ascese, het binnengaan van de leegte.

18. De SN komt van een amazone stam, de Zuni.

19. De Filistijnen ontwikkelden zich tot de Soenni Islam. Zij aanbaden de godin Delilah, die Bakroe is. Dit is ook waar Bakroe oorspronkelijk vandaan kwam, van de Zoenni, Zoeni-amazones.

In het onderwijsboek 'de Afrika Code' staat hierover in 3.19 :

'Zuni betekent vermindering, en is de naaktmakende, oftewel openbarende stam. (...) Dit is ook weer verbonden aan Bakroe, die de oorlogsgodin is, en Simson moest onderwerpen opdat hij de Zuni stam (Suni, filistijnen) zou dienen, wat ook de betekenis van zijn naam is : Sama (luisteren en gehoorzamen, Hebreeuws) Suni. Zoals de Bilha zegt : "Bakroe is het geheimenis van de hoofdbesnijdenis. En zij is gekomen om visioenen te geven, en om de heiligen doorgang te geven, want lang zijn zij door onderdrukking tegengehouden." En : "Bakroe is van de diepere wildernissen van het paradijs. Zij draagt het wapen om gehoorzamen te testen. Zij is als de sieraden van het lijden. Zij spreekt recht in list en symboliek. Zij raakt het letterlijke niet aan. (..) Zij is de weefster van het paradijs. Zij weefde het paradijs als in een mysterie. In de dieptes van de wildernis woont zij, om dapperen te onderwijzen, zij die door hun lijden tot haar zijn gekomen. Als de amazone van de Heerin is zij." Bakroe wordt in de Bilha de oudste dochter van Bilha genoemd.'

In de Surinaamse Bijbel van de tweede bijbel, staat in hoofdstuk 38 dat Eva een beeld van de Zuni stam is. Eva moest Adam inwijdden in de gnosis, oftewel we kunnen alleen ingewijd worden in de gnosis door het verminderen. Het christendom maakte hierom korte metten met Eva en onderdrukte de vrouw. In hoofdstuk 41 wordt er een exegeese gegeven van Numeri 2:3-4 :

"3 Aan de oostzijde, aan de kant waar de zon opgaat, zal het vendel van de legerplaats van Juda zich legeren naar hun legerscharen. De vorst nu der zonen van Juda was Nachson, de zoon van Amminadab; 4 en zijn leger, dat uit hun getelden bestond, bedroeg vierenzeventigduizend zeshonderd.

Nachson – opvoeding, gewillig maken

Amminadab – donker

Opvoeding door de donkere moeder amazone. De telling vond plaats in de Sinai wildernis, SN, Soenni, oftewel de amazone Zuni stam."

Het was dus een onderdeel van de wildernis waarin het volk Israel werd geleid door Mozes op weg naar het beloofde land. Sinaï, oftewel Zuni, was de berg waarop Mozes de wet ontving. De heilige wet kan dus alleen maar ontvangen worden in de vermindering, in Zuni. Zij die altijd maar weer meer willen zijn, en het altijd beter denken te weten kunnen dus nooit tot de wet komen. Vandaar dat China in de psycho-analyse een hele belangrijke dynamiek is.

In de Amalek, het tweede deel van de Bilha, in boek 5, de Bada, staat :

5. En de Orionse Deuteronomium sprak : Ziet, gij werd opgejaagd door de Zuni, en zij dreven u tot Chorma, de plaats van mutilatie. Zie, dit is metaforisch : Uw armen werden afgehakt, opdat gij niet zou spreken. Gij zou niet meer handelen vanuit uw zelf.

Dit was iets metaforisch wat weer door de Indische cobra's werd verletterlijkt.

6. Gij weende voor het aangezicht des Heren; maar de Here luisterde niet naar u en neigde haar oor niet tot u. Zo bleef gij dan lange tijd in Qadesh, als een tentslaaf, de vele dagen, dat gij daar vertoefd hebt. Zo kwam u tot het rangensysteem van de Zuni. En u klaagde hierover in uw tenten. Gij klaagde dat de Here u had overgeleverd onder de voeten van de Zuni, omdat Zij u haatte en zo vernietigde.

Dit gaat over het door God onderworpen ego, het vlees, in het laatste oordeel, en daarom wilden de Indische cobra's van het ego de voeten van de Zuni, oftewel de diepte in de verborgenheid, van China, vernietigen en onderwerpen. Zo vierden ze hun lusten bot op de arme Chinese vrouwen. Ze noemden het een schoonheids ideaal om deze vrouwen zo te verminken in hun voeten, om hen te bespotten. Ze wilden hiermee pronken : 'Zie wat wij met de Chinese vrouwenvoeten hebben gedaan ?' Dit is afschuwelijk en je kan denken : Gelukkig gebeurt dit niet in ons land, maar het gebeurt wel in ons land. Denk aan de tandartsen en de psychiatrie die in principe hetzelfde doen. En denk aan de geestelijke wereld en het hiernamaals waar deze praktijken ook op grote schaal gebeuren. Als demonoloog kan ik het weten, want ik moet vaak zielen uit deze praktijken bevrijden in de onderwereld. De ziel van de mens, het energetische lichaam of geestelijk lichaam, wordt ook nog steeds door dit soort zaken onderdrukt, dus u zit er nog tot uw nek in. Er is een strijd te voeren.

In boek 25, Satan, van de Amalek staat :

5. De Zuni hebben het gehoord en hebben zich erover verblijd, en ook hun dochteren hebben zich verheugd over de oordelen over u aangemeten. Zij hebben hun naakte billen getoond in grote spot over u, en zij hebben u verworpen, ja, verstoten.

In hoofdstuk 42 van het onderwijs boek 'Het Plumares Mysterie' staat :

'Vannacht had ik een droom dat ik naar buiten keek en er was sneeuw in de zomer, en de lucht was vol met buitenaardse leeuwen die vrij waren gekomen door het bespreken en rechtzetten van de dhammapada. Zij waren lang opgesloten gehouden in het lagere Betelgeuse. De leeuwen waren erg intelligent, vorstelijk en poëtisch. Zij bewaakten de hogere literatuur. Ik kon rechtstreeks in Betelgeuse kijken, en er waren oorlogen tussen de Bada stam en de Zuni stam, wat zich op aarde vertaalde als de Boeddha (bada) en China (zuni) dualiteit. De Zuni stam won uiteindelijk de oorlog.'

Bada staat in die zin ook voor India en heeft een dualistische betekenis, zowel positief als negatief, maar dit gaat ook over China die de Indische cobra's van het voetbinden verslaat.

Voetbinderij en Tandbinderij (mondbinderij, botbinderij) zijn dus lagen van dezelfde geest. In het boek 'het metalen ei' komt de hoofdpersoon na een bepaalde overwinning over het metalen ei bij een boerengezin terecht die onderdrukt worden door een wit metalen ei en die daar niet over durven te spreken en hem niet durven te bevestigen. Maar eigenlijk komt de hoofdpersoon zo in contact met delen van hemzelf, en uiteindelijk confronteert hij het wit metalen ei wat uiteindelijk de boerin inspireert om daadkrachtig met het wit metalen ei af te rekenen. Het wit metalen ei was helemaal de familie ingegroeid, maar zij koos dus uiteindelijk wel de kant van de hoofdpersoon die in principe als hun bevrijder kwam. Het staat ook voor het verloren gegane moederdeel wat helemaal de mond gesnoerd was waar de hoofdpersoon contact mee maakte. Daarvoor moest de jongen al contact maken met de traan van de verloren vrouwen en de wachter ervan verslaan. Al deze verschillende gebeurtenissen hebben met elkaar te maken en kunnen zonder elkaar niet bestaan. Het zijn belangrijke schakels van de ketting ter overwinning over het metalen ei.

Hoofdstuk 47. Bespreking Het Metalen Ei III - De Mexico Schakel

Familie kan soms een personificatie zijn van het onder dwang geïmplanteerde en van de inbinding (voet, mond). In het boek 'Het Metalen Ei' krijgt de hoofdpersoon op het laatst te maken met het gouden metalen ei wat zich zomaar op elk tijdstip kan opdringen, het huis kan binnenvallen, om dan ook familieleden mee te nemen, ook ongewenste familieleden. Het is dan een grote inbreuk op privacy, maar het is een huurbaas en hij heeft een moedersleutel. En dan begint voor de hoofdpersoon de vernauwende schoenendwang die daar heerst. De familie is dus een personificatie van de voetinbinding in dat opzicht.

Ergens in het begin van het boek krijgt de hoofdpersoon te maken met een robotische Mexicaanse vrouw die van hem haar kind probeert te maken, en maakt al verdachte opmerkingen dat zij hem zal breken en zijn voet zal verwonden (dat is precies wat gebeurt bij de voetinbinding). Ze maakt ook opmerkingen dat het rode pad in haar hart is. Het rode pad was het pad wat de hoofdpersoon moest begaan. In Mexico leefden de Azteken die het hart uit degenen die ze hadden geofferd sneden. Het metalen ei aaste ook op de harten van mensen, om ze in te sluiten in zijn familie spelletjes. Zowel harten als hoofden werden geofferd om de goden te voeden. Er ligt een zware link tussen de Azteekse offerrituelen, de Chinese voetverminderingen en de botverminderingen gedaan door de tandarts, met daar bovenop ook nog eens het sausje van de mentale vermindering door de psychiater. Uiteindelijk ontsnapt de hoofdpersoon van 'de Mexicaan' zoals ze genoemd werd, en later kwam hij erachter dat zij een soort gevangeniscomplex of strafkamp was. Hij ontsnapte door toedoen van de rode gloed, wat later zijn hogere zelf bleek te zijn en de traan van de diepte, die hem had weten te bereiken. Eigenlijk kwam het er op neer dat hij geheimen moest hebben die hij niet aan haar mocht vertellen en hij moest een soort gelofte doen van stilte. Het is dus van belang om verkeerde hartsrelaties en bloedbanden met verkeerde familie-geesten te verbreken en om geen paarden voor de zwijnen te werpen, wat er ook op neerkomt om geen spotters onnodig en overmatig terecht te wijzen, want dat brengt alleen maar meer schande. Het komt erop neer dat je je grenzen moet weten met woorden, weten wanneer stil te zijn. Soms is de stilte veel krachtiger en effectiever in het verbreken van banden dan door spreken. Spreken is zilver. Zwijgen is goud. Hij mag niet rechtstreeks tot haar spreken, maar moet het symbolisch doen, als met een omweg, zodat er glas is tussen hem en haar. Daardoor raakt de robot uiteindelijk in de war en moet hem loslaten.

Het metalen ei gebruikt dus familie, en groeit daar in en tussen, juist als manier om mensen af te luisteren. Het gaat allemaal via de familie banden, de vernauwende en benauwende schoen die altijd te klein is en altijd maar kleiner wordt. Daarom moet de mens op zoek gaan naar zijn hogere familie, binnenin als eerst. Vandaar dat de hoofdpersoon op zoek moest gaan naar de eeuwige traan en de traan van diepte om geboorte te geven aan dat zintuig.

Hiervoor moest de hoofdpersoon eerst op zoek naar de traan van de verloren natuur. Hij komt dan in een aanvaring met de twee zussen Colombia en Venezuela. Ze laten geen spaan van hem heel, vooral Colombia niet. Het boek zegt hierover : 'Het was alsof hij in een stuk glas was getrapt met zijn blote voeten. Zo voelde het. Alsof een giftige slang zijn voet had gebeten en niet los wilde laten.' Zo komen dus de bedreigingen van de Mexicaan uit. Colombia is een land van drugsoorlogen en van de chaos van paramilitaire groeperingen die het recht in eigen hand nemen en op tilt slaan met ontvoeringen en keukentafel-executies.

Het boek zegt hierover : 'Zonder Colombia kom je nooit bij het ei,' zei het vrouwtje. 'Zij is het pad tot het ei, tot de traan.'

Hij had toen een grote confrontatie met de groene vorm van het metalen ei omdat dit de wachter

was van de traan van de verloren natuur. Colombia met haar chaotische straffeloze cultuur waar alles door elkaar heenloopt en alles elkaar afbreekt en overneemt is natuurlijk een aantrekkelijke voedingsbodem voor de Indische cobra, want die kan hier uitwassen. Vandaar dat dit platform fundamenteel is. Zowel Mexico als Colombia zijn belangrijke schakels in het mysterie van het metalen ei en daarmee van het voetbinding mysterie. Door Colombia werd de hoofdpersoon als door een giftige slang in zijn voet gebeten, en zij liet niet meer los. Vandaar dat het metalen ei mysterie een belangrijk onderdeel is van de Amerika brug. Juist in Colombia was de traan van de verloren natuur te vinden. Eerst kreeg de hoofdpersoon een confrontatie met deze wachter van machteloosheid. Hij kon alleen maar toekijken hoe Colombia hem te gronde bracht, maar uiteindelijk beschermde de rode gloed hem, omdat uiteindelijk het kwaad een hond aan een lange ketting is. Ergens liggen er grenzen waar ook het kwaad niet overheen kan. Toen het groene metalen ei tegen die grenzen opbotste kwam uiteindelijk de traan van de verloren natuur vrij. De mens zal uiteindelijk overgaan van de weergaloosheid van de stad tot de weergaloosheid van de natuur. Daarna moest de hoofdpersoon op zoek gaan naar de traan van de verloren vrouwen. We staan dan ongetwijfeld oog in oog met de geesten van voetbinderij, vaginale besnijdenis en andere onderdrukking van vrouwen. De hoofdpersoon werd niet alleen beschermd door de rode gloed, maar ook door de traan van de natuur, de groene traan. Hierdoor kon de wachter van de vrouwen traan, wat ook een metalen ei was, een bruine, hem niet verslinden. Hij vroeg de jas van het bruine metalen ei, dus eigenlijk datgene wat de vrouwen onderdrukte en maskerde. Daarom had het bruine metalen ei er ook geen problemen mee hem die jas te geven, maar zo kwam hij dus wel in contact met de vrouwentraan. Ogenschijnlijk had hij dus een grote overwinning behaald en in de diepte zal dat ook zeker zo zijn, maar hij moest daarom wel door nog een heleboel heen, juist omdat hij die jas had aangenomen. Het was bedoeld opdat hij zou deelnemen aan een wedstrijd. Het was nog maar het begin van zijn strijd tegen het metalen ei.

Hoofdstuk 48. Het China Mysterie

'Wij houden ervan om dom te zijn,' 'we like being stupid,' is wat de zombie-mens op aarde zegt. Voor intelligente mensen van wie de hogere zintuigen zijn geopend, die ontwaakt zijn, kan het soms heel zwaar zijn om als eenling tussen massa's domme mensen te leven. Van het allemaal maar corrigeren zou je ook doodmoe worden. Er is daarom een hogere weg. In dit spel moet de intelligente, ontwaakte mens wel door massa's domme zielen, want het is een test. Dom ben je al gauw, dat is zo gepiept, er zijn genoeg van die valstrikken voor mensen die denken dat ze intelligent zijn. Domme mensen weten vaak niet dat ze dom zijn. Wijsheid betekent niet zomaar denken dat je wijs bent, maar betekent juist voorzichtigheid en toetsen. Juist omdat een mens al snel dom kan worden in een domme wereld, omdat de gevaren zo gecamoufleerd zijn, is eigenlijk het enige pad de demonologie en de heilige gebondenheid waarin de mens zichzelf verliest en sterft. Dit zijn afgezonderde mensen, maar alhoewel ze niet van de stad en het dorp zijn leven ze wel erin.

Waarom is de Indische cobra zo geobsedeerd met voeten ? De voetjes van Chinese vrouwen moesten zo klein mogelijk worden. Dat was het schoonheids-ideaal en het ideologische ideaal : de ingetogenheid van de vrouw en haar toewijding. Al piepjong werden ze hier aan onderworpen en leden helse pijnen door deze demonische traditie. Er werd geschat dat ongeveer 1 op de 10 vrouwen

met ingebonden voeten overleed aan de complicaties ervan. Meisjes werden dus geofferd aan een groot monster. Chinese mannen dronken ook uit bepaalde kleine schoenen en dat werd de gouden lotus toast genoemd. Op bepaalde feesten waren dit gewoon de schoenen van prostituees. De ingebonden voeten waren een symbool van status, en was een voorwaarde voor het huwelijk. Met het overwaaien van het hindoeïsme en het boeddhisme vanuit India naar China waren dit de materialistische bij-effecten, zware corrupties ervan, waarom we dan ook in de demonologie spreken over de Indische cobra. Ook de Mongoolse bezetter spoorde China hiertoe aan. De voet is de wortel, als een beeld van drugs. Indische cobra's zijn verzot op drugs omdat het hun geweten kan uitdoven. Vandaar dat een drugslaan zoals Colombia (cocaine land) een geliefde waterput is voor de Indische cobra's, en daarom werd Colombia ook allegorisch besproken in het boek 'Het Metalen Ei'.

Daarom is het van belang zicht te krijgen op de Voeten van de Moeder Natuur, oftewel de diepte ervan, want de boze geest wil alle vrouwenvoeten inbinden en beperken ter exploitatie. Marco Polo (1254-1324) schreef als ontdekkingsreiziger over de jonge Chinese vrouwen die korte stapjes maken van nog geen halve vinger lengte. Het zijn allemaal materialistische wetten, maar de mens moet komen tot de geestelijke wetten, de verticale wetten waarin de mens voorzichtigheid leert en het verminderen, en dat geldt voor elk mens, niet alleen de vrouwen.

Chinese mannen zagen dus de voeten van vrouwen als lotus blaadjes waarvan zij het sap konden drinken, als een soort drugs. Ze vielen helemaal in zwijm van zulke vrouwen. Vrouwen met kleine voetjes vonden ze 'schattig'. Er ligt hier dus een hele grote verbinding tussen de voet en de mond. De Chinezen zagen de kleine voet van de Chinese vrouw als voedingsbron. Ook de christelijke allegorieën die oorspronkelijk in gnostische boeken stonden werden meer en meer verletterlijkt door de Indische cobra's, als een schaduw. De man kon zo zichzelf meer en meer opblazen, door het drinken van de lotus schoen, en het sap van de mismaakte vrouw werd zo in zijn borst gespoten en in zijn buik, wat we zien in de body building cultuur, een markt bedreven door oude mannetjes met stropdasjes die er altijd bijstaan. Het zijn karikaturen van de oorspronkelijke man en vrouw. Al deze sapjes zijn voor hen zo heilig als de vullingen van de tandarts. Zo maakt de tandarts een porceleinen kast van de mens waarin zijn peperdure spulletjes komen te staan, oh zo heilig, het mag niet aangeraakt worden, alleen door de tandarts. Dat de mens er zwaar onder lijdt kan hem niet deren. Het zogenaamde 'medicijn' is belangrijker dan de mens zelf. Voor de tandarts is de mens er voor de vulling. De vulling is van een hoger ras dan de mens zelf.

De mond leidt dus terug tot de voet, want de Chinese man aanbad de kleine Chinese vrouwenvoet, en dronk uit de lotus schoen ervan. Het was als een olie-mijn of drugsmijn. Zo kon de Chinees ophogen in status, wat economisch ook weer beter was. Geestelijk gezien werden christelijke vrouwen hier ook aan onderworpen, want ze werden ondergeschikt aan de christelijke man door het Paulinische dwangbewind van vrouwenhaat. De vrouw moest zich stilhouden, de man om opheldering vragen, en toegewijd zijn aan haar man. Ze werd aan de ketting gehouden in haar doen en laten door het hogere ras, de man, want Eva had de man verleid tot zonde, dus nu moesten alle vrouwen daarvoor boeten. Geestelijk gezien werden hun voeten dus ook ingebonden.

Dit is het doldwaze labyrint van het metalen ei. Daarom moest de hoofdpersoon op zoek naar de traan van de natuurbron, want de stad was krankzinnig geworden. Dit zijn allemaal zombies, lieve mensen : de voetbinders, de mondbinders en de hoofdbinders, en zij hebben het laatste wat nog menselijk is de totaal-oorlog verklaard. Het zijn de dagen van de zombie apocalypse. We zijn in een grote zombie oorlog. Om aan het krankzinnige, diabolische dwangbewind van de stad te ontkomen moet de mens terugkeren tot de natuur, tot de Voeten van de Moeder Wildernis, oftewel de diepte van de natuurkennis. Dit is verborgen in de heilige traan, waar ook het derde deel van de Bilha over gaat. Het moet herhaald worden, telkens weer, om alle programmeringen te verbreken die dit soort geesten hebben opgezet. De put gaat diep. Het is een ongelooflijk gore bende van zombie krankzinnigheid in de stad, waarin de man zich verlaagd tot dit soort spelletjes. In het metalen ei

wordt dit vergeleken met gokspelletjes want het heeft geen inhoud, geen waarde, geen zingeving. Het is allemaal ijdele zotteklap. Het zijn mismaakte zombies die ook anderen mismaken en deze mismaaktheden vereren omdat ze het hebben opgegeven. Ze hebben de goede strijd niet gestreden, en zijn aan de kant van de vijand gaan staan. Het is een grote en zware tragedie. Alle lagen van deze wereld zijn door en door corrupt, en het schuim van leugen bruist op iedere golf, klaar om nieuwgeboren hoofden in te nemen en hun voeten in te binden. In de onderwereld en in de ziel gebeuren dit soort dingen ook met mannen, dus laten we onszelf niet voor de gek houden.

De voet is het beeld van de verborgenheid, de traan van de duistere diepte. Het is de geest van publiekelijkheid en afluistering die daarom de vrouwenvoet wilde inbinden, zodat de mens geen schuilplaats meer zou hebben in het verborgene. Het is een hardnekkige strijd tussen publiekelijkheid en verborgenheid, allemaal om informatie. Het is een informatie oorlog, en we zijn nu ook in het tijdperk van informatie. Zo wordt er dus in het boek 'het metalen ei' een link gelegd tussen de natuur en de vrouw opdat er herstel kan komen. De publiekelijkheid heeft allemaal te maken met interrogators, ondervragers, oftewel de afluisteraars. Het is een telefoonsysteem waarin de gehele wereld al is ingebonden, waarvan de kleine opgebonden Chinese voet weer een beeld is, want deze lotus voet is voor status en aanzien, voor publiekelijkheid, oftewel controleerbaarheid, beheersbaarheid. De mens zelf is opgebonden als een kleine opgebonden Chinese voet, als onderdeel van de matrix van het metalen ei. De ingebonden voet is zo als een soort telefoonhoorn. GSM is watching you.

Er is dus een grote oorlog tussen het telefoonnetwerk van de Indische cobra's en het telefoonnetwerk van de natuurgnosis, van de Vur. Diep boren door de tandarts is dus diep de kabels aanleggen voor de Indische cobra's. Dit is natuurlijk slechts maar een code van de Indische cobra's. Niet de tandarts op zich is van belang voor hen, maar daar waar het voor staat : afluisteren. Maar hier hangt een hoog prijskaartje aan, want overmatig afluisteren zorgt ervoor dat uiteindelijk iemand's systeem oververhit raakt, dus het leidt uiteindelijk tot doofheid. Afluisteren is namelijk 'koud luisteren', waardoor er geen daadwerkelijk contact is met diepe sentiente (voelende) wezens. De diepte wordt afgewimpeld en afgesloten, dus die gaat om de afluisteraar of ondervrager heenhangen als een tijdbom. Vandaar dat de schoenmaker in het metalen ei uiteindelijk doof werd, en zo werd de betovering verbroken.

Hoofdstuk 49. Het Hogere Vier-Dimensionale Rusland

Er is niet een of andere God die we aan de praat moeten proberen te krijgen, die antwoord moet gaan geven, want dat is slechts een metafoor. Het gaat om het hogere zelf, het zelf ontdekken van de wetten van het heelal en de technologie van de hogere kennis. We zijn dus niet hulpeloos en al helemaal niet afhankelijk van een andere persoon.

Op de Amerika Brug zijn er een aantal graden van parasieten :

- 1e graads : demonen
- 2e graads : leprechauns
- 3e graads : zombies

De grote zombie machines op de aarde verdichten en verletterlijken alles. Verdichtingsgevaar ligt voortdurend op de loer. Hierin heeft de mens de zogeheten Rusland Machine nodig die alles fragmenteert. Er is verschil tussen het lagere Rusland en het hogere Rusland. Onder de aarde is Rusland een grote wildernis, een oerwoud. Het hogere Rusland is gebouwd op de pilaren van het abstractisme en het fragmentarisme. Dit komt ook weer terug in de Vur. De cirkels moeten onderbroken worden en verbonden worden met nieuwe cirkels. Zo gaat dat eigenlijk eindeloos door. De mens leeft zo door fragmenten in de wildernis. In de stad moet alles rondgemaakt worden, afgemaakt worden, waardoor zombies alles kunnen oppotten. Het fragmentarisme behoedt hiertegen. De mens mag niet dichtgroeien. Het is dus de Rusland machine versus de Zombie machine. In de diepte is Rossiya, Rosh, iets Amerikaans :

Jah-rosh-alem, Jeruzalem, is de verwezenlijking (jah) en de vereeuwiging (alem) van het abstractisme en fragmentarisme (rosh, fragma-abstractisme), wat ook weer terugkomt in wat Nieuw-Nederland nu is : Nieuw Jah-roshy, New Jersey, samen met New York en Delaware.

Door het fragmentarisme kan er heel subtiel en natuurlijk ware symbiose ontstaan, ware fusie. Rosh staat in principe gewoon voor de oerstammen. Rosh betekent in het Hebreeuws begin, hoofd. Het zombie systeem waarin de mens opgroeit is geen eerlijk systeem. Het liegt en bedriegt om een eigen valse realiteit en werkelijkheid te suggereren. Vandaar dat de Amerika brug belangrijk is opdat de mens kan terugkeren tot rosh. Het hogere Rusland is een vier dimensionaal Rusland in de Betelgeuse kern, in de aarde kern, in de algemene dimensies en over de rand van het heelal.

Hoofdstuk 50. De Colombia-Schakel als het Amerikaanse Rusland

De traan van diepte doet er niets aan om 'in te passen', maar leidt tot het fragmentarisme in het hogere Rusland. Daartoe is ook het Ragnarok-traject aangelegd. Vandaar dat Rusland parallel loopt aan Colombia, omdat dat ook een fragmentarisch land is. Alles hangt als los zand aan elkaar en alles gaat tegen alles in. Rusland is op een andere manier fragmentarisch in de zin van het ijsprincipe. Beide landen zijn allegorieën van het fragmentarisme op hun eigen manier. Er moet dus een sterke binding met het abstractisme zijn, anders gaat een fragment zich zwaar verletterlijken met alle gevolgen daarvan, en verletterlijking brengt verdichting en daardoor overmoedige, valse symbiose, oftewel de zombie werkelijkheid, een terroristisch visioen, al dan niet subtiel. IJs moet genomen worden als allegorisch, dus dan kom je toch weer in de wildernis uit, zoals Rusland onder de aarde is en in de Betelgeuse kern. Cryptografisch gezien moeten we stellen dat zoals de boom van kennis in de bijbel Assur was, SR, ook als een paradijselijk gebied, zo werd dit door de zondeval omgedraaid tot RS. Rusland is dus ten diepste gewoon Assur, de boom van kennis, een paradijselijk gebied, SR (Aser, Suri), als onderdeel van Suriname, wat dus ook Colombia is in de diepte, omdat Colombia (naast New Je-rosh-ey, New Jersey) het Amerikaanse Rusland is.